NE PREGĂTIM TEMEINIC PENTRU

Pionieri din cinci judeţe – Arad, Bihor, Caraş-Severin, Hunedoara, Timiş – şi-au dat întîlnire, zilele acestea, în frumosul oraş de pe Mureş, Arad.

I-a reunit dorinţa fierbinte de a răspunde prin fapte mobilizatoarelor îndemnuri ale secretarului general al partidului, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, adresate cu prilejul deschiderii noului an de învăţămînt: **„Învăţaţi, învăţaţi şi iar învăţaţi! Cercetaţi, cercetaţi, munciţi! Legaţi strîns învăţătura cu cercetarea, cu munca! Numai aşa veţi deveni buni patrioţi, buni revoluţionari, cetăţeni de nădejde ai României socialiste, apărători devotaţi ai independenţei şi suveranităţii sale! Numai aşa veţi putea să vă îndepliniţi orice îndatorire faţă de patria noastră şi să asiguraţi dezvoltarea în continuare şi întărirea României, să asiguraţi permanenţa poporului român cît timp va exista viaţa pe planeta noastră!"**

Hotărîţi să ridice, atît ei cît şi colegii lor, ştacheta muncii de şcolar spre o nouă calitate, participanţii s-au întîlnit la Arad pentru a afla unii de la alţii mijloacele cele mai eficiente de influenţare şi afirmare a opiniei pionereşti în crearea unei atitudini înaintate faţă de învăţătură – principala îndatorire patriotică a fiecărui membru al organizaţiei. Gazdele – ale căror succese la învăţătură erau cunoscute – aveau ce oferi oaspeţilor.

– Cum am reuşit noi să obţinem o promovabilitate de **99,13** *la sută pe judeţ? Să vedeţi mai întîi...*

Şi Liliana Vîjdea, locţiitor al preşedintelui C.J.O.P. Arad, scoate mai multe foi împăturite cu grijă. Pe ele sînt notate o mulţime de exemple, de cifre, de nume de localităţi, de unităţi pionereşti. Şi, deşi Liliana vorbeşte despre lucruri binecunoscute de ei toţi, cuvintele ei sînt urmărite cu mult interes.

– Ştim, încă de la vîrsta prietenilor noştri mai mici, şoimii patriei, că învăţătura este prima îndatorire patriotică a pionierului. Dar nu-i suficient să ştim! Trebuie şi să înţelegem ce înseamnă aceasta. De aceea, la primirea în organizaţie, apoi cu prilejul rostirii şi semnării Legămîntului pionierului, în adunările de alegeri discutăm cît mai concret acest subiect. Pentru că, la urma urmelor, nimănui nu-i este indiferent dacă trăieşte sau nu în mijlocul unor oameni harnici şi destoinici. Noi acum ne formăm deprinderile pentru viitor, pentru viaţă.

Liliana răsfoieşte mai departe însemnările. Se opreşte la o cifră: anul trecut 530 de elevi din clasele I–VIII au bătut pasul pe loc. O cifră relativ mică în raport cu numărul pionierilor din întregul judeţ. Ea reprezintă tot atîtea insuccese, nu numai ale acelor copii, dar şi ale colectivelor din care fac parte. Liliana este de părere că aceste colective n-au urmărit cum îşi respectă angajamentele pionierii respectivi; că în adunările de analiză a situaţiei la învăţătură n-au fost adoptate măsuri concrete, eficiente pentru cunoaşterea cauzelor reale ale acestor neîmpliniri.

– Da, uneori socotim că am făcut totul dacă-i „dăm" la „Semafor" sau îi criticăm. Eu zic că este nevoie să fim mai atenţi cu aceste mijloace care ne stau la îndemînă, a fost de părere comandanta unităţii de la Liceul de istorie şi pedagogie din Oradea, Liliana Moldovan. Mai întîi, trebuie să cunoaştem foarte bine cum stau lucrurile, care sînt greutăţile pe care le întîmpină aceşti colegi. Orice situaţie poate avea o bună rezolvare dacă aceasta ne preocupă pe toţi. Aşa am reuşit ca în unitatea noastră să nu existe corigenţi, iar din cei 296 de pionieri, 266 să aibă medii de la 7 în sus! Pe elevii cu rezultate mai slabe la învăţătură i-am încurajat şi am apreciat calităţile pe care le manifestau la alte activităţi (sport, desen, lucru, activităţi practice). În felul acesta s-au simţit mai siguri pe ei, mai încrezători. În curînd, au dorit şi să înveţe mai bine. Sîntem deci de părere că atenţia, grija, delicateţea – care nu exclud o atitudine hotărîtă – fac mult. Dealtfel, avem în unitate şi un „consiliu de disciplină" format din pionieri şi tovarăşi comandanţi-instructori. Dar extrem de rar se întîmplă ca cineva să apară în faţa acestuia.

– Privitor la problemele de disciplină, am constatat că ele apar, mai ales, acolo unde colectivul nu este destul de bine închegat. La noi, la Şcoala generală din Băile Herculane, s-a creat o opinie puternică împotriva lui „lasă-mă să te las", a spus comandanta unităţii, Corina Ţăranu. Din cei 617 elevi, 200 au ocupat mult rîvnita „Bancă de Onoare", iar la „Panoul onoarei, hărniciei şi sîrguinţei pionereşti" a fost nevoie să schimbăm fotografiile şi de două ori în timpul unei singure luni, pentru a-i cuprinde pe toţi fruntaşii. Am avut, de asemenea, grijă ca acest stimulent să nu fie superficial, ci cît mai eficient. Aşa că nu aşezăm acolo, pur şi simplu, nişte fotografii, ci arătăm şi prin ce s-au distins colegii noştri, şi de ce colectivul din care fac ei parte a hotărît să-i evidenţieze. Sînt şi eu de părere că stimularea şi critica sînt instrumente preţioase, dar care trebuie folosite cu multă pricepere.

●

O sală de clasă. În faţă, detaşamentul celor treizeci şi şase de pionieri dintr-a VII-a A (Şcoala generală nr. 18 din Arad); în ultimele bănci, participanţii la consfătuirea interjudeţeană, invitaţi să asiste la o adunare de analiză a învăţăturii. Va fi „model", astfel încît să ni se poată recomanda: „Uitaţi, aşa e bine să faceţi şi voi" sau vom asista la o adunare... obişnuită?" se întrebau nerăbdători invitaţii.

Şi iată că pioniera comandant de detaşament Eleonora Boda dă la iveală o foaie scrisă mărunt, din care citeşte rar şi apăsat cifre şi nume. Au fost primite şi note slabe? Păi, acestea sînt în catalog în dreptul lui Ovidiu, al Antoanetei, al Iulianei. De ce? Părerea detaşamentului este că nu sînt atenţi la ore, nu-şi fac cu regularitate temele, nu au un program riguros de lucru... Dar ei, cei numiţi, ce au de spus?

Mai curajos, Ovidiu se ridică primul în picioare.

– Eu sînt atent la ore! Îmi fac lecţiile acasă, am şi un program zilnic. Nu ştiu totuşi ce se întîmplă. Am ghinion la ascultare. Asta este!

– Bine, să le luăm pe rînd, intervine Bogdan.

Zici că eşti atent la ore. Da, ca un spectator care gîndeşte: „Vai ce frumos, ce interesant". Şi te mulţumeşti cu atît. Ţi se pare că ai înţeles totul pentru că tovarăşul profesor a explicat curgător, frumos. Dacă eşti pus şi tu să redai cele ascultate, nu poţi. N-ai învăţat, n-ai aprofundat cele predate.

În timpul celor două zile ale consfătuirii, în afara dezbaterilor (foto 1—2), pionierii participanţi au fost şi oaspeţii Uzinei „Victoria". Acolo s-au întîlnit nu numai cu muncitori fruntaşi, dar şi cu... membrii cercului uzinal (foto 3—4—5). Dealtfel, pe agenda consfătuirii au fost incluse şi alte activităţi interesante, cum ar fi vizite la Păuliş, Radna şi Lipova, întîlniri cu militari, cu scriitori.

MUNCĂ ȘI VIAȚĂ

Mai zici că-ți faci întotdeauna lecțiile acasă. Le faci! Dar cum arată ele? Scrise în mare grabă. Nu așa se prezintă o temă bine făcută.

Ai program zilnic? În general, poate. Dar, sînt sigur, totdeauna „furi" pentru joacă din propriile ore de studiu individual. De ce, de pildă, nu te văd niciodată la meditații? Acolo ne întîlnim, de multe ori, toți cei care n-o ducem rău cu învățătura.

Ovidiu pare descumpănit. Dacă se gîndește bine, cam așa stau lucrurile...

Marius se arată nemulțumit de propriile absențe. A fost bolnav, este adevărat. A rămas cam în urmă și ar vrea să fie ajutat... Ruxandra are și ea probleme cu fratele mai mic... Cere sfaturi.

Și pionierii detașamentului clasei a șaptea A continuă să discute cu răbdare.

Comandamentele pionierești din toate județele țării sînt hotărîte să acționeze în așa fel încît toți copiii să obțină rezultate bune și foarte bune la învățătură. In grupe și detașamente atenția este îndreptată mai ales asupra studiului individual, a participării la meditații și consultații, a întrajutorării, astfel ca nimeni să nu înregistreze rămîneri în urmă. Se poate afirma, deci, că primul trimestru al anului școlar are toate premisele să marcheze un nou salt calitativ la învățătură.

Se ascultă cu atenție unii pe alții. S-ar părea că nu-și mai amintesc de cei ce asistă la adunarea lor. Așa că la plecare un băiat din Hunedoara exclamă: „M-a interesat totul. Mă temeam că voi asista la discuții generale. Dar nu a fost așa. S-a spus lucrurilor pe nume și nimeni nu s-a supărat."

●

Dezbaterea pionierilor privind învățătura, ca principala sarcină patriotică a purtătorilor cravatei roșii cu tricolor, nu s-a încheiat, desigur, odată cu plecarea pionierilor în unități. Ea continuă. Dealtfel, ca pretutindeni în țară.

●

O CLASĂ ÎNTREAGĂ ÎN „BANCA DE ONOARE"!

Treizeci și șase de pionieri cu note numai de nouă și zece, un detașament unit și hotărît să lupte pentru calitate, pentru continuă autodepășire. Un mod exemplar de a răspunde îndemnurilor secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, adresate tinerelor generații, de a învăța mereu mai bine, de a împleti învățătura cu practica, în vederea unei pregătiri temeinice pentru muncă, pentru viață.

Felicitări detașamentului clasei a șasea de la Școala generală nr. 2 din municipiul Drobeta-Tr. Severin, ca și celorlalte detașamente și unități pionierești din țară care răspund prin frumoase fapte de muncă și învățătură grijii părintești a partidului, a întregii noastre societăți socialiste.

ELENA MĂNESCU

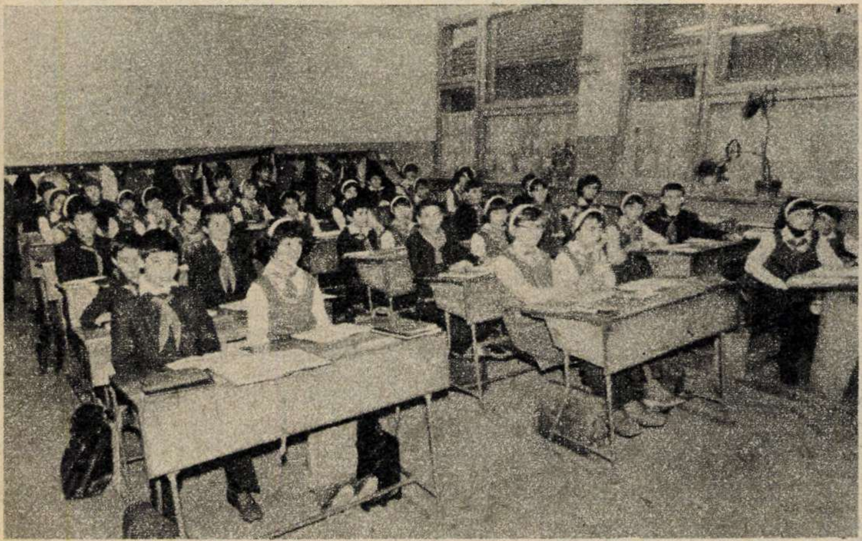

„Tot înainte!"

SÌNTEM URMAȘII UNUI POPOR EROIC

■ ***„O viață închinată fericirii și bunăstării poporului" – aceasta a fost tema acțiunii omagiale, dedicată exemplului luminos, de comunist înflăcărat, de luptător neobosit pentru continua înflorire a țării, pentru împlinirea destinului ei comunist pe care îl reprezintă secretarul general al partidului, tovarășul** Nicolae Ceaușescu. **Au participat cu însuflețire toți cei 36 de pionieri ai detașamentului clasei a VIII-a C de la Școala generală nr. 1 din Salonta – Bihor. Celor aflați în pragul alegerii viitoarei meserii le este mai aprinsă ca oricînd dorința de a răspunde îndemnurilor pe care secretarul general al partidului le adresează tinerei generații a țării de a învăța cu temeinicie, de a se pregăti astfel încît să devină capabili să stăpînească mașinile și utilajele de înaltă tehnicitate ale prezentului, dar mai ales ale viitorului.***

■ ***Membrii clubului de dezbateri politico-ideologice de la Casa pionierilor și șoimilor patriei din Pitești au inițiat un pasionant dialog, pe care l-au intitulat „Ce știm despre comuniști". Așadar, ce știm despre comuniști, despre lupta lor pentru libertate și dreptate socială, ce știm despre munca lor eroică din acești ani de edificare socialistă a patriei. Dar mai ales cum învățăm, cum ne străduim să le urmăm exemplul de abnegație și cutezanță revoluționară. Iată întrebări al căror răspuns trebuie să-l dăm noi, pionierii – au spus participanții – prin faptele de fiecare zi, prin felul în care ne pregătim să le devenim demni și destoinici urmași.***

■ ***Sub genericul „Faptele noastre de muncă – patriei socialiste, viitorului comunist", pionierii din comuna Nehoiu, județul Buzău, înfățișează „furnicuțele" din clasa a IV-a (foto 1), care au adus o notă proaspătă de spirit gospodăresc și frumusețe localității lor. Aceeași grijă au dovedit-o și colegii lor din alte orașe ale județului, cum sînt cei 300 de pionieri de la școlile generale nr. 1, 5 și 6 din Rîmnicu Sărat, care au amenajat peste 800 mp peluze și au curățat aleile din parcul central al orașului (foto 2). Hărnicia pionierilor din acest oraș s-a materializat în 10 000 de ore de muncă patriotică. Pionierii horticultori (foto 3) din municipiul Buzău au înfrumusețat parcul de pe bulevardul N. Bălcescu și au pus la adăpost florile. Parcul așteaptă acum, primenit, straiul alb, strălucitor al iernii.***

■ ***Asemenea celor vîrstnici, cei mai tineri locuitori ai Piteștiului sînt mîndri de frumusețea orașului lor, reîntinerit prin efortul edililor săi, prin munca acelora care au făcut să apară aici o nouă urbanistică. Dorind să cunoască mai bine viața și munca eroică a acestor oameni, pionierii Școlii generale nr. 10 au invitat de curînd în mijlocul lor pe unul dintre cei mai destoinici constructori argeșeni. La încheierea pasionantului dialog, oaspetele s-a arătat deosebit de bucuros că printre pionierii-gazde se află și viitori constructori, cei care vor semna, la rîndul lor, noi file din biografia edilitară a Piteștiului și a altor orașe ale țării.***

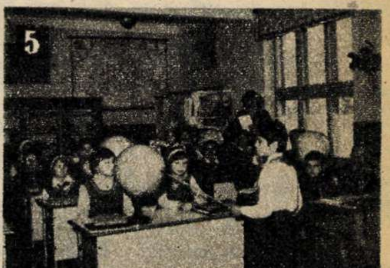

PIONIERI ÎN ANII DE LUMINĂ

Pionierii de la Școala generală nr. 19 din Iași s-au angajat să obțină numai note bune și foarte bune.

Instantaneele-foto redau momente din orele de clasă.

Narcis Cozloschi, din clasa a VI-a (foto 4), rezolvă cu ușurința elevului sîrguincios un exercițiu la matematică. El contribuie astfel la materializarea angajamentului asumat de întregul detașament.

Și la ora de geografie (foto 5), toți elevii din clasa VI-a s-au dovedit bine pregătiți. Zîmbetul de pe chipurile lor sugerează că în această clasă și catalogul surîde.

TĂRÎMURI UNDE SOARELE NU APUNE NICIODATĂ

Lumina generoasă a oțelului

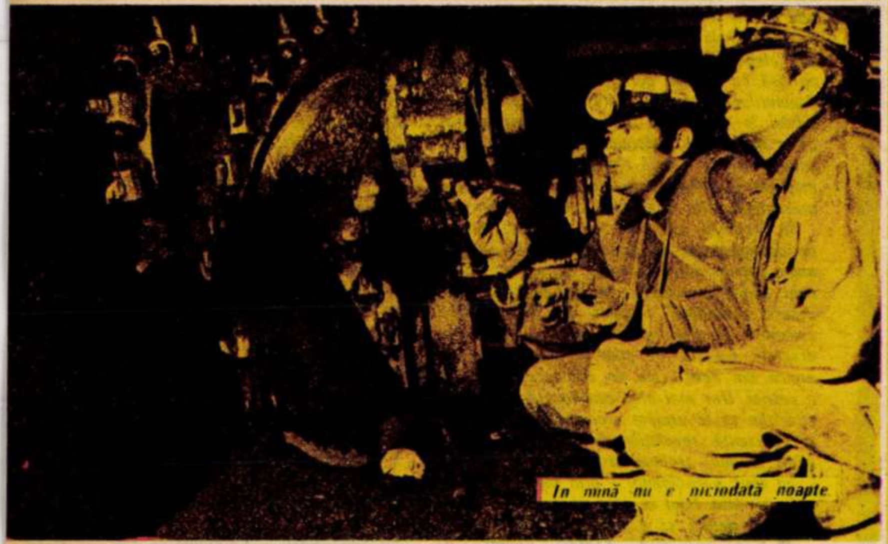
In mină nu e niciodată noapte

SĂ DESCOPERIM ÎMPREUNĂ

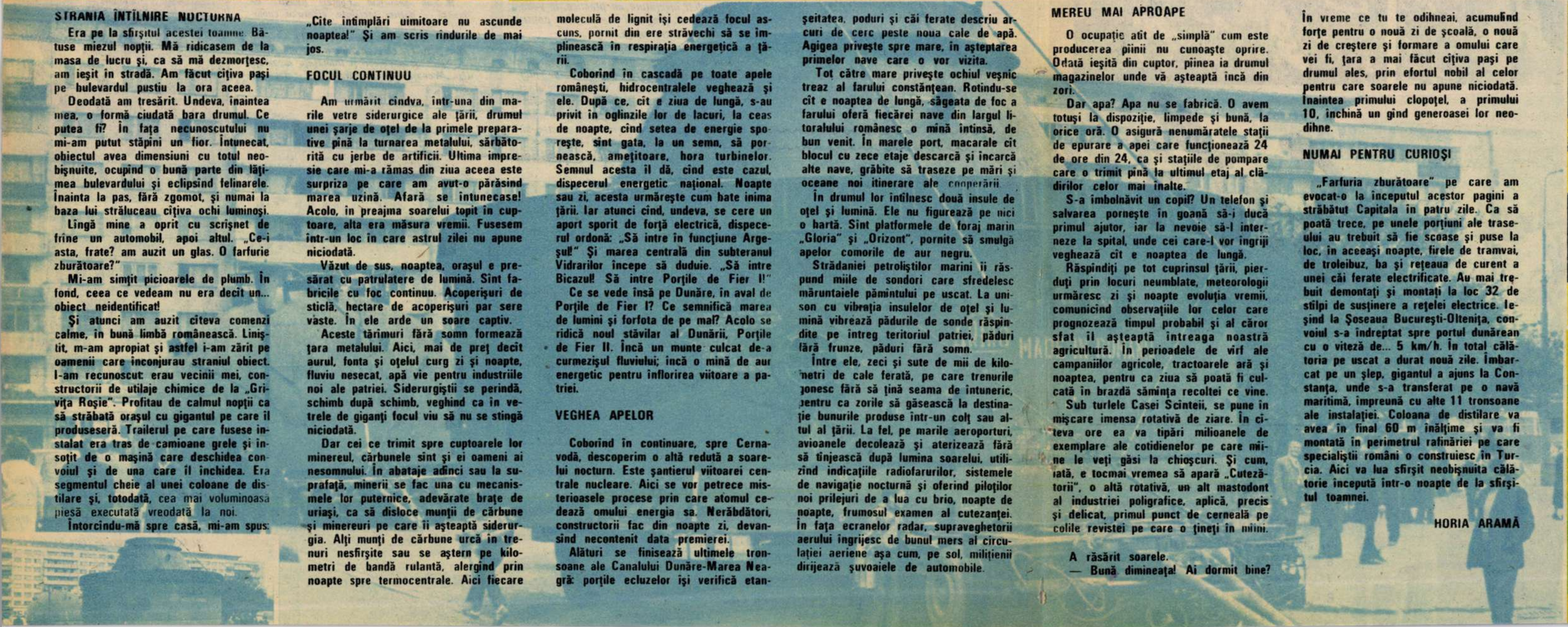

STRANIA ÎNTÎLNIRE NOCTURNĂ

Era pe la sfîrșitul acestei toamne. Bătuse miezul nopții. Mă ridicasem de la masa de lucru și, ca să mă dezmorțesc, am ieșit în stradă. Am făcut cîțiva pași pe bulevardul pustiu la ora aceea.

Deodată am tresărit. Undeva, înaintea mea, o formă ciudată bara drumul. Ce putea fi? În fața necunoscutului nu mi-am putut stăpîni un fior. Întunecat, obiectul avea dimensiuni cu totul neobișnuite, ocupînd o bună parte din lățimea bulevardului și eclipsînd felinarele. Înainta la pas, fără zgomot, și numai la baza lui străluceau cîțiva ochi luminoși.

Lîngă mine a oprit cu scrîșnet de frîne un automobil, apoi altul. „Ce-i asta, frate? am auzit un glas. O farfurie zburătoare?"

Mi-am simțit picioarele de plumb. În fond, ceea ce vedeam nu era decît un... obiect neidentificat!

Și atunci am auzit cîteva comenzi calme, în bună limbă românească. Liniștit, m-am apropiat și astfel i-am zărit pe oamenii care înconjurau straniul obiect. I-am recunoscut: erau vecinii mei, constructorii de utilaje chimice de la „Grivița Roșie". Profitau de calmul nopții ca să străbată orașul cu gigantul pe care îl produseseră. Trailerul pe care fusese instalat era tras de camioane grele și însoțit de o mașină care deschidea convoiul și de una care îl închidea. Era segmentul cheie al unei coloane de distilare și, totodată, cea mai voluminoasă piesă executată vreodată la noi.

Întorcîndu-mă spre casă, mi-am spus: „Cîte întîmplări uimitoare nu ascunde noaptea!" Și am scris rîndurile de mai jos.

FOCUL CONTINUU

Am urmărit cîndva, într-una din marile vetre siderurgice ale țării, drumul unei șarje de oțel de la primele preparative pînă la turnarea metalului, sărbătorită cu jerbe de artificii. Ultima impresie care mi-a rămas din ziua aceea este surpriza pe care am avut-o părăsind marea uzină. Afară se întunecase! Acolo, în preajma soarelui topit în cuptoare, alta era măsura vremii. Fusesem într-un loc în care astrul zilei nu apune niciodată.

Văzut de sus, noaptea, orașul e presărat cu patrulatere de lumină. Sînt fabricile cu foc continuu. Acoperișuri de sticlă, hectare de acoperișuri par sere vaste. În ele arde un soare captiv.

Aceste tărîmuri fără somn formează țara metalului. Aici, mai de preț decît aurul, fonta și oțelul curg zi și noapte, fluviu nesecat, apă vie pentru industriile noi ale patriei. Siderurgiștii se perindă, schimb după schimb, veghind ca în vetrele de giganți focul viu să nu se stingă niciodată.

Dar cei ce trimit spre cuptoarele lor minereul, cărbunele sînt și ei oameni ai nesomnului. În abataje adînci sau la suprafață, minerii se fac una cu mecanismele lor puternice, adevărate brațe de uriași, ca să disloce munții de cărbune și minereuri pe care îi așteaptă siderurgia. Alți munți de cărbune urcă în trenuri nesfîrșite sau se aștern pe kilometri de bandă rulantă, alergînd prin noapte spre termocentrale. Aici fiecare moleculă de lignit își cedează focul ascuns, pornit din ere străvechi să se împlinească în respirația energetică a țării.

Coborînd în cascadă pe toate apele românești, hidrocentralele veghează și ele. După ce, cît e ziua de lungă, s-au privit în oglinzile lor de lacuri, la ceas de noapte, cînd setea de energie sporește, sînt gata, la un semn, să pornească, amețitoare, hora turbinelor. Semnul acesta îl dă, cînd este cazul, dispecerul energetic național. Noapte sau zi, acesta urmărește cum bate inima țării. Iar atunci cînd, undeva, se cere un aport sporit de forță electrică, dispecerul ordonă: „Să intre în funcțiune Argeșul!" Și marea centrală din subteranul Vidrarilor începe să duduie. „Să intre Bicazul! Să intre Porțile de Fier I!"

Ce se vede însă pe Dunăre, în aval de Porțile de Fier I? Ce semnifică marea de lumini și forfota de pe mal? Acolo se ridică noul stăvilar al Dunării, Porțile de Fier II. Încă un munte culcat de-a curmezișul fluviului; încă o mină de aur energetic pentru înflorirea viitoare a patriei.

VEGHEA APELOR

Coborînd în continuare, spre Cernavodă, descoperim o altă redută a soarelui nocturn. Este șantierul viitoarei centrale nucleare. Aici se vor petrece misterioasele procese prin care atomul cedează omului energia sa. Nerăbdători, constructorii fac din noapte zi, devansînd necontenit data premierei.

Alături se finisează ultimele tronsoane ale Canalului Dunăre-Marea Neagră: porțile ecluzelor își verifică etanșeitatea, poduri și căi ferate descriu arcuri de cerc peste noua cale de apă. Agigea privește spre mare, în așteptarea primelor nave care o vor vizita.

Tot către mare privește ochiul veșnic treaz al farului constănțean. Rotindu-se cît e noaptea de lungă, săgeata de foc a farului oferă fiecărei nave din largul litoralului românesc o mînă întinsă, de bun venit. În marele port, macarale cît blocul cu zece etaje descarcă și încarcă alte nave, grăbite să traseze pe mări și oceane noi itinerare ale cooperării.

În drumul lor întîlnesc două insule de oțel și lumină. Ele nu figurează pe nici o hartă. Sînt platformele de foraj marin „Gloria" și „Orizont", pornite să smulgă apelor comorile de aur negru.

Strădaniei petroliștilor marini îi răspund miile de sondori care sfredelesc măruntaiele pămîntului pe uscat. La unison cu vibrația insulelor de oțel și lumină vibrează pădurile de sonde răspîndite pe întreg teritoriul patriei, păduri fără frunze, păduri fără somn.

Între ele, zeci și sute de mii de kilometri de cale ferată, pe care trenurile gonesc fără să țină seama de întuneric, pentru ca zorile să găsească la destinație bunurile produse într-un colț sau altul al țării. La fel, pe marile aeroporturi, avioanele decolează și aterizează fără să tînjească după lumina soarelui, utilizînd indicațiile radiofarurilor, sistemele de navigație nocturnă și oferind piloților noi prilejuri de a lua cu brio, noapte de noapte, frumosul examen al cutezanței. În fața ecranelor radar, supraveghetorii aerului îngrijesc de bunul mers al circulației aeriene așa cum, pe sol, milițienii dirijează șuvoaiele de automobile.

MEREU MAI APROAPE

O ocupație atît de „simplă" cum este producerea pîinii nu cunoaște oprire. Odată ieșită din cuptor, pîinea ia drumul magazinelor unde vă așteaptă încă din zori.

Dar apa? Apa nu se fabrică. O avem totuși la dispoziție, limpede și bună, la orice oră. O asigură nenumăratele stații de epurare a apei care funcționează 24 de ore din 24, ca și stațiile de pompare care o trimit pînă la ultimul etaj al clădirilor celor mai înalte.

S-a îmbolnăvit un copil? Un telefon și salvarea pornește în goană să-i ducă primul ajutor, iar la nevoie să-l interneze la spital, unde cei care-l vor îngriji veghează cît e noaptea de lungă.

Răspîndiți pe tot cuprinsul țării, pierduți prin locuri neumblate, meteorologii urmăresc zi și noapte evoluția vremii, comunicînd observațiile lor celor care prognozează timpul probabil și al căror sfat îl așteaptă întreaga noastră agricultură. În perioadele de vîrf ale campaniilor agricole, tractoarele ară și noaptea, pentru ca ziua să poată fi culcată în brazdă sămînța recoltei ce vine.

Sub turlele Casei Scînteii, se pune în mișcare imensa rotativă de ziare. În cîteva ore ea va tipări milioanele de exemplare ale cotidienelor pe care mîine le veți găsi la chioșcuri. Și cum, iată, e tocmai vremea să apară „Cutezătorii", o altă rotativă, un alt mastodont al industriei poligrafice, aplică, precis și delicat, primul punct de cerneală pe colile revistei pe care o țineți în mîini.

A răsărit soarele.

— Bună dimineața! Ai dormit bine?

În vreme ce tu te odihneai, acumulînd forțe pentru o nouă zi de școală, o nouă zi de creștere și formare a omului care vei fi, țara a mai făcut cîțiva pași pe drumul ales, prin efortul nobil al celor pentru care soarele nu apune niciodată. Înaintea primului clopoțel, a primului 10, închină un gînd generoasei lor neodihne.

NUMAI PENTRU CURIOȘI

„Farfuria zburătoare" pe care am evocat-o la începutul acestor pagini a străbătut Capitala în patru zile. Ca să poată trece, pe unele porțiuni ale traseului au trebuit să fie scoase și puse la loc, în aceeași noapte, firele de tramvai, de troleibuz, ba și rețeaua de curent a unei căi ferate electrificate. Au mai trebuit demontați și montați la loc 32 de stîlpi de susținere a rețelei electrice. Ieșind la Șoseaua București-Oltenița, convoiul s-a îndreptat spre portul dunărean cu o viteză de... 5 km/h. În total călătoria pe uscat a durat nouă zile. Îmbarcat pe un șlep, gigantul a ajuns la Constanța, unde s-a transferat pe o navă maritimă, împreună cu alte 11 tronsoane ale instalației. Coloana de distilare va avea în final 60 m înălțime și va fi montată în perimetrul rafinăriei pe care specialiștii români o construiesc în Turcia. Aici va lua sfîrșit neobișnuita călătorie începută într-o noapte de la sfîrșitul toamnei.

HORIA ARAMĂ

Se naște un nou gigant al chimiei.

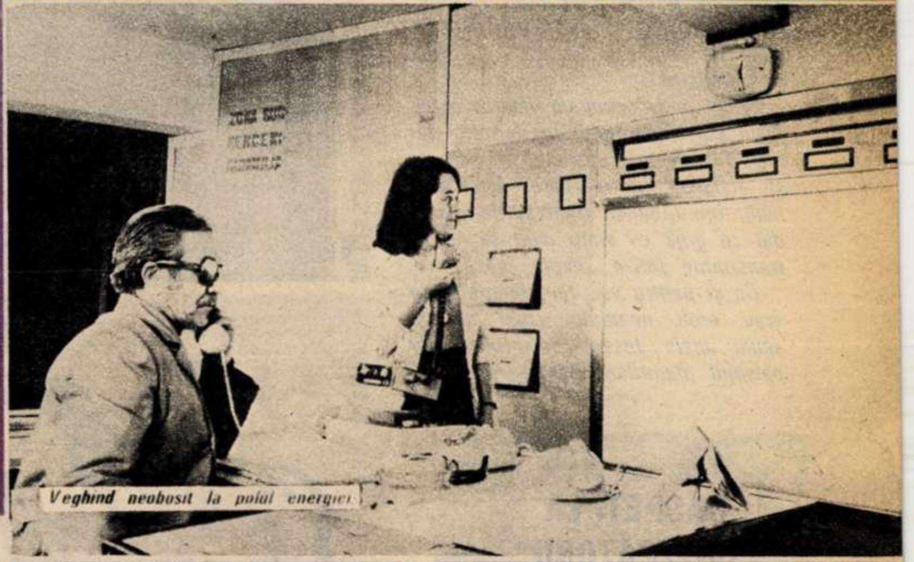
Veghind neobosit la pulsul energiei

Pe toate mesele va fi pîine proaspătă

Veșnic treji, cavalerii sănătății sînt la post.

OASPEȚI LA „CUTEZATORII"

Sabin

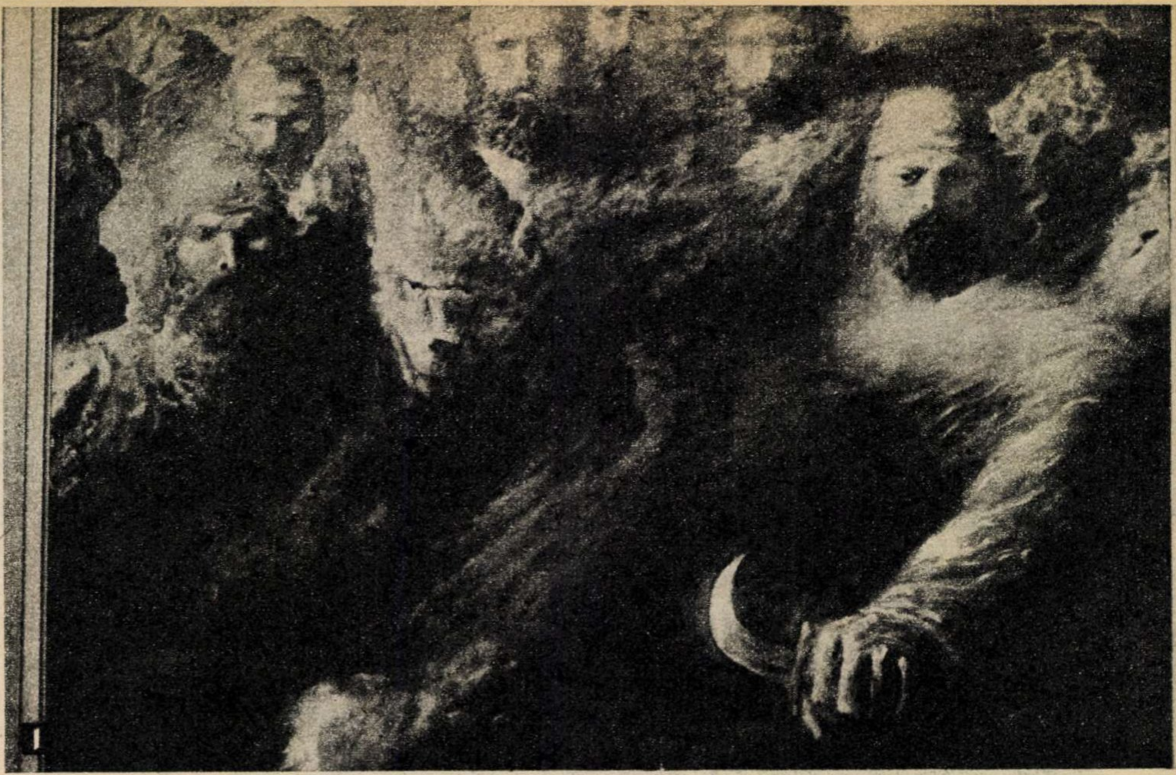
1

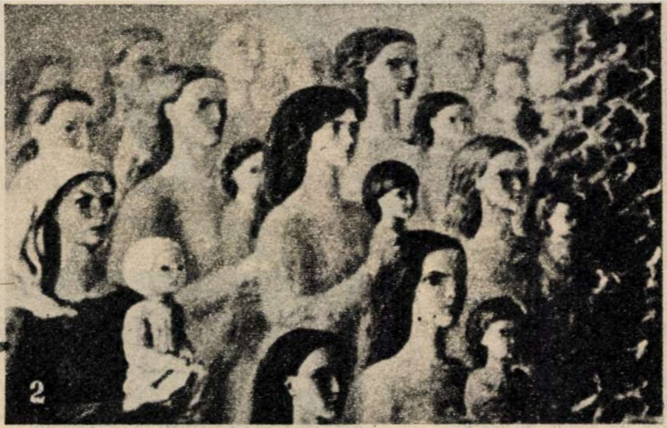
2

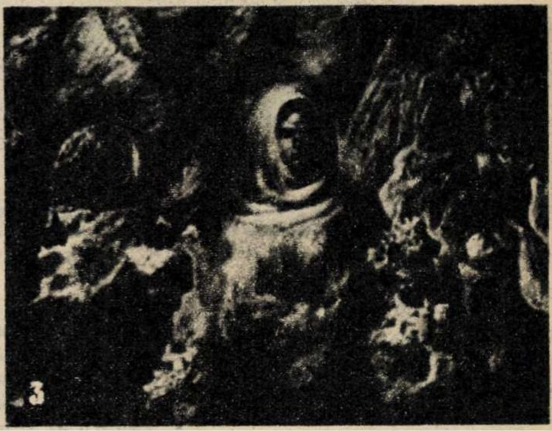
3

Așa cum voi sînteți maturi adesea, sînt și eu pe alocurea copil – mai în vîrstă.

Cînd eram mic, în vacanțele pe care le petreceam în satul meu de pe malul Olteţului, ne adunam mulți copii la scăldat și ne plăcea să aruncăm cu pietricele de rîu spre orizontul îndepărtat. Ne fascina iluzia optică prin care pietricica proiectată pe cer părea să cadă undeva, dincolo de orizont. Ştiam că este o iluzie, firește, dar aceasta avea pentru mine o mare semnificație. Un gînd tăinuit îmi spunea că, proiectîndu-mi de mic o țintă grea și îndepărtată, ea mă va purta mai departe decît pe cei ce-și fixează ținte mici și apropiate.

Eram ca și acum un visător activ. Visul s-a transformat în dorință, dorința în pasiune, pasiunea în acțiune și acțiunea în realizare. Munceam mult; îmi rămînea timp și de joacă, dar cu grijă ca viața mea să nu se transforme într-o simplă joacă.

Ca și pentru voi, temele preferate erau eroii neamului (mai am și acum unele desene de atunci), iar peisajul plaiurilor noastre românești îl aureolam cu dragostea omului care creștea în mine, dragoste care – imprimată în tot ce faci și gîndești – devine expresie, devine artă.

Privesc adesea cu mare interes desenele voastre din expoziții sau cele publicate în paginile revistei „Cutezătorii". Încerc să descifrez năzuințele și cutezanța fiecăruia în parte. Sînt sigur că mulți dintre voi vor ajunge cîndva personalități de frunte ale țării noastre, atît în artă cît și în alte domenii.

Idealul însă vi-l fixați acum, la vîrsta fragedă a copilăriei. Este bine să țintiți departe; să alegeți căi grele, nu ușoare, să munciți mult și cu pasiune, să cereți puțin și să dați mult. Astfel orizontul acela care pentru noi, cei vîrstnici, se îndepărtează din nou, va fi o cucerire a voastră, lăsînd loc altor zori pentru cuceririle generațiilor ce vor veni după noi pe acest pămînt frumos și de mare speranță care este țara noastră.

Revista voastră are numele cel mai frumos: Ştiu că voi înșivă vă spuneți cutezători – și aici ne asemănăm. O lucrare a mea intitulată „Exploratorul" este o imagine spirituală a aspirației mele de totdeauna.

Așa cum explorăm spațiul înconjurător și îl stăpînim cu faptele noastre, cucerim noi spații spirituale adăugîndu-le, cu frumusețe și adevăr, la marele spațiu spiritual românesc cucerit de înaintașii noștri.

SABIN BĂLAŞA

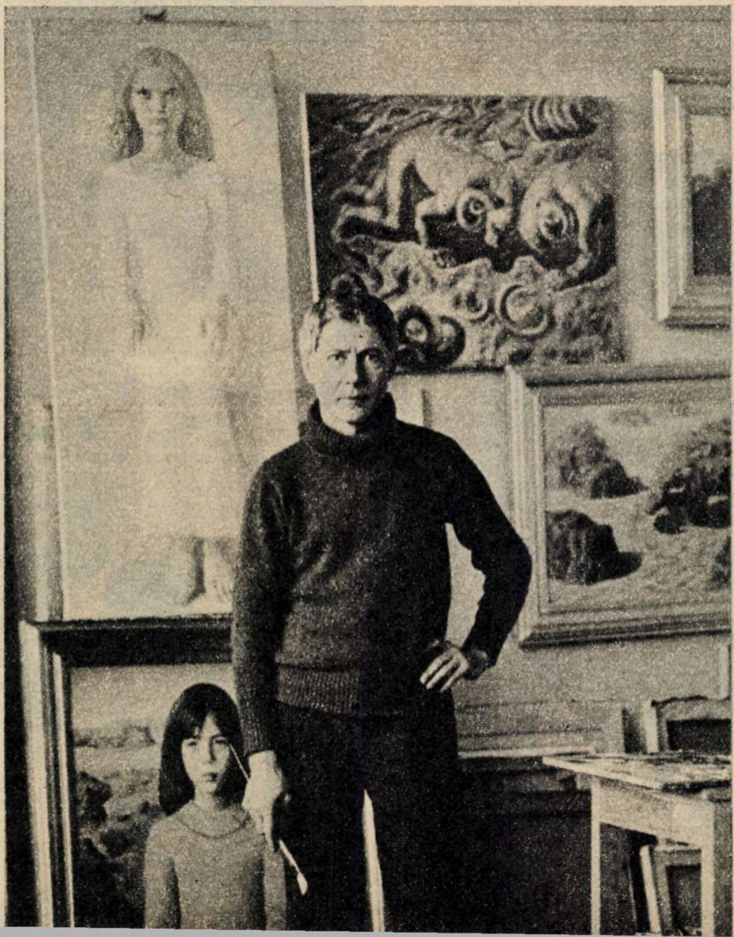

1. „STRĂBUNII"
2. „MATERNITATE"
3. „PORTRET DE ȚĂRANCĂ" (detaliu de frescă)
4. „HIPERION" (Omagiu lui Eminescu)
5. „PRIMĂVARA" (detaliu)
6. „ZIMBRUL MOLDOVEI"
7. „ICAR"
8. „TUDOR"

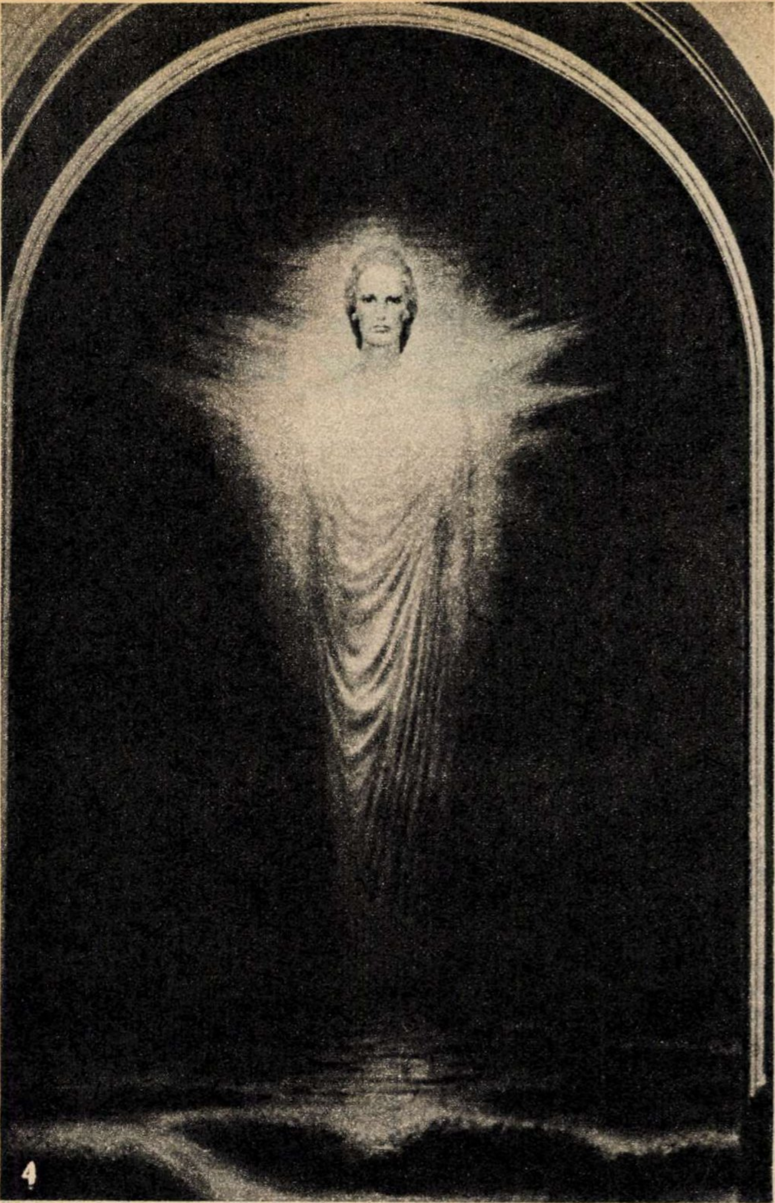
4

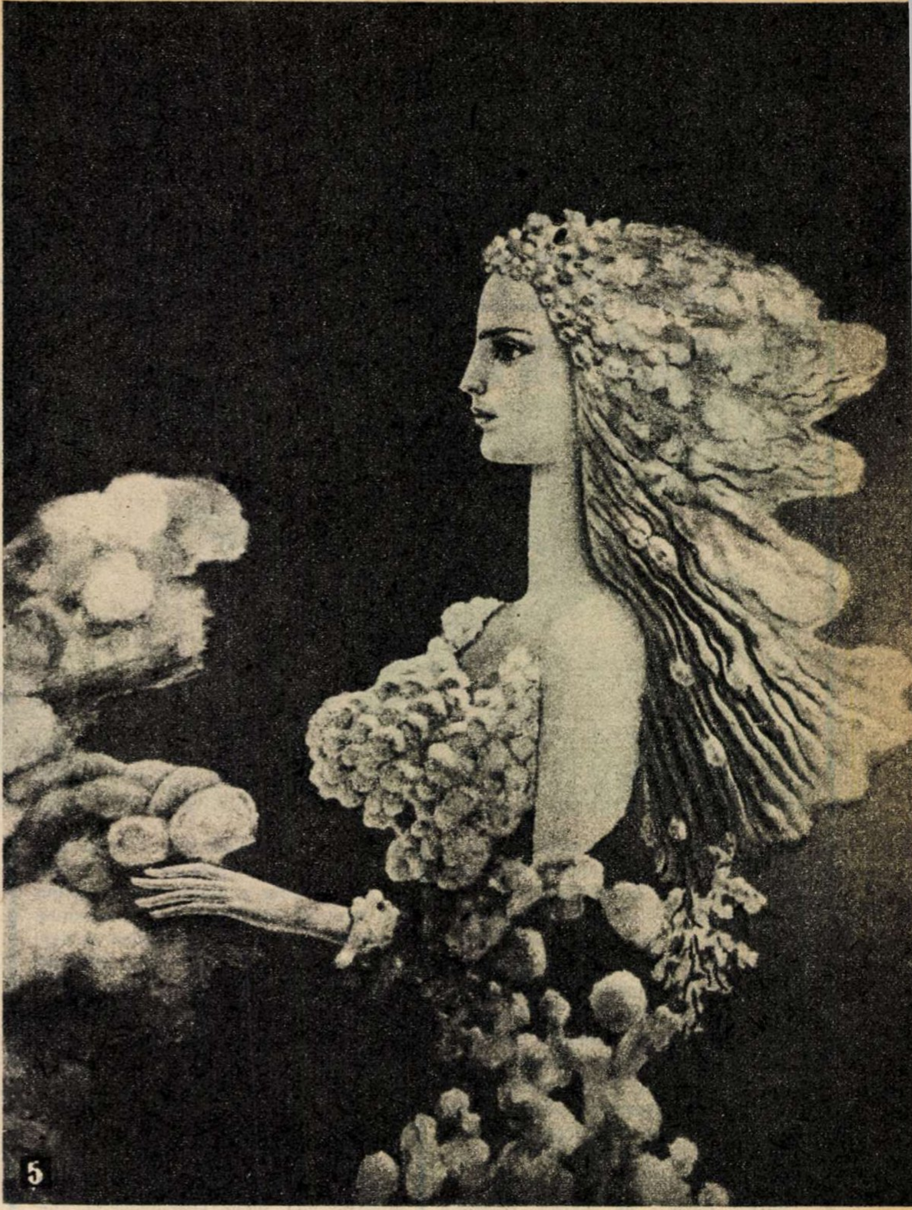
5

BĂLAŞA

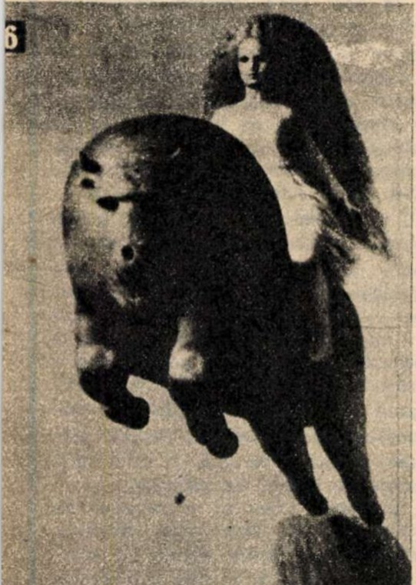
6

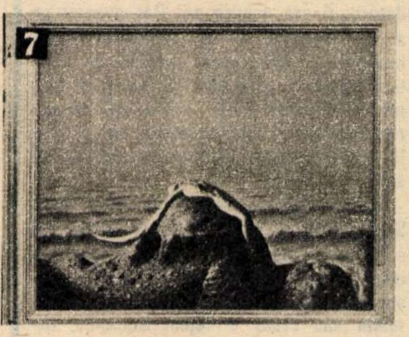
7

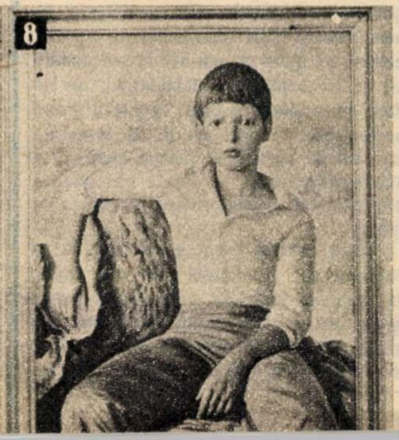
8

Ne aflăm în atelierul artistului. Mîna care ştie să stăpînească penelul cu măiestrie aşterne cu înfrigurare gînduri alese pentru „Cutezătorii"...

Tablourile sale l-au impus ca pe unul dintre cei mai reprezentativi artişti plastici contemporani. Recenta expoziţie personală de la Muzeul de Artă al Republicii, din care prezentăm o suită de reproduceri, s-a bucurat de o primire deosebit de călduroasă

Pictura lui Sabin Bălaşa a parcurs o evoluţie temeinică, deschisă mereu unor sensuri poetice, care iradiază limpede mai ales din ultimele sale lucrări. Prezent, şi premiat, la cîteva concursuri internaţionale, pictorul nu şi-a privit succesele ca încununări, ci ca începuturi de drum. În faţa unora dintre pînzele sale, cînd şi-a dat seama că virtuozitatea penelului ar fi întrecut „acoperirea în aur" a unor înţelesuri umane, nu a ezitat să şteargă, să topească, să revină. Anii de explorări înfrigurate, care au urmat absolvirii Institutului de arte plastice din Bucureşti, au fost ani ai rodnicei nemulţumiri de sine, ai documentării atente, ai acumulărilor şi dezbaterilor intime.

— Nu păstrez în atelier decît prefigurări ale unor opere de mai tîrziu...

Aruncate prin colţuri sau atîrnînd pe pereţii fumurii, mai înainte de a-şi începe drumul prin lume — pînzele lui Sabin Bălaşa fac ca întreaga încăpere să vibreze în lumina de toamnă. Pe una dintre poliţe, două păsări (somnuri de griuri, somnuri de albastruri...) sînt poate două arătări ale visului, într-o noapte albă, cînd liniştea în jurul nostru împrumută forme şi dimensiuni, cînd o pasăre e aşteptarea celeilalte, cînd culorile şi lumina nu mai sînt, cînd totul se bănuie a fi un singur elan, o singură trecere...

Limpede apare aptitudinea lui Sabin Bălaşa de a trata teme poetice, filozofice, militante.

Alături de natura în care omul se integrează şi devine mereu altul, istoria constituie pentru Sabin Bălaşa un domeniu predilect de investigaţie. Istoria i-a oferit artistului şi alte subiecte cu valenţe metaforice. Frescele sale pe teme din istoria naţională conferă noi dimensiuni spirituale sălilor Universităţii ieşene, care le găzduiesc.

Marile idei rodesc luminos sub penelul bogat şi sever al artistului. În culoare şi forme a trecut ceva din sufletul acestui artist care, lucrînd retras şi perseverent, a meditat profund la rosturile sale, la ceea ce are el, **al lui,** de comunicat oamenilor. Distincţiile pe care Sabin Bălaşa le-a obţinut, împreună cu calda apreciere din partea publicului, a tinerilor, adună reflexe ale cîmpiilor româneşti, ale bogăţiei spirituale ale acestei lumi în care s-a format şi în care arta sa îşi caută desăvîrşirea.

De la clopotul de sticlă la submersibil-
un drum de milenii

DIN ENCICLOPEDIA CUTEZANŢEI

WOODS HOLE
OCEANOGRAPHI
INSTITUT
ALVI

Pregătiri de plecare într-o temerară călătorie în adîncurile Atlanticului.

Într-o zi senină de toamnă, de pe o navă aflată în largul coastelor Mediteranei, nu departe de Marsilia, doi „oameni-broască" — Jacques Verpeaux şi Gerard Vial — porneau într-o temerară călătorie sub apă, pentru a înscrie în analele cuceririi spaţiilor lichide un nou record — 501 metri. Era 20 octombrie 1977. Organismul omenesc învinsese, aşadar, uriaşa presiune a apei, care la acea adîncime este de cincizeci de ori mai mare decît aceea cu care este obişnuit, fără ca cei doi scufundători să poarte vreo carapace blindată de protecţie.

Între „pasul" pe care-l făcuseră aceşti oameni în marea aventură a cunoaşterii adîncurilor marine şi acela al scufundătorului grec Scyllias şi al fiicei sale Cyana se află o distanţă de aproape două milenii şi jumătate. Herodot povesteşte că aceştia au izbutit să ducă la pieire o întreagă flotă, strecurîndu-se pe o furtună cumplită sub corăbiile duşmane ale lui Xerxes şi tăind frînghiile ancorelor. De atunci şi pînă astăzi, lumea mirifică a adîncurilor l-a atras pe om, determinîndu-l să pornească mereu în temerare incursiuni spre necunoscut, să născocească diferite mijloace care să-i permită şederea sub apă şi să cuteze uneori pînă la sacrificiu, pentru a-i cunoaşte misterele, a-i dezlega tîlcurile. Numele multora dintre aceşti cutezători, ca şi faptele lor, au străbătut secolele şi au ajuns pînă la noi.

Însetat de cunoaştere, tînărul Alexandru Macedon a ţinut să coboare el însuşi în mare. Ca să ajungă la o adîncime cît mai mare avea nevoie nu numai de plămîni puternici, ci şi de ajutorul ştiinţei. În jurul anilor 320 î.e.n., el ordonă construirea unui uriaş clopot de sticlă şi coboară în această instalaţie numită „colimpha" pînă la 90 de metri sub apele mării.

Încă de pe atunci omul şi-a dat seama că, sub un clopot, poate nu numai să respire, dar şi să ţină o lumînare aprinsă. Pe la începutul erei noastre aflăm de la Pliniu că, pentru a respira sub apă, scufundătorii antici foloseau un tub al cărui capăt rămînea deasupra apei, fixat de o plutitoare. A ajuns pînă la noi un desen, vechi de peste 1 500 de ani, în care scriitorul latin Vegetius ni-i prezintă pe precursorii scafandrilor moderni. Din acest desen aflăm că pentru a respira sub apă (la mici adîncimi) aceştia foloseau un tub lung de piele fixat de o glugă pe care şi-o aşezau pe cap în momentul scufundării.

Genialul Leonardo da Vinci imaginează şi el o glugă de piele prevăzută cu nişte ţepi meniţi să apere capul scufundătorului de atacul peştilor răpitori. În dreptul ochilor sînt prevăzute fante de sticlă, iar respiraţia urma să se facă tot printr-un tub. Ideea costumului de scafandru se contura. Dar în ciuda faptului că tubul de piele trebuia să ajungă la suprafaţa apei pentru a păstra contactul cu aerul, omul ar fi murit asfixiat, căci sub presiunea apei coşul pieptului nu avea forţa necesară ca să absoarbă aerul pînă la nivelul plonjorului. Leonardo nu se gîndise la un sistem de pompare a aerului la adîncime. În schimb el a schiţat modelul unor labe de gîscă confecţionate din băşici sau pînză ceruită care să-l ajute pe scufundător să se mişte cu mai multă uşurinţă sub apă. Invenţia cunoscutelor „labe de gîscă" ale scafandrului autonom de azi aparţine autorului „Giocondei."

În jurul anului 1550, în prezenţa lui Carol Quintul şi a mii de alţi spectatori, are loc o experienţă istorică: doi saltimbanci purtînd o lumînare aprinsă coboară în adîncurile rîului spaniol Tajo sub un clopot de sticlă. Asistenţa rămîne uimită cînd cei doi revin cu hainele uscate şi cu lumînarea nestinsă. Cîţi ştiau, dintre cei prezenţi, că premiera acestei experienţe avusese loc cam cu 19 secole mai înainte?

În epoca Renaşterii, omul caută cu febrilitate şi inventează noi şi noi mijloace de scufundare. Curajului şi curiozităţii i se alătură interesul ştiinţific. Sînt imaginate tot felul de „carapace", „sonde", „lanterne submarine" şi diferite costume care uneori îşi răpun proprii inventatori.

Italianul Giovanni Borelli schiţează un rudimentar submarin pe care, în 1620, îl perfecţionează olandezul Van Drebbel şi care reuşeşte cîteva scufundări, de scurtă durată, în apele Tamisei. În 1715, englezul John Lethbridge porneşte pe urmele unor vase scufundate şi recuperează adevărate comori cu ajutorul unui ciudat butoi din metal, cu mîneci, prin care ieşeau doar braţele scufundătorului şi pe care şi-l construise singur. Un pasionat al misterelor din adîncuri — francezul La Chapelle — vesteşte lumea că ar fi inventat un aparat care permite efectuarea unor deplasări submarine „ca într-o luntre", iar pe cel care poartă acest aparat îl numeşte „om-luntre" (cuvîntul scafandru nu este altceva decît transpunerea în greaca veche a expresiei „om-luntre"). Drumul spre scafandrierul modern este deschis însă în 1797 de germanul Klingert. La costumul pe care-l inventează, adaugă la un moment dat şi un fel de bidon — mic rezervor de aer — pe care scufundătorul îl are asupra sa. Dar evacuarea aerului respirat de om (plămînul reţine oxigenul şi eliberează bioxidul de carbon) devine o problemă din ce în ce mai grea. Augustus Siebe caută cu înfrigurare soluţia şi nu încetează să lucreze la perfecţionarea ei pînă în anul morţii sale — 1872.

Cum arăta scafandrierul lui Siebe? Să-l privim o clipă. O cască grea, din sticlă şi metal, se prelungeşte printr-o mică platoşă pe piept. E grea, trage spre adînc şi grăbeşte scufundarea. Costumul său etanş e suplu. Bocancii, îngreunaţi cu plumb, sînt completaţi de alte greutăţi egal repartizate pe trunchi, pentru a-l ajuta pe om atît la scufundare cît şi la menţinerea echilibrului, de îndată ce a ajuns la fund. Legătura dintre pompa care trimite aer de la suprafaţă cu cealaltă pompă — pompa cardiacă a scufundătorului — este asigurată printr-un tub flexibil, întărit la capete cu metal.

Acest costum greoi a dat pînă la un moment dat rezultatele cele mai sigure la adîncimi unde se efectuau şi munci grele. În perioada anilor 1960 cea mai mare adîncime la care s-a ajuns şi unde s-a lucrat sub apă cu un astfel de costum a fost de 275 de picioare (mai puţin de 100 metri). Dar această adîncime nu-i mai mulţumea de mult pe oameni. Unii doreau să ajungă la adîncimi mai mari, alţii vroiau o mobilitate mai mare. Încep să apară „oamenii-broască" — moştenitorii vechilor scufundători, şi „oamenii batiscafurilor" — moştenitorii anticului clopot al lui Macedon. Aceştia din urmă încep să cutreiere adîncurile cu nave submarine de observaţie — batiscafe, batidiscuri şi batisfere — în care exploratorul poate respira aerul la o presiune atmosferică normală. Cousteau a fost primul care a avut ideea de a face ca omul să trăiască şi să se mişte liber în apele oceanului. În 1943, împreună cu Émile Genau, inventează scafandrul autonom. Scufundătorii îşi pot lua de acum în spinare, ca pe o raniţă, una pînă la trei butelii cu aer sau cu un gaz în a cărui compoziţie intră şi heliu — „plămînii acvatici".

În anul 1962, celebrul oceanonaut lansa operaţiunea „Precontinent 1" trimiţînd la 10 m adîncime laboratorul subacvatic „Diogene". Locuit de oameni, acesta avea să rămînă sub apă timp de o săptămînă. Nouă luni mai tîrziu, el lansează la Port-Soudan două locuinţe submarine. Scafandrii săi puteau circula liber între cele două nave aflate la 10 m adîncime şi puteau coborî pentru observaţii pînă la 50 m. De atunci şi pînă la ora cînd cei doi „oameni-broască" de care am amintit la început — Jacques Verpeaux şi Gerard Vial — au ajuns să se mişte liber la 501 m adîncime, omul a căutat permanent şi a reuşit să găsească mereu noi şi noi mijloace care să-i pună la adăpost pe scufundători, să-i ferească de pericolul presiunii coloanei de apă, a cărei forţă creşte în funcţie de adîncime.

Şi totuşi, chiar şi o adîncime de 500—600 de metri este derizorie, gîndindu-ne la marile abisuri ale oceanului care trec de 11 000 m şi despre care omul dorea neapărat să ştie cît mai mult.

O contribuţie deosebită în cucerirea marilor abisuri a adus-o celebrul pionier al stratosferei Auguste Piccard, care,

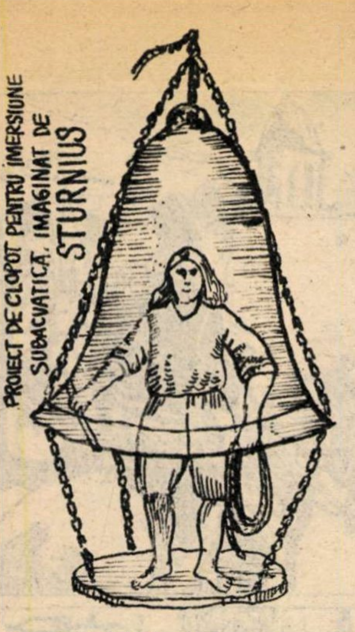

PROIECT DE CLOPOT PENTRU IMERSIUNE SUBACVATICĂ, IMAGINAT DE STURNIUS

împreună cu fiul său Jacques, a pus la punct, în 1948, un model de batiscaf capabil să coboare pînă la 3 000 m adîncime. Începe faza în care doborîrea recordurilor de adîncime cunoaşte ritmuri vertiginoase. În 1953 Auguste Piccard şi fiul său, cu batiscaful „Trieste", ating 3 150 m. În 1954, un alt batiscaf, „Arhimede", coboară în cea mai adîncă groapă a Atlanticului (lîngă Porto Rico), la 8 355 m. În ianuarie 1963, fiul lui Piccard — Jacques — cucereşte recordul absolut de scufundare pe planeta noastră, coborînd cu batiscaful în fosa insulelor Mariane, la 11 800 m. Cele mai mari adîncimi cunoscute pe faţa planetei noastre sînt deci atinse de om. Şi, constatăm cu surprindere, la o presiune de 100 de atmosfere, în întunericul veşnic de la 10 000 m adîncime, există viaţă.

OPERAŢIUNEA „FAMOUS"

Omul putea explora de acum înainte fundul oceanelor. În vara anului 1974, are loc una dintre cele mai mari expediţii ştiinţifice subacvatice — FAMOUS —, comparabilă cu explorările cosmice. O echipă franco-americană a coborît la bordul a trei nave submersibile în Atlantic, la peste 2 500 m, pentru a explora fundul oceanului. Misiunea avea scopul de a studia solul oceanic, de a investiga zăcămintele subacvatice şi a verifica teoria lui Wegener cu privire la naşterea şi deriva continentelor. La această expediţie au participat cunoscutul batiscaf „Arhimede", care, aşa cum am arătat, era capabil să atingă 11 000 m, „Cyana" — batiscaf francez cu o rază de acţiune în profunzime pînă la 3 000 m — şi batiscaful american „Alvin" cu o rază de acţiune pînă la 4 000 m. Misiunea a fost îndeplinită cu succes, teoria lui Wegener — confirmată. Cercetătorii au mai constatat că în adîncurile Atlanticului au loc dese cutremure, că există curenţi de mare adîncime şi o permanentă mişcare frămîntă pînă şi cele mai adînci cute ale oceanului.

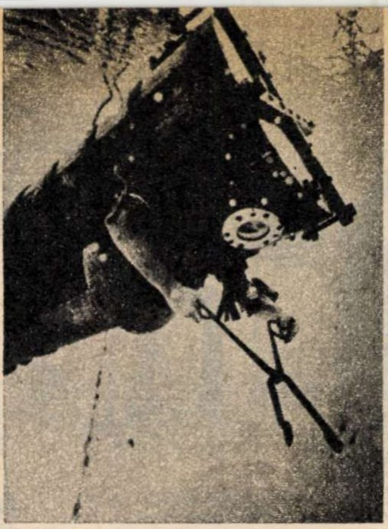

„Butoiul cu mineci" al lui Lethbridge, reconstituit în anul 1978 de un francez

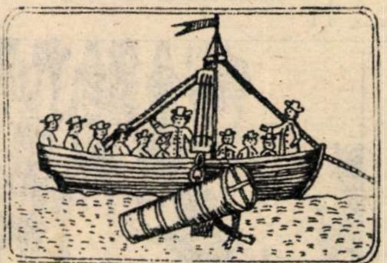

Gravură a timpului reprezentînd momentul primei scufundări a „butoiului" lui Lethbridge.

Auguste Piccard şi fiul său Jacques, la masa de lucru.

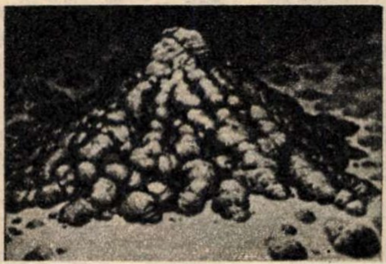

Lavă bazaltică pietrificată.

Ochiul omului a putut studia, de la bordul lui „Arhimede", uriaşul lanţ de munţi care traversează ca o „şiră a spinării" fundul Atlanticului. Un haos de lavă pietrificată pardoseşte fundul oceanului la 600 km distanţă de insulele Azore; metereze abrupte se ridică în imensitatea adîncurilor. Celelalte nave submersibile — „Cyana" şi „Alvin" —, pe lîngă numeroase date ştiinţifice obţinute în urma studierii celor două părţi ale riftului (şanţului) ce străbate lanţul muntos din acea zonă, au cules 12 000 de imagini foto şi au „turnat" un film lung de cîteva mii de metri. „Cyana" s-a căţărat pe meterezele riftului, studiind marile concentrări minerale formate pe „talpa" Atlanticului de-a lungul a 200 milioane de ani. În acelaşi timp „Alvin" a realizat 13 scufundări şi un traseu subacvatic orizontal de 18 km, într-o zonă deosebit de accidentată. Expediţia a dovedit încă o dată că omul este capabil să afle tot mai mult şi tot mai amănunţit despre planeta pe care trăieşte.

ECATERINA ROŞCA

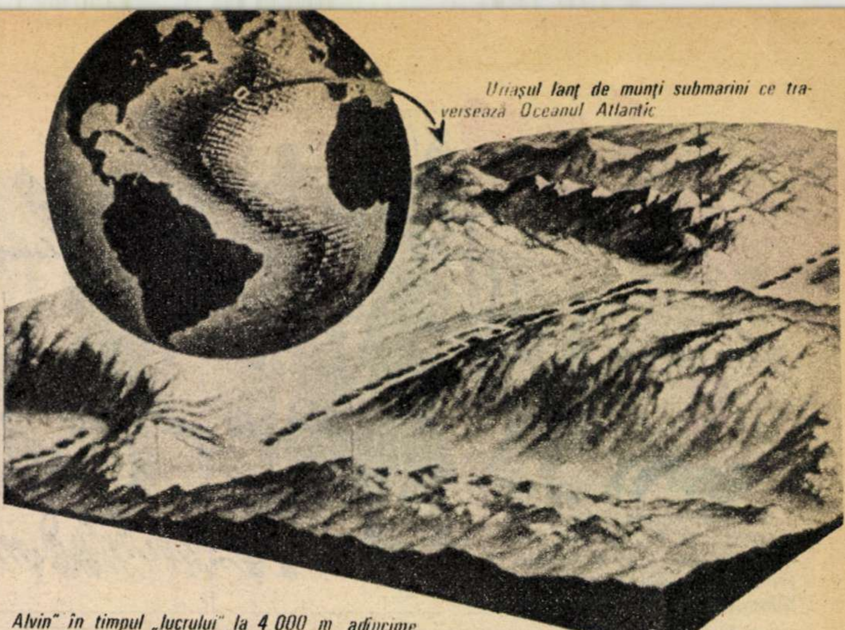

Uriaşul lanţ de munţi submarini ce traversează Oceanul Atlantic

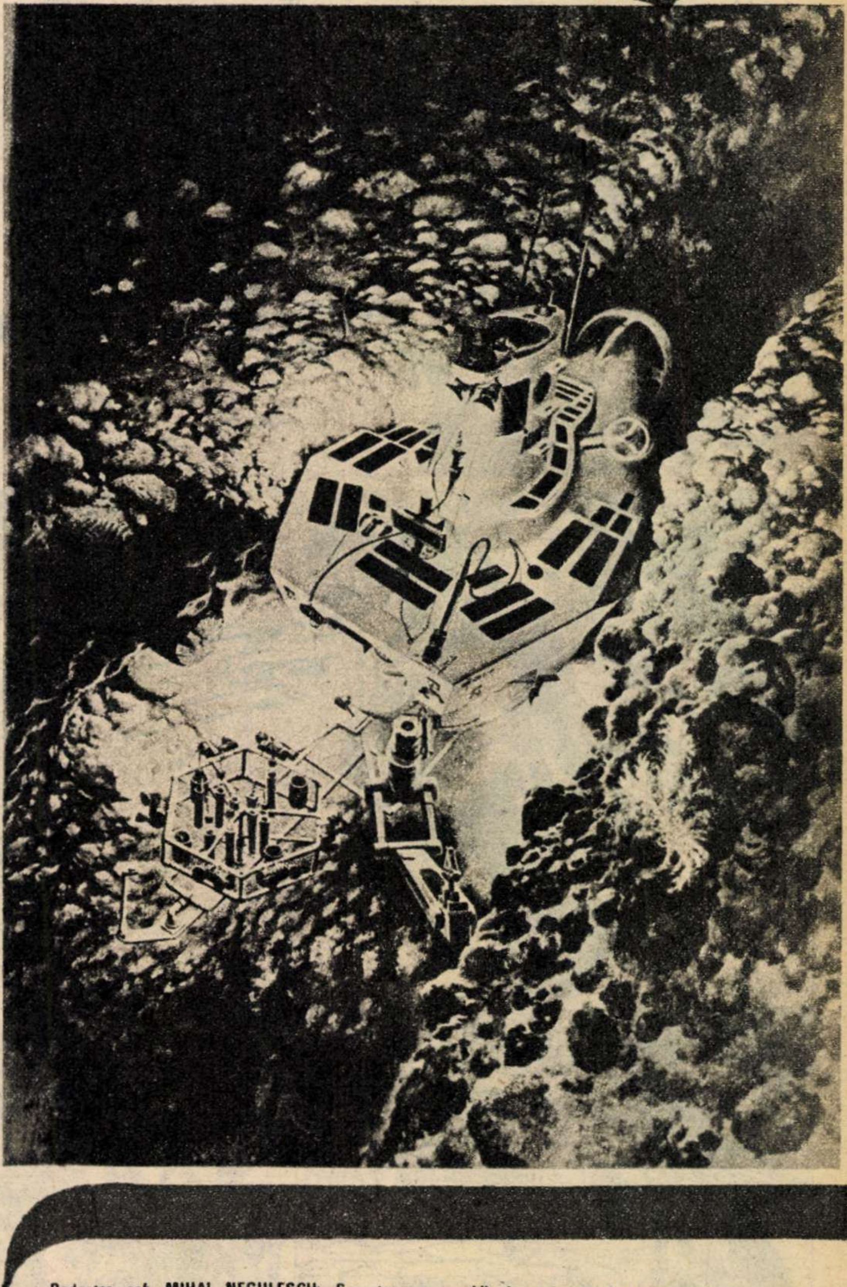

„Alvin" în timpul „lucrului" la 4 000 m adîncime.

Redactor şef: MIHAI NEGULESCU: Secretar responsabil de redacţie: OVIDIU ZOTTA;
Responsabil de număr: HORIA ARAMĂ;
Prezentare artistică: POMPILIU DUMITRESCU; Prezentare tehnică: LUCIA SICOMAŞ.
Redacţia Piaţa Scînteii nr. 1 Bucureşti 33 Telefon: 17 60 10. ADMINISTRAŢIA: Editura „Scînteia". TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE: prin oficiile şi agenţiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona adresîndu-se la ILEXIM — departament export-import presă P.O.B. 136—137. Telex:11226 Bucureşti.

Index 41633 12 pagini, 1,50 lei.

Tudor

Scenariu: AL MITRU
Desene: PUIU MANU

8

6

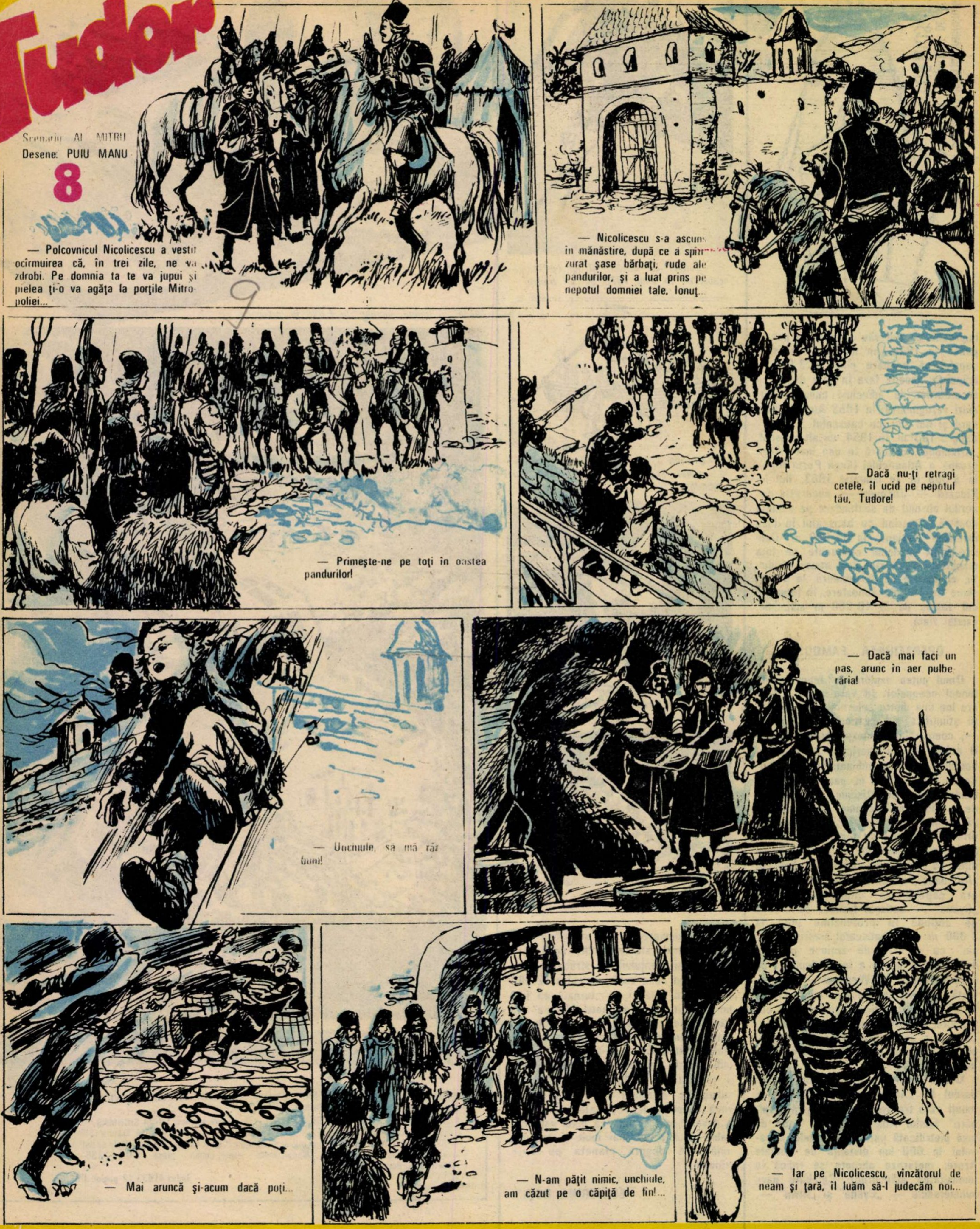
— Polcovnicul Nicolicescu a vestit ocîrmuirea că, în trei zile, ne va zdrobi. Pe domnia ta te va jupui şi pielea ţi-o va agăţa la porţile Mitropoliei...
— Nicolicescu s-a ascuns în mănăstire, după ce a spînzurat şase bărbaţi, rude ale pandurilor, şi a luat prins pe nepotul domniei tale, Ionuţ...
— Primeşte-ne pe toţi în oastea pandurilor!
— Dacă nu-ţi retragi cetele, îl ucid pe nepotul tău, Tudore!
— Unchiule, să mă răzbuni!
— Dacă mai faci un pas, arunc în aer pulberăria!
— Mai aruncă şi-acum dacă poţi...
— N-am păţit nimic, unchiule, am căzut pe o căpiţă de fîn!...
— Iar pe Nicolicescu, vînzătorul de neam şi ţară, îl luăm să-l judecăm noi...

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

JOI, 9 DECEMBRIE, 1982,
ANUL XVI (NR. 792)

49

Muzeul de istorie a partidului comunist, a mişcării revoluţionare şi democratice din România a găzduit, duminică dimineaţa, o amplă manifestare pionierească dedicată Conferinţei Naţionale a partidului. Purtătorii cravatelor roşii cu tricolor din Bucureşti au finalizat aici acţiunea purtînd genericul „Întîmpinăm Conferinţa Naţională a partidului prin fapte de muncă", organizată de Consiliul municipal al Organizaţiei Pionierilor.

Startul acţiunii a fost luat, în prezenţa a numeroşi pionieri, din Parcul tineretului. O ştafetă cicloturistică formată din 660 de copii a preluat de aici bogatele albume pregătite de pionieri şi a pornit spre Muzeu. Cele şase albume ale sectoarelor Capitalei, cel al Sectorului agricol Ilfov, precum şi albumul municipiului Bucureşti înmănunchează imagini reprezentative din activităţile politico-ideologice, cultural-educative şi sportiv-recreative ale fiecărei unităţi de pionieri.

La Muzeu, într-o atmosferă de vibrant entuziasm tineresc, participanţii la ştafetă au predat albumele, odată cu mesajele pionierilor din fiecare sector şi al întregului municipiu. Prin cuvinte calde, rostite din inimă, prin vers şi cîntec, pionierii şi-au exprimat dragostea şi recunoştinţa pe care pionierii o poartă partidului, tovarăşului Nicolae Ceauşescu, cel mai iubit prieten şi îndrumător al tinerei generaţii, pentru copilăria fericită pe care o trăiesc, pentru minunatele condiţii de învăţătură, de pregătire pentru muncă şi viaţă, pentru viitor, ce le sînt create.

Dînd glas simţămintelor tuturor copiilor patriei, hotărîrii de a se pregăti cu sîrguinţă pentru a deveni demni urmaşi ai comuniştilor, pionierii participanţi la ştafetă s-au angajat să înveţe şi să muncească astfel încît să se dovedească fii de nădejde ai patriei noastre comuniste de mîine.

ȚARA ÎNTÎMPINĂ CONFERINȚA NAȚIONALĂ A PARTIDULUI

Istoria, „cea dintîi carte a naţiunii", cum o numea Bălcescu, istoria contemporană a României socialiste îşi integrează o nouă pagină. O pagină consacrată unui eveniment cu profunde semnificaţii în viaţa ţării: Conferinţa Naţională a partidului, ce se va desfăşura la jumătatea lunii decembrie a acestui an.

Secretarul general al partidului, tovarăşul **Nicolae Ceauşescu,** sublinia recent, referindu-se la Conferinţa Naţională, că ea va da o nouă perspectivă muncii poporului pentru înfăptuirea Programului de făurire a societăţii socialiste multilateral dezvoltate şi înaintare a României spre comunism. Deosebit de semnificativ este faptul că, aşa cum s-a stabilit în cadrul Plenarei din octombrie a C.C al P.C.R., înaltul forum al comuniştilor va dezbate şi va adopta hotărîri cu privire la o serie de probleme de maximă importanţă pentru prezentul şi viitorul patriei. La primul punct al ordinei de zi este înscrisă analiza stadiului actual al edificării socialismului în ţara noastră, a activităţii politico-ideologice şi educative a partidului; vor fi trasate noi direcţii de acţiune în legătură cu îndeplinirea sarcinilor ce revin organelor şi organizaţiilor de partid pentru formarea omului nou, făuritor conştient al socialismului şi comunismului. Totodată, va fi analizat modul în care se realizează Planul naţional unic de dezvoltare economico-socială a României în perioada 1981—1985 şi vor fi stabilite măsurile ce se impun pentru îndeplinirea integrală a prevederilor sale, pentru înfăptuirea exemplară a hotărîrilor Congresului al XII-lea. Vor fi, de asemenea, dezbătute, în cadrul Conferinţei Naţionale, programele cu privire la dezvoltarea mai accentuată a bazei energetice şi de materii prime, a agriculturii şi industriei alimentare în perioada 1981—1985.

Desigur, înaltul forum al comuniştilor va constitui un moment de rodnic bilanţ; va prilejui o privire retrospectivă a drumului parcurs de la Congresul al XII-lea şi pînă în prezent, argument faptic al unui timp trăit fertil şi eficient. Noi înfăptuiri importante, ce se integrează firesc în suita măreţelor realizări care dau strălucire „Epocii Ceauşescu", drumului parcurs de România socialistă cu începere de la cel de-al IX-lea Congres al partidului, vin să confirme vocaţia constructivă a poporului nostru. Numai şi numai datorită acestor înfăptuiri cu adevărat remarcabile România a reuşit să depăşească în multe privinţe caracteristicile unei ţări în curs de dezvoltare, să urce pe făgaşul programului multilateral, atît pe plan economic, ştiinţific, cultural, cît şi pe acela al nivelului de trai.

Şi va fi, totodată, un moment cu largi deschideri spre viitor. Dînd expresie spiritului profund înnoitor, viziunii unitare a partidului asupra operei de edificare a socialismului şi comunismului în patria noastră, voinţei şi puterii de creaţie a poporului, hotărîrile Conferinţei Naţionale vor proiecta spre ziua de mîine noi construcţii, noi perfecţionări menite să ridice munca şi viaţa la cotele unei calităţi superioare. Este, aceasta, o nouă dovadă că supremul ţel al politicii partidului — bunăstarea şi fericirea omului — nu rămîne un deziderat abstract, el fiind adus în fiecare zi, în fiecare ceas în zona faptei durabile.

A trece, în fapt, la o nouă calitate a muncii şi a vieţii înseamnă a determina mutaţii profunde, radicale în toate domeniile activităţii economico-sociale, a asigura o productivitate mereu mai mare şi o calificare superioară a oamenilor muncii, pe măsura înzestrării tehnice a întreprinderilor noastre. Înseamnă a ridica eficienţa economică pînă la cei mai înalţi parametri atinşi pe plan mondial, a economisi materii prime, energie, a introna ordinea şi disciplina în producţie. Şi înseamnă — acest obiectiv stînd în faţa tuturor generaţiilor, deci şi a copiilor, a pionierilor — eforturi stăruitoare pentru închiderea tuturor canalelor risipei de materii prime, de resurse energetice, de valori materiale în general, prin deschiderea largă a „supapelor" inteligenţei, prin valorificarea cu randament maxim a „materiei cenuşii". Toate aceste probleme — şi multe altele — s-au aflat în centrul dezbaterilor conferinţelor extraordinare ale organizaţiilor judeţene de partid, ce au prefaţat Conferinţa Naţională.

Conferinţele judeţene, care au ales delegaţii la Conferinţa Naţională, dîndu-le mandatul să-şi exprime adeziunea deplină la politica intrenă şi externă a partidului şi statului nostru, au analizat cu exigenţă, cu maximă rigoare rezultatele de pînă acum şi au adoptat măsuri menite să asigure valorificarea integrală a tuturor resurselor existente, sporirea aportului fiecărui judeţ la progresul economico-social al patriei.

În telegrame adresate conducerii partidului, secretarului său general, participanţii la conferinţele judeţene, alăturîndu-se voinţei unanime a întregii noastre naţiuni, hotărîrii ferme a comuniştilor, a tuturor oamenilor muncii de a urma înaltul exemplu de muncă şi viaţă al tovarăşului Nicolae Ceauşescu, s-au angajat că vor acţiona cu şi mai spornic elan, cu devotament patriotic pentru ca programul profund înnoitor, de o amplă şi unitară viziune privind drumul victorios înainte al patriei, să fie exemplar înfăptuit.

ADRIAN VASILESCU

TINE

Scrutînd în deceniile trecute istoria patriei noastre, în care se înglobează cu înalte virtuţi revoluţionare şi patriotice istoria partidului nostru comunist, lupta sa eroică din anii grei ai ilegalităţii, întîlneşti numeroase destine pasionante de militanţi revoluţionari, figuri luminoase de activişti comunişti, luptători neînfricaţi pentru izbînda idealurilor de libertate naţională şi dreptate socială ale poporului român. Dar nici unul dintre aceste destine nu ni se înfăţişează atît de cuceritor prin sinceritatea dăruirii şi prin simţul jertfei de sine ca al tovarăşului Nicolae Ceauşescu. Rar militant comunist a cărui viaţă să exprime în modul cel mai fericit, încă din fragedă tinereţe, atîtea calităţi de excepţie, care să trăiască la cea mai înaltă tensiune destinul de libertate şi progres al neamului românesc, care să fi făcut, ca tovarăşul Nicolae Ceauşescu, din năzuinţele de propăşire şi fericire ale poporului român, dimensiune interioară, chemare fierbinte şi tărîm de angajare fără preget, ţel suprem, însăşi raţiunea de a fi.

Ce anume resort intim l-a determinat pe fiul de ţăran de pe malurile Oltului să se angajeze conştient în vîltoarea unor conflicte sociale şi politice extrem de dure, care aveau să-l afirme în rîndurile clasei muncitoare prin calităţi excepţionale de mobilizator, de organizator şi conducător de mase? Este firesc ca în zilele noastre orice tînăr să aibă certitudinea că drumul pe care a pornit e cel mai corespunzător, să aibă siguranţa deplinei izbînzi. Aceasta, pentru că tineretului zilelor noastre i s-au creat toate condiţiile necesare acestei izbînzi. Nu tot aşa era însă în anii regimului exploatator, cînd pentru a vedea calea care duce spre libertate trebuia nu numai să-ţi asumi riscuri dintre cele mai mari, dar să ai şi o capacitate excepţională de a intui acest drum.

Explicaţia devenirii personalităţii istorice a tovarăşului Nicolae Ceauşescu se află în puternicul său instinct de clasă, în instinctul revoluţionarului înnăscut, în capacitatea de a crede în misiunea istorică a clasei muncitoare, a partidului comunist, în puterea de a nu se lăsa niciodată descurajat şi doborît de brutalitate şi represiune, de a relua, cu energie şi combativitate mereu sporite, totul de la capăt, de cîte ori era nevoie. Aceste trăsături ale tovarăşului Nicolae Ceauşescu au făcut din el omul faptelor de astăzi, simbolul luptei neobosite a poporului român pentru triumful deplin al ideii de emancipare naţională, materială şi spirituală.

Ni-l imaginăm pe tovarăşul

REȚEA UNUI EROU

Nicolae Ceaușescu în Bucureștii anilor 1929–1930, în mijlocul tovarășilor de muncă, încercînd să înțeleagă și înțelegînd repede, cu agerimea-i caracteristică, sensurile puternicelor manifestații și greve muncitorești. Îl urmărim cu închipuirea grăbindu-se, în orele libere, să ajungă la sediul sindicatelor muncitorești, de pe strada Sfinții Apostoli, unde se vorbea din nou despre exploatare, despre curbele de sacrificiu impuse clasei muncitoare, despre Partidul Comunist Român care opunea exploatatorilor Frontul Unic al clasei muncitoare, lupta maselor, dîrză, eroică, neînfricată. Îl vedem din nou, cu ochii închipuirii, noaptea tîrziu, în locuința modestă din strada Șerban Vodă, meditînd încă la conținutul plin de sensuri al broșurilor și manifestelor conspirative editate de partidul comunist, de organizația revoluționară de tineret, gîndindu-se cum va putea să le difuzeze fără a fi surprins de agenții aparatului represiv, cum se va achita de sarcina ce-i fusese încredințată de Uniunea Tineretului Comunist.

A doua zi îl vom vedea audiind, cu aceeași atenție, o altă conferință. De data aceasta la Casa poporului de pe strada Izvor. Se vorbea despre fascism, a cărui sămînță odioasă prolifera și în România prin intermediul „Gărzii de Fier“, pusă în solda nazismului german, corp străin în mijlocul poporului român. Și iarăși, seara, lectura broșurilor și manifestelor conspirative ale partidului comunist, care explicau maselor, poporului în ce fel acest flagel fascist atenta la libertatea și integritatea teritorială a patriei strămoșești.

Aceasta a fost școala revoluționară a tovarășului Nicolae Ceaușescu, o școală de cea mai înaltă exigență pentru formarea și călirea luptătorului comunist. Ea, această școală, care l-a conectat în permanență la înalta tensiune a unui crez revoluționar, îl va duce în mod necesar pe tovarășul Nicolae Ceaușescu în rîndurile Uniunii Tineretului Comunist, în rîndurile partidului comunist. Era aceasta în anul 1933. **„Înfruntînd represiunile și teroarea, am intrat în rîndurile mișcării revoluționare comuniste pentru a lupta împotriva asupririi sociale și naționale, pentru înfăptuirea unei lumi mai drepte“,** spunea tovarășul Nicolae Ceaușescu referindu-se la crezul politic care-i anima activitatea în anii ilegalității. El se baza pe o etică nouă, comunistă, care subsuma, mergînd pînă la jertfă, interesele personale celor închinate fericirii poporului român.

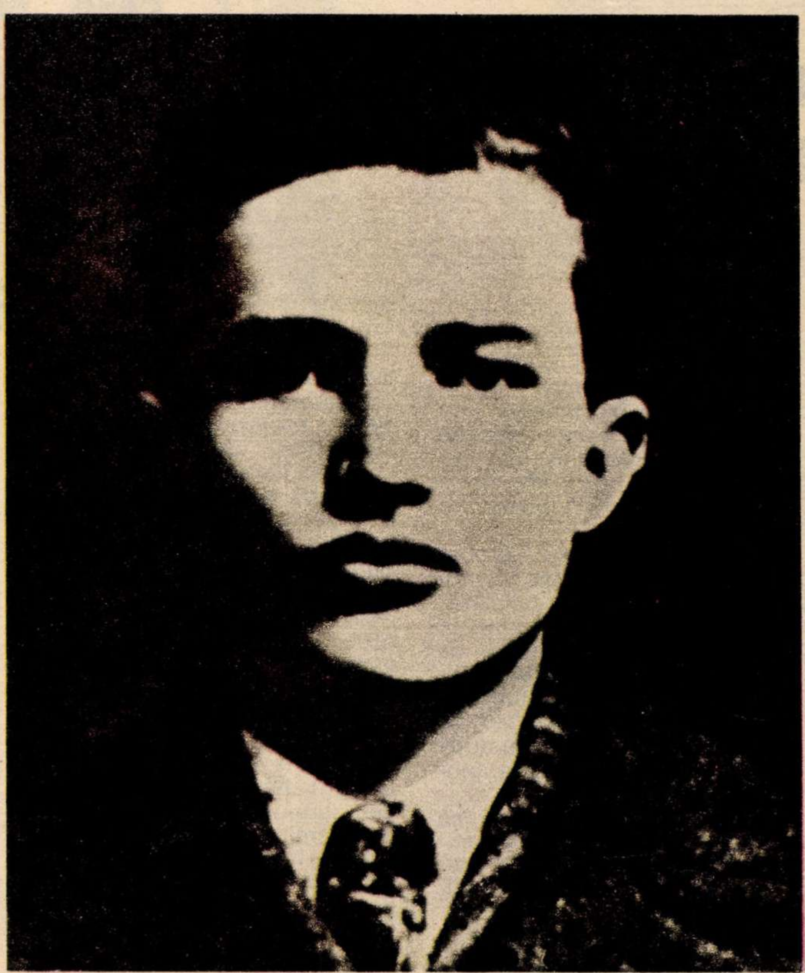

Portret din anul 1936 al tovarășului Nicolae Ceaușescu.

Minunatele calități de luptător revoluționar, umanismul, patriotismul înflăcărat, setea de dreptate, clarviziunea politică a conducătorului partidului și statului nostru sînt legate indisolubil de anii tinereții sale revoluționare, de spiritul de dăruire și neînfricare cu care s-a avîntat în lupta împotriva exploatării și asupririi, a înfruntat prigoana forțelor de opresiune ale regimului burghezo-moșieresc. Aceste calități ale tovarășului Nicolae Ceaușescu s-au afirmat mai întîi în rîndurile tovarășilor de muncă, în activitatea sindicatelor profesionale, în cadrul organizației revoluționare de tineret, în conducerea Comitetului Național Antifascist.

Promovarea în conducerea unei organizații de masă care activa la nivel național reprezenta o răspundere politică de mare însemnătate și, ca urmare, trebuia neapărat să se bazeze pe existența unor calități politice, morale și organizatorice de excepție. Aceste calități au fost sesizate și apreciate de partidul comunist la tînărul muncitor utecist Nicolae Ceaușescu. Numele de Nicolae Ceaușescu însemna încă de pe atunci fermitate și consecvență revoluționară, pasiune și dăruire comunistă, forță organizatorică și propagandistică. Iar partidul și organizația revoluționară de tineret aveau nevoie tocmai de oameni cu asemenea remarcabile însușiri.

Așa cum există o memorie a locurilor, există și o memorie a documentelor de epocă. Documentele anilor de atunci surprind foarte bine vasta operă organizatorică pe care a desfășurat-o militantul comunist Nicolae Ceaușescu în rîndurile tinerei generații, insuflîndu-i conștiința răspunderilor morale, revoluționare și patriotice ce-i reveneau în lupta contra primejdiei fasciste, pentru apărarea patrimoniului cultural și spiritual umanist, democratic și progresist al poporului căruia îi aparținea, pentru salvarea destinului istoric al patriei noastre. Publicația antifascistă „Arena“ scria în numărul din 11 iunie 1936: **„Era într-o sîmbătă seara. La ședința Comitetului antifascist din sectorul Negru erau adunați 40—50 de tineri. Ceaușescu printre ei. Politica cu metodele ei de hipnoză, cu vîna de bou, fugărea și atunci pe antifasciști. Toți aceștia sînt arestați, tunși, bătuți, și reținuți pînă luni dimineața. Luni seara sediul se deschide din nou. Mereu printre primii, Ceaușescu. Din nou poliția, din nou bătaie, și, după o deținere de 2 zile, din nou eliberați. Și Ceaușescu iarăși printre primii la deschiderea sediului, la munca de organizare a tineretului... în dorința de un trai mai bun, de pace. Fiu de țăran, ieșit din popor, acest tinăr intrat în viață la o vîrstă fragedă, începe să știe că trebuie să vreie. Și își revendică mereu ale lui vreri. Ieri la București, la Craiova, apoi la Ploiești și în Valea Prahovei își spunea tovarășilor de lucru ale lui și ale lor dureri, ale lui și ale lor dorinți“.**

Iată pentru ce a fost arestat în repetate rînduri și înaintat spre a fi judecat de Tribunalul militar al Corpului II Armată din București, fiind acuzat de activitate revoluționară printre muncitori, pentru participarea sa constantă la întrunirile organizate în Capitală de Comitetul Național Antifascist; pentru aceasta a fost arestat în vara anului 1934 de organele de anchetă ale altui Tribunal militar, din Craiova, unde se deplasase pentru a transmite protestul muncitorilor din București, solidaritatea lor cu conducătorii eroicelor bătălii de clasă din ianuarie-februarie 1933. Pentru această neobosită activitate revoluționară și patriotică a fost arestat din nou, în septembrie 1934, la sediul de pe str. Foișor nr. 9 al Comitetului Național Antifascist din București. Pretextînd că întrunirea se ținuse fără autorizația prealabilă a Prefecturii de poliție, organele represive au devastat localul și i-au arestat pe participanți. După ce l-au „cercetat“, în spiritul vremii, cu bîta și vîna de bou, după ce i-au trecut în fișe un nou calificativ **„agitator comunist periculos“,** autoritățile polițienești au dispus „expulzarea“ comunistului Nicolae Ceaușescu din București și trimiterea „la urmă“, sub escorta jandarmilor, pînă în satul natal. **„Cu cătușe la mîini, expulzatul era trimis din post în post. Noaptea, dormea chircit pe undeva, legat și flămînd, tratamentul la care era supus depindea de dispoziția celui ce-l avea în pază...“** – scria publicistul francez Michel-P. Hamelet în cartea sa dedicată biografiei revoluționare a tovarășului Nicolae Ceaușescu.

Experiența bogată a tînărului revoluționar în domeniul organizării luptei antifasciste își va evidenția roadele nu numai la București, ci și în numeroase alte localități din județele Argeș, Prahova, Dîmbovița, Mehedinți. Era prezent cu sfatul și fapta acolo unde nevoile partidului erau mai mari, mobiliza și pregătea pentru luptă cadre noi de tineri comuniști, militanti antifasciști.

Dr. OLIMPIU MATICHESCU

ÎN ATELIER, ÎN UZINĂ ȘI ÎN FAMILIE -

UCENICII MAISTRULUI

Trecînd pragul Școlii generale nr. 86 din Capitală, tînărul muncitor Radu Iordache, proaspăt angajat al secției de electronică industrială și automatizări din cadrul Întreprinderii „Republica", avea motive să fie de două ori emoționat. Fiindcă aici, în urmă cu doisprezece ani, a trăit bucuria primei zile de școală și tot aici, însuflețit de simțămîntul înalt al mîndriei civice, utecistul Radu Iordache avea să voteze întîia oară. Dar iată că, deși au trecut patru ani de la absolvire, timp în care a urmat Liceul de electrotehnică patronat de întreprinderea în care lucrează de curînd, se simte din nou „ca acasă" în școala unde a legat cea dintîi prietenie cu cartea, cu munca, unde a devenit pionier și mai apoi utecist. Traversînd coridoarele, se apropie de o ușă în fața căreia zăbovește îndelung: în acest atelier de lăcătușărie își începuse el ucenicia pentru o viitoare meserie cu profil tehnic. Se întrebă: oare și acum maistrul Gheorghe Racoviță e tot atît de neîngăduitor cu cei certați cu ceasul? Aici, ca într-o uzină adevărată, potrivit regulilor de disciplină muncitorească, la ora începerii lucrului ușa se închidea (întîrziații fiind obligați să recupereze absențele în altă zi, cu altă echipă de elevi). Doar se lucra pe bandă și toată lumea trebuia să știe că fluxul tehnologic nu trebuie întrerupt!

*

...Am intrat și noi, la ora începerii lucrului — 7,30 — în această „microuzină" a școlii. Aveam să constatăm noi înșine că fiecare elev din echipa clasei a VIII-a A își ocupase deja locul în fața bancului de lucru, prevăzut cu trusa de unelte specifice lăcătușăriei mecanice, cu menghine și plăci pentru tăiat cu dalta. Evident, nu lipsesc din atelier polizorul, mașinile electrice de găurit, „uriașa" foarfecă cu pîrghie (pentru tăiat tabla), presa hidraulică pentru curbarea metalelor, aparatul de sudură electrică, mașina electrică de lipit prin punctare... Într-un cuvînt o recuzită ce necesită și multe cunoștințe din domeniul fizicii și o serioasă „policalificare" tehnică. Pe care o și dovedește, dealtfel, întreaga echipă care lucrează tot sub îndrumarea aceluiași priceput și exigent maistru — Gheorghe Racoviță. Mai trebuie spus că nu se admit risipa de „materie primă" și piesele rebut?

Acum se află în plin „proces de fabricație" panourile pentru protecția ferestrelor „vizate" adesea de detentele mingilor proiectate de pe terenurile de fotbal. A intrat de curînd în lucru și prima serie de scaune rotative, pentru laboratoarele de fizică și chimie, concepute după modelul propus de cîțiva pionieri designeri.

— Pentru acestea înțeleg că aveți un plan de producție comun cu colegii voștri de la atelierul de tîmplărie, că voi realizați partea metalică, iar ei...

N-apuc să-mi închei fraza pentru că, în urma unei bătăi în ușă, își face apariția un grup de băieți care, purtînd o nouă și certă dovadă a... policalificării lor — praful de rumeguș de pe halate ! — cer maistrului permisiunea să-și continue lucrul alături de coechipierii de la lăcătușărie.

Cine intră în această școală, va fi cu siguranță impresionat nu numai de ordinea și curățenia care domnesc aici, ci și de ireproșabilul aspect estetic al claselor, laboratoarelor, cabinetelor.

Elevii claselor a VII-a și a VIII-a, aflați și ei în ipostaza de „beneficiari" ai cabinetelor de istorie și geografie „reîmprospătate" de curînd cu mobilier nou, funcțional și totodată aspectuos, autorii acestei plăcute „metamorfoze" s-au declarat foarte mîndri. Colegii din clasele mai mici, deosebit de încîntați de „opera" lor, i-au copleșit imediat cu laude, dar și cu... comenzi.

Acum să nu credeți că băieții sînt lipsiți de modestie, că nu recunosc marea contribuție pe care o aduc colegele lor de la atelierul de croitorie și cusături, în această acțiune de autodotare și înfrumusețare a școlii. Mihai Alexandru și Dan Niculescu țin însă să ne furnizeze și o informație de natură să intereseze pe cumpărătoarele amatoare de cusături tradiționale: Magazinul „Expo-elevi". Beatrice Dinulescu și Oana Culcescu (din clasa a VIII-a B) adaugă la rîndul lor: „Tot acolo pot fi găsite piese de mobilier și obiecte de ornament, avînd înscrisă pe cartea de vizită adresa... producătorilor: colegii noștri de la atelierele de lăcătușărie, tîmplărie, traforaj și pirogravură".

Școala generală nr. 86 are vîrsta cartierului în care locuiesc foștii și actualii săi elevi. Știți că istoricul ei consemnează în catalogul hărniciei pionierești, de-a lungul ultimilor 12 ani, cifra de un milion? Ea reprezintă valoarea lucrărilor executate de către tot atîtea promoții de elevi-ucenici ai maiștrilor Gheorghe Racoviță și Voinea Milcoveanu.

ILEANA PIȚA

„ORA EXACTĂ" LA... CERCUL UZINAL

Împreună cu tovarășul Szabo Andrei, băieții descifrează schema pieselor unui ceas, unul dintre cele 160 de tipuri pe care le produce fabrica.

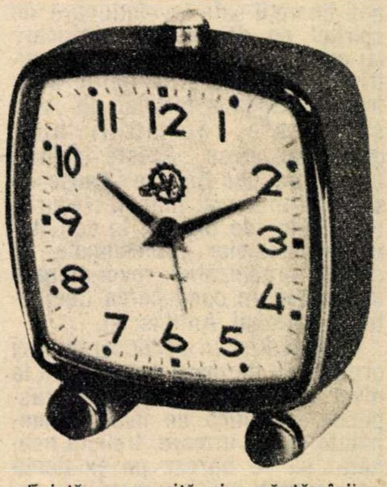

Există o anumită zi a săptămînii - joia - și o oră fixă - 14,45 - cînd pe poarta fabricii de ceasuri „ Victoria" din Arad intră un grup mare de pionieri. Portarul le aruncă doar o privire, apoi duce arătătorul la șapcă, semn că totul e în ordine și-i lasă să treacă. Îi știe bine pe toți. Întotdeauna, serioși și grăbiți. Odată, cînd a vrut să-i descoasă mai mult asupra a ceea ce fac ei în fabrică, a fost refuzat politicos, dar categoric:

- Știți, nu putem întîrzia nici o secundă! Mai bine stăm de vorbă la ieșire.

Dorința de punctualitate a copiilor era foarte justificată. Observaseră încă de la prima întîlnire cu muncitorii de aici că „ora exactă", mai bine-zis punctualitatea, respectarea regulilor de disciplină, a disciplinei muncitorești, erau la mare preț. Pentru că altfel, cum ar fi posibil ca de pe bandă să iasă, în fiecare minut... 18 ceasuri? Aici orice încetinire a vreunei operațiuni influențează tot fluxul. Munca tuturor depinde de a fiecăruia. Rotițe, arcuri, balansiere, ace arătătoare, cadrane, carcase, clopoței, pendule și atîtea alte piese se fabrică și se montează în flux continuu.

Dar se poate pune întrebarea: ce pot face niște copii într-o fabrică de ceasuri unde exactitatea, migala, îndemînarea și încă multe alte calități sînt absolut necesare?

Multe, foarte multe operații de montare! Tovarășul Szabo Andrei, specialist în meserie și autor al mai multor manuale, poate demonstra, pe baza unui grafic amănunțit, pe care îl ține într-un caiet, că, într-un an de zile, membrii cercului uzinal au învățat... 60 de operații. Și nu-i deloc o joacă lucrul acesta. Maistrul instructor Kruzsics Ladislau își aduce și acum aminte de emoțiile copiilor atunci cînd, la cererea direcțiunii fabricii, i-a dus la laboratorul psiho pentru testare. „Auzul, vederea, coordonarea mișcărilor mîinilor și încă alte calități trebuie bine verificate", li se spusese după înscrierea la cerc. Din fericire, cu toții, cei 83 de pionieri de la Școala generală nr. 1, se descurcaseră minunat în fața a... 18 aparate!

- Sînt curioși și e bine. Sînt dornici să învețe și e și mai bine. Sînt deosebit de harnici și serioși, ceea ce este, într-adevăr, foarte bine!-repetă adesea inginerul-șef, tovarășul Lupei. Peste cîțiva ani, cu siguranță, acești copii se vor număra printre muncitorii noștri fruntași!

ELENA MĂNESCU

Și cu tata... 11

Sîntem înconjurați de prea multe lucruri gata făcute. Sigur că n-o să-și poată face omul televizor cu propria mînă și uneori nici mătură nu e necesar.

CUTEZĂTORI LA ŞCOALA MUNCII

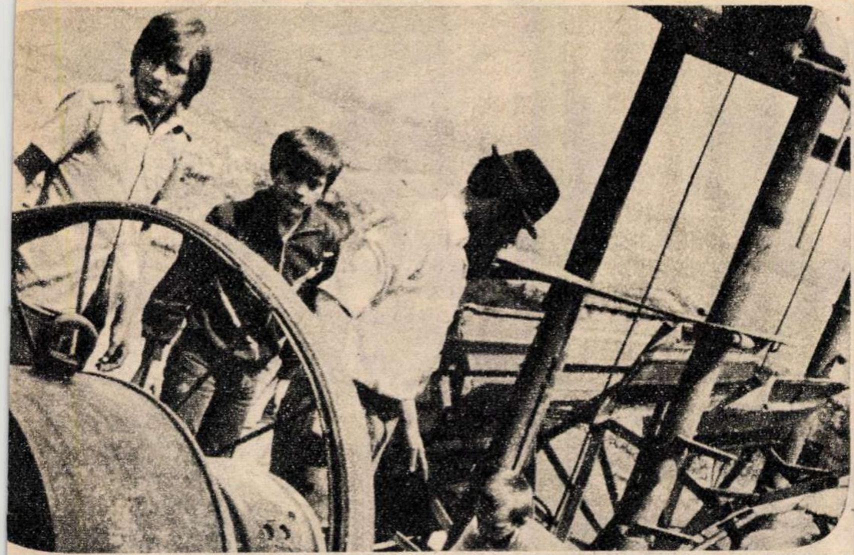

Dar e limpede că atîtea lucruri făcute de alţii ne oferă pe gratis calităţile lor, priceperea lor, încît priceperea noastră începe să-şi sece izvoarele.

Sigur că mai întîi a fost nevoia. Dumitru Aluculesei din Podu-Iloaiei, jud. Iaşi, avea grădină pe malul Bahluiului – şi era păcat să curgă atîta apă la doi paşi de brazdele lui şi brazdele să rabde de sete. Îi trebuia o pompă, iar pompa avea nevoie mai întîi de un motor. Ce fel de motor? Omul, de meserie fochist, ştia ceva mecanică, dar s-a aşezat să înveţe mai mult – iar cum îndeletnicirea asta o aveau în familie nu mai puţin de 9 membri, tatăl, devenit şcolar, s-a simţit într-adevăr „în familie". Patru dintre băieţii mai mari, Dumitru (mecanic), Iulian (şofer), Neculai (elev) şi Fănică (elev), s-au alăturat tatălui şi au început proiectele.

În final au căzut de acord să adapteze la un sistem original de pompă un motor de tăiat lemne şi în curînd cei 12 membri ai familiei priveau fermecaţi cum grădina lor înverzea văzînd cu ochii sub hîrjoana aspersoarelor. Inovaţia a adus ulterior mari beneficii C.A.P.-ului din sat. Dar cu asta pofta abia s-a trezit. De la lucrul „gata făcut" la lucrul „pe jumătate făcut de propria mînă", drumul duce direct la lucrul unicat – operă a ideilor şi faptelor tale. Se cumpără de undeva instalaţii de încălzire centrală pentru sere mici, aşa cum are familia Aluculesei? Nu! Aşa că cei zece şi cu tata unsprezece au adus anotimpurile – fie vară, fie iarnă – cînd au vrut ei, în grădina lor.

Zicem cei unsprezece, pentru că „operaţiunea sera" i-a mobilizat pe toţi, pînă şi pe cei mici pe care îi vedeţi în imaginile noastre. Şi cum omul harnic e şi econom, deseori copiii Aluculesei sînt văzuţi prin sat aducînd acasă fel de fel de obiecte aruncate de alţii: cauciucuri, bucăţi de fier etc. Fiindcă în faţa imaginaţiei şi a hărniciei lor nu există obiecte fără destin, lumea înconjurătoare se îmbogăţeşte dintr-o dată de sensuri: un lemn nu e un simplu lemn, o bucată de ţeavă nu e un deşeu, iar un crîmpei de tablă...

Ei bine, un crîmpei de tablă în viziunea meşterilor din familia Aluculesei „este o aripă de moară eoliană!" O moară de vînt care să le furnizeze energia electrică trebuincioasă.

...În gospodăria de pe malul Bahluiului, dimineaţa e linişte; băieţii cei mari sînt la serviciu, tata la fel, iar şcolarii, unii la şcoală, alţii îşi fac temele. După amiază, cei mici văd de vite (două vaci, doi viţei) sau de seră, de grădină, iar cei mari pun aripi noi la viitoarea moară eoliană.

Şi, de fapt, în fiecare zi, pricepuţi ai muncii, iubitori ai ei, copiii Aluculesei, mai mari sau mai mici, pun aripi trainice la creşterea lor pentru mîine.

ILIE TRAIAN

PIONIERII PATRIEI OMAGIAZĂ

CONFERINŢA NAŢIONALĂ A PARTIDULUI

În întreaga ţară, cei aproape trei milioane de pionieri participă în aceste zile la ample activităţi politico-educative în cadrul ştafetei pionereşti „ÎNTÎMPINĂM CONFERINŢA NAŢIONALĂ A PARTIDULUI PRIN FAPTE DE MUNCĂ".

Omagiind prin faptele lor frumoase importantul eveniment din viaţa partidului, pionierii dau expresie dragostei şi recunoştinţei lor faţă de patrie, partid şi popor, faţă de tovarăşul Nicolae Ceauşescu, cel mai apropiat prieten şi îndrumător al tinerei generaţii.

Declanşată în detaşamente, în perioada 22–28 noiembrie, prin numeroase acţiuni politico-educative, ştafeta se va finaliza la nivelul localităţilor în săptămîna premergătoare Conferinţei Naţionale a partidului.

Vizitele la muzee şi întreprinderi, întîlnirile cu activişti de partid şi cu oameni ai muncii prilejuiesc cunoaşterea de către pionieri a noi şi noi fapte din glorioasa luptă a partidului şi poporului, din realizările obţinute de patria noastră după cel de-al IX-lea Congres al P.C.R. Este subliniată cu deosebită preţuire contribuţia esenţială a tovarăşului Nicolae Ceauşescu la edificarea socialistă a României.

Pionierii fiecărei unităţi alcătuiesc, cu participarea tuturor detaşamentelor, albume în care sînt cuprinse aspecte din activitatea pionierească, faptele de muncă şi învăţătură pe care cu dragoste le dedică partidului, secretarului său general, Conferinţei Naţionale a P.C.R.

„Tot înainte!"

O prietenie de aur

Dialogul permanent, viu, apropiat dintre purtătorii cravatelor roşii cu tricolor din cetatea oţelului, Hunedoara, şi muncitorii comunişti le-a dăruit copiilor multe satisfacţii şi amintiri de neuitat. În aceste zile cînd pionierii patriei participă la numeroase acţiuni dedicate Conferinţei Naţionale a partidului, constelaţia de imagini pe care v-o prezentăm este realizată de un colectiv de pionieri fotoreporteri ai subredacţiei „Tot înainte" – Doina Iacob, Teodora Pripaş, Elena Stoica, Tudor Nica, Gabriela Asaftei. Ea oglindeşte această emulaţie a întîlnirilor şi vizitelor pentru cunoaşterea cît mai apropiată a realizărilor dobîndite în întreprinderi industriale, din localitatea şi judeţul lor, înţelegerea şi mai aprofundată a politicii partidului nostru, pregătirea temeinică, din anii copilăriei, pentru muncă, pentru viaţă. Emoţionant a fost cînd, în semn de admiraţie, florile au fost dăruite muncitorilor din partea celor mai tineri şcolari, de la Şcoala generală nr. 3, care şi-au intitulat simbolic vizita în uzină „Flori pentru oţelari". Pionierii fotoreporteri şi-au început fotoreportajul cu acest moment (foto 1). O instructivă dezbatere pe tema muncii a avut loc şi la Casa pionierilor şi şoimilor patriei. Invitaţii de onoare la această dezbatere au fost Gheorghe Dumitriu, şef de echipă la Secţia I Furnale din C.S.H. şi muncitoarea utecistă Marieta Gligor, de la Cooperativa „Drum nou" (foto 2–3). În încheierea întîlnirii, pionierii au prezentat un recital de versuri.

„Prin munca noastră clădim viitorul" s-a intitulat dialogul purtat de pionierii hunedoreni (foto 4) cu comunistul Eugen Tăgîrţă, secretar al Comitetului de partid al Secţiei Alimentarea oţelăriilor, şi cu Dragoş Motoc, secretar al Comitetului U.T.C. Gazdele le-au vorbit copiilor despre succesele obţinute de tovarăşii lor de muncă, în cinstea Conferinţei Naţionale a P.C.R. şi sărbătoririi Republicii. Sînt succese care-i stimulează şi pe pionierii hunedoreni, astfel încît, după puterile vîrstei, să întîmpine cu toţii aceste mărețe evenimente politice, cu medii bune şi foarte bune la învăţătură, cu fapte ale hărniciei pionereşti, ale spiritului gospodăresc, cu o activitate pionierească bogată, eficientă.

SĂ DESCOPERIM ÎMPREUNĂ: UZINA DELT

PREZENT ȘI VIITOR PE „CEL MAI TÎNĂR PĂMÎNT“

În viitorul apropiat, Delta Dunării, acest tărîm în care apa și uscatul se reunesc într-un mirific peisaj, va cunoaște noi transformări, menite să facă din ea o adevărată „uzină vie“, capabila sa ne ofere o și mai larga gamă de produse. În acest sens, de curînd au fost adoptate importante hotărîri de partid cu privire la viitorul Deltei Dunării, în ideea unei puternice dezvoltări a activității economice a acesteia, prin exploatarea integrală și complexă a tuturor resurselor pe care ea le deține. Programul stabilit prevede, între altele, extinderea agriculturii prin lucrări ameliorative complexe, de la 60 050 hectare în prezent, la 144 000 hectare; vor fi organizate și orezării, vor fi extinse plantațiile de pomi (inclusiv de smochini), de viță de vie etc. Creșteri însemnate vor fi realizate și în domeniul zootehniei (oi și păsări — îndeosebi gîște și rațe). Piscicultura se va extinde prin amenajarea de noi ferme și prin exploatarea intensivă a celor 240 000 de hectare de bălți și lacuri, astfel încît să se obțină o producție de cel puțin 130 000—150 000 tone de pește anual. Vor fi create, de asemenea, noi unități ale industriei alimentare. Se va trece la exploatarea minieră a nisipurilor din Deltă, care conțin minerale deosebit de utile economiei naționale, precum și la intensificarea exploatării și valorificării uriașelor cantități de biomasă existente aici — stuf, papură, rogoz, vegetație acvatică. În vederea dezvoltării activității turistice, cît și a creșterii gradului de confort și de civilizație din această zonă, vor fi efectuate lucrări de sistematizare și de dotare a localităților, de dezvoltare a transporturilor pe apă, îmbunătățirea sistemelor de telecomunicații, de alimentare cu energie electrică și altele. Toate aceste transformări vor fi făcute cu grijă pentru protecția naturii, pentru păstrarea echilibrului natural al Deltei, în așa fel încît să nu fie știrbite frumusețile ei neasemuite.

MEȘTERII OGOARELOR DINTRE APE

Cine n-a văzut niciodată Delta Dunării, așa cum arată ea în realitate, și-o închipuie – din citite și din auzite – doar ca pe o nesfîrșită întindere de apă și de pămînt fragil, aflat în continuă mișcare și schimbare, un peisaj inedit – apă și plauri, stuf și nuferi, pești și păsări, case și bărci, pescari bărboși trăgînd la rame și mînuind năvoade...

Există însă și o altă față a Deltei la fel de interesantă. E „pămîntul solid“ al ogoarelor, element neașteptat, surprinzător al acestui peisaj, pămînt de care oamenii de-aici și-au ancorat existența lor cotidiană și în care își sădesc mari speranțe de viitor.

*

Chilia Veche, cu casele ei cochete, a rămas în urmă. Tractorul aleargă duduind grăbit pe drumul de pămînt, stîrnind în urma lui nori de praf. Cît vezi cu ochii, șes întins și neted pînă la orizont și nici picătură de apă. Ne aflăm în plină Deltă și totuși aici Dunărea nu-i decît o amintire, parcă am fi undeva în inima Bărăganului. Deodată însă, pe neașteptate, după mulți kilometri de goană, ajungem în fața unui canal. Lat de vreo 10–12 metri, cu taluzul de pe malul opus înalt ca un dig și care ne blochează privirea, cu apa limpede și aparent nemișcată, canalul se pierde, sclipind argintiu, într-o parte și-n cealaltă, pînă în marginile estompate de depărtare ale cîmpului.

– Irigații?

– Nu, nici vorbă de așa ceva – ne răspunde tractoristul, un băiat blond, un adolescent aproape. Acesta e principalul canal de aducțiune și de drenare al fermei noastre piscicole. Imediat o să vedeți despre ce-i vorba.

Trecem canalul. Cățărîndu-se ca o capră, cu roțile din față, tractorul urcă pe creasta taluzului-dig pe care continuă drumul de pămînt. De acolo, de sus, un tablou neașteptat ni se oferă privirilor: cît vezi cu ochii în dreapta, în stînga și în față, cîmpul e împătrățit de traseele altor numeroase canale care-l fac să pară o imensă foaie de caiet de aritmetică. În imensitatea acestei suprafețe riguros împărțită în dreptunghiuri, la vreo 7–8 kilometri se zărește o clădire:

– Acela-i sediul fermei noastre. Acolo o s-ajungem.

Ne continuăm drumul pe crestele taluzurilor înalte, prin acest labirint de dreptunghiuri: înainte, la dreapta, la stînga, apoi iar la dreapta, și iar înainte...

– Cu două săptămîni în urmă, tot cîmpul ăsta era acoperit de apă. Nu

ŢA

se vedeau din ea decît digurile canalelor. Între timp însă, bazinele au fost drenate și-acum recoltarea peștelui e în toi. Dar iată-i și pe piscicultori la lucru.

Stop! Parcă și el uimit și curios să asiste la spectacolul ce se desfășoară sub ochii noștri, tractorul se oprește și amuțește. Sub poala digului pe care ne-am oprit, pe oglinda de apă a canalului, o barcă la ramele căreia trag doi oameni se apropie încet de noi, tîrînd în urma ei un năvod mare, lat cît albia și înalt de cîțiva metri; mergînd în ritm cu barca, pe ambele maluri, alți cîțiva oameni țin zdravăn de marginile năvodului; împrejurul bărcii, apa pare că fierbe în clocot: mii și mii de pești de la cei cît palma pînă la cei de peste o jumătate de metru forfotesc, se zbat și sar în sus, încercînd să scape din capcana în care s-au văzut prinși; unii, în salturile lor spectaculoase, ajung pe maluri, dar oamenii îi culeg din iarbă și-i aruncă înapoi; alții, mai puternici și mai norocoși, reușesc să zboare peste marginea năvodului și dispar în apa abia liniștită; cei mai mulți însă sînt forțați să meargă înainte, mereu înainte, spre clădirea aceea singuratică; aici, alți oameni îi așteaptă și-i iau în primire: folosindu-se o ingenioasă ecluză, ale cărei porți sînt cînd deschise, cînd închise, îi fac să... „curgă", odată cu apa, într-o cascadă sub care stau, dinainte pregătite, plase mari, încăpătoare; în cîteva minute doar, sute, ba chiar mii de kilograme de pește sînt scoase din apă și trimise în flux continuu, pe masa lungă de sortare de unde, împărțit pe categorii și încărcat în lăzi și coșuri, peștele e imediat băgat la frigorifere, în cherhana...

*

– Noi nu sîntem pescari – ține să precizeze tînărul inginer Ilie Țumpea, șeful Fermei piscicole nr. 3 Chilia Veche – ci piscicultori.

– E chiar așa o diferență mare între cei doi termeni, între dumneavoastră și pescari?

– Mare și de... esență. Pe cînd pescarii se duc și-și aruncă năvoadele la noroc, prinzînd peștele crescut în stare naturală, noi facem cu totul altceva: pur si simplu „cultivăm" pește pe ogoarele acestea pe care le vedeți, la fel cum, de pildă, vecinii noștri, cooperatorii din Chilia Veche, cultivă porumbul și grîul pe cîmpul de dincolo de digurile canalelor fermei noastre.

Bucuros că are prilejul să etaleze frumusețea și utilitatea meseriei căreia i s-au dedicat – el și cei cîțiva săteni din Chilia Veche pe care-i are în subordine – tînărul inginer ne oferă explicații detaliate despre ea. Aflăm astfel că munca, activitatea piscicultorilor e nu numai interesantă, ci și deosebit de complexă, de pretențioasă chiar. Că ea cere și pasiune, dar și pregătire de specialitate.

Încep treaba cam după 20 februarie și o termină prin decembrie. Mai întîi sînt pregătite eleșteele – curățate și dezinfectate, umplute cu apă și populate cu puiet. Urmează apoi obișnuita activitate de întreținere a... culturii: hrănirea zilnică a peștelui (concentrate, transportate cu bărcile și răspîndite pe apă), cositul subacvatic (cu mașini speciale, plutitoare) al ierburilor, împrospătarea periodică a apei din eleștee, aplicarea unor tratamente în cazul în care se semnalează vreun început de îmbolnăvire a peștelui, paza permanentă împotriva... pescărușilor și pelicanilor care, simțind că aici au hrană mult mai îmbelșugată decît în restul Deltei, vin uneori în stoluri uriașe. Spre sfîrșitul toamnei, eleșteele sînt secate și începe recoltarea peștelui care se retrage în canalele de drenare.

– O activitate aproape industrială, după cum ne dăm seama. Cu investiții de fonduri, de muncă de înaltă calificare, de efort permanent și de inteligență. Cu ce rezultate? E oare mai rentabilă decît pescuitul natural?

– Categoric că e mai rentabilă. Cu o condiție însă: să fie făcută cum trebuie. De fapt, activitatea noastră nici nu suportă comparație cu a pescarilor. Noi sîntem aici, cu toții, douăzeci de oameni, între care trei electricieni, patru mecanici, un sudor, unsprezece piscicultori propriu-ziși și eu, ca inginer. Noi, ăștia, douăzeci, am cultivat în vara aceasta 505 hectare de teren, de pe care am obținut cîteva sute de tone de pește. Dacă scădem din cantitatea aceasta partea care acoperă cheltuielile făcute și ce rămîne împărțim la 20, fiecare dintre noi poate spune că a „pescuit" de cîteva ori mai mult pește decît un pescar obișnuit. Și nu orice pește, ci numai din cel de soiuri alese. Dar și mai important e alt aspect: anume că, pe măsură ce cîștigăm experiență, rezultatele noastre sînt tot mai bune. În Delta Dunării, unde pescuitul tradițional e practicat din cele mai vechi timpuri și va fi practicat încă mult timp de-acum înainte, viitorul aparține și piscîculturii.

Părăsim „ogoarele" dintre ape ale Fermei piscicole nr. 3 Chilia Veche și pe cei cîțiva pricepuți și harnici lucrători ai lor cu sentimentul că chipul nou, de mîine, al Deltei Dunării, pe care aceste locuri și acești oameni ne-au oferit posibilitatea să-l întrezărim mai bine, va fi un chip luminos, marcat și de frumusețile binecunoscute, dar mai ales de bogăție, de belșug.

C. DIACONU

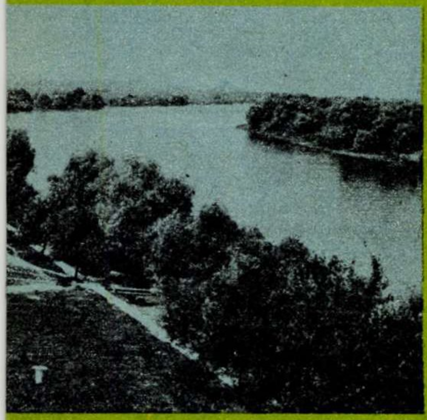

FLUVIUL – „CONSTRUCTOR" FĂRĂ ODIHNĂ

Delta Dunării este un tărîm în veșnica schimbare, „fluviul acesta e un ziditor fără hodină și un grădinar harnic", după cum scria Mihail Sadoveanu. Într-adevăr, aluviunile pe care le cară Dunărea, aflată într-o permanentă „luptă" cu Marea Neagră, se depun aici, schimbînd – uneori peste noapte – fața acestui uscat „asaltat" de ape.

● Circa 80% din suprafața Deltei, adică 3 660 kilometri pătrați, se află sub nivelul Mării Negre și numai 16% – circa 680 kilometri pătrați reprezintă teren neinundabil.

● Prima mare despărțire a apelor fluviului se produce la Mila 43 (măsurare care se aplică pe Dunărea maritimă, care-i considerată porțiunea de la Sulina pînă la Brăila, o milă marină fiind egală cu 1 852 metri), la Ceatalul Chiliei, unde Dunărea se imparte în brațul Chilia și brațul Tulcea. Aici, Dunărea are un debit mediu de 6 300 metri cubi pe secundă, dar ajunge uneori, primăvara, și la 17 000 metri cubi pe secundă. ● Brațul Chilia – care ia 63% din debitul fluviului – are circa 117 kilometri și se varsă în mare printr-o deltă proprie; lățimea sa este între 300 și 700 metri. Cea mai mare adîncime din Deltă, 34 m, se înregistrează pe acest braț, în dreptul așezării Plauru. Anual, pe brațul Chilia fluviul cară 48 400 000 tone de aluviuni. ● Brațul Tulcea se bifurcă, la rîndul său, după 17 km, aproape de Mila 34, împărțindu-se în brațele Sulina și Sfîntu Gheorghe. ● Axă a Deltei, brațul Sulina a fost tăiat și dragat între anii 1880–1903, scoțîndu-i-se „marele M", bucla Dunării Vechi, pentru a-l deschide navigației maritime. Lungimea sa actuală este de 62,6 kilometri. 15% din debitul Dunării curge pe Sulina, cărînd anual 5 800 000 de tone aluviuni. ● Brațul Sfîntu Gheorghe

(CONTINUARE ÎN PAG. 11)

ATELIER LITERAR

Deschidem încă o dată celor mai tineri ucenici ai poeziei, ai literaturii, care îşi încearcă aripile sensibilităţii şi fanteziei în primele lor zboruri, paginile revistei.

Despre dragostea voastră, dragi cititori, pentru scrisul frumos, timbrat de emoţie, vorbesc deopotrivă numeroasele încercări lirice, plachete şi reviste şcolare, activitatea unor cercuri literare şi a subredacţiilor „Cutezătorii".

Culegînd, în reflexul peniţei voastre de şcolari, un licăr din generoasa lumină a unei moşteniri alese – „creşterea limbii româneşti şi-a patriei cinstire" – vă apropiaţi firesc, cu prospeţime, de permanenţe ale poeziei precum iubirea de patrie, mîndria pentru locurile natale, bucuriile copilăriei, dragostea de mamă, pacea, încrederea în viitor.

Am selectat de această dată un mănunchi de versuri prezentate în cadrul cenaclului „Cutezătorii" al Casei centrale a pionierilor şi şoimilor patriei din Bucureşti, îndrumat de poetul Ion Crînguleanu şi de prof. Margareta Vlad, precum şi o povestire a unei pioniere din Iaşi.

Am fi bucuroşi să vedeţi, în aceste lucrări ale colegilor voştri, îndemnul de a cuteza voi înşivă spre aceleaşi zboruri ale cuvîntului; îndemnul de a descifra cu dragoste tainele scrisului, de a cultiva graiul părintesc, de a da expresie proprie cunoştinţelor dobîndite prin lectură; îndemnul de a vă defini un univers liric bogat în semnificaţii, înscriindu-vă cu prospeţime în ritmurile „Cîntării României".

Primite cu interes în cadrul concursului nostru de literatură şi publicistică „Eroica '82", încercările voastre literare sînt aşteptate la redacţie şi pe viitor.

Mult succes, dragi prieteni!

MIHAI NEGULESCU

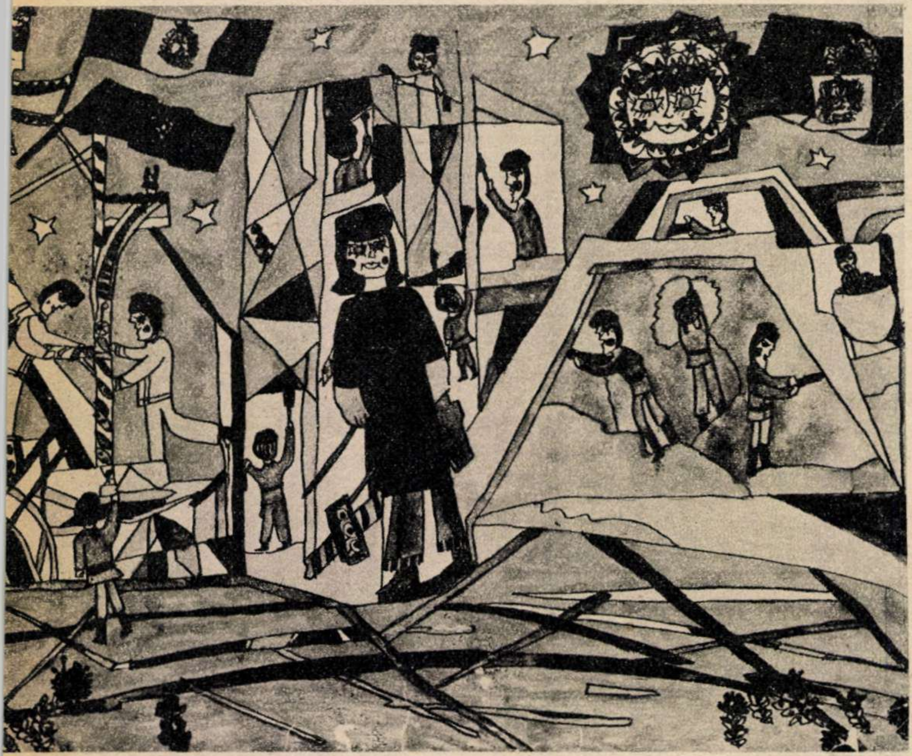

„SCENE DE MUNCA"–
desen de MARIA IACOBAN, cl. a VIII-a, com. Satu-Mare, Suceava.

Mă ridic

Mă ridic în picioare,
În vîrful muntelui
Să văd răsăritul
Şi apusul soarelui.

Mă ridic în picioare
În inima cîmpiei
Să simt urcînd spre mine
Căldura pămîntului strămoşesc.

Mă ridic în picioare
Pe drumul
Ce leagă oraş de oraş
Să văd cum
Se-nalţă o Românie nouă.

M-am ridicat în picioare
Şi te-am văzut pe tine,
Ţara mea,
Zeiţă cu braţe de oţel şi vise.

DANIELA BICHIR
cl. a VIII-a,
Şc. generală nr. 156.

Inima unui om

Omagiu tovarăşului
NICOLAE CEAUŞESCU

Zorile, minunatele zori au mijit
Înmugurind viaţă deplină.
Creştem în cercul unui arbore imens
Cu rădăcini milenare în acest pămînt.
Munţii, cîmpiile, pădurile, apele,
Trecutul, prezentul şi viitorul
Se desluşesc în inima unui om,
Un comunist.
Lumina rosteşte cuvinte simple:
„Om, comunist, Ceauşescu".
Gîndurile pătrund
Dincolo de fereastra minţii
Şi se cuprind în fapte.
Deschisă-i poarta către libertate,
Spre vîrsta arborelui nostru imens,
În care arde o inimă
Ce cuprinde
Munţii, cîmpiile, pădurile, apele,
Trecutul, prezentul şi viitorul,
Inima unui om,
Un comunist,
Ceauşescu.

CRISTINA ŞTEFĂNESCU
cl. a VIII-a, Şc. generală nr. 24.

Ţara mea

Tu, ţara mea,
Ce te ridici dintre eroi
Eşti leagăn, primăvară, pentru noi.
Eşti vrednică şi eşti frumoasă,
Ne-aştepţi cu lauda luminii
Şi cu copii în fiecare casă.
Spre viitor, privirea mea,
E însuşi chipul tău
De românească stea...

OANA ŞERBAN
cl. a IV-a,
Şc. generală nr. 128.

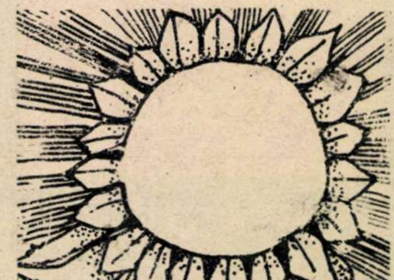

Istorie

Te-ai născut acolo
unde apele murmură baladele
zămislite din lacrimile
stinse-n cenuşa
de pe lutul ars al vetrelor.
Te-ai născut acolo
unde cerbii
îşi limpezesc coarnele
în lacrima dimineţii.
Oamenii te-au cules cu migală
şi s-au ascuns cu tine
în cochiliile lor de lut,
strîngîndu-te la piept
ca pe un răboj sfînt.
Te-ai născut şi te naşti mereu
acolo
unde oamenii
îşi împletesc destinele,
pe vatra căreia de veacuri
îi spunem
patrie.

ANTOANETA BELE
cl. a VIII-a,
Şc. generală nr. 134.

Sămînţă

Aş vrea să fiu sămînţă
Şi să privesc adînc în glie
Să caut rădăcinile strămoşilor...

Aş vrea
Să fiu văzduh
Şi să-i zîmbesc păcii; şi soarelui.

Aş vrea
Să culeg rouă din bobul grîului
Din mugurii luminii.
O! E atît de bine
Să fiu al acestui pămînt.

CARMEN MEILĂ
cl. a VIII-a, Şc. generală nr. 24.

Vise, pace, flori

Peste visele din flori,
Peste visele din vise,
Nu lăsaţi să cadă nori
Răsăriţi de prin abise.

Peste florile din zori,
Peste roua de pe flori,
Să coboare numai pace,
Nu lăsaţi să cadă nori!

Și-apoi visele din flori,
Și-apoi visele din vise,
Și-apoi florile din zori,
Și-apoi roua de pe flori,
Vă vor mulțumi cu vise,
Vă vor mulțumi cu flori,
Vă vor mulțumi cu pace.

DIANA VERGU
cl. a VIII-a, Șc. generală nr. 190.

Mama

Din raze de soare
I-aș face mamei un veșmînt
Care să-i țină cald,
În serile de iarnă,
Cînd
Va spune nepoților povești.
Aș lua cerul
Și aș face din el
Un brîu argintiu,
Pe care l-aș dărui mamei,
S-o păstreze veșnic tînără.

ROBERT HUȚANU
cl. a VI-a, Șc. generală nr. 70.

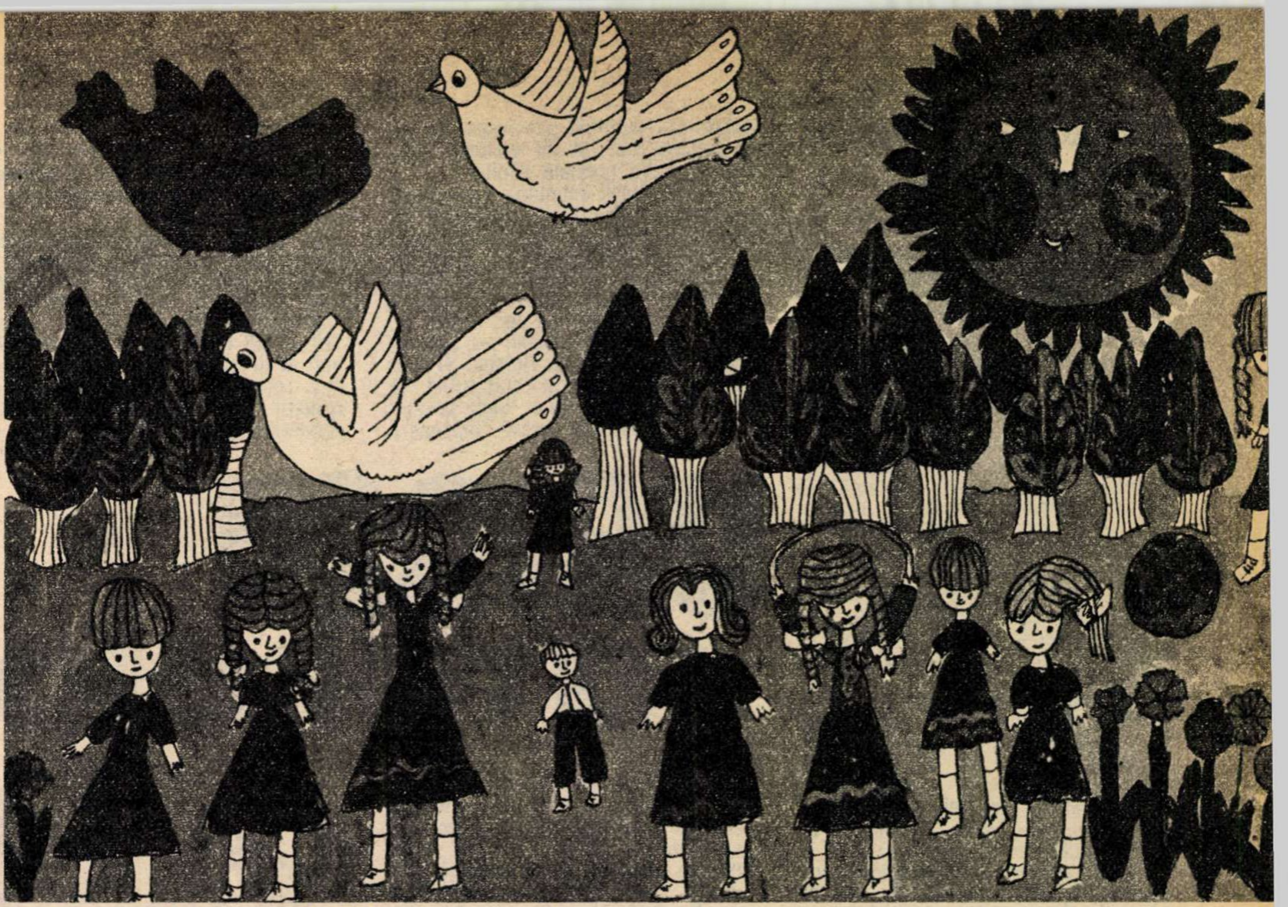

„PACE" — desen de ELENA BULIGA, cl. a VII-a, Suceava.

Coronița din flori de cireș

(Lucrare sosită la concursul nostru **„Eroica '82"**)

Cerul era întunecat. Norii negri vesteau o apropiată furtună. Arșița dogoritoare îi pătrunse pe sub cămășuța zdrențuită și murdară, frigîndu-i pielea. Alerga printre copacii pădurii, căutînd adăpost și hrană. Gura i se uscase și simțea o sete cumplită.

Deodată, printre frunzele copacilor, zări niște tancuri. Se apropie cu grijă și auzi niște soldați vorbind. Răsuflă ușurat. Erau români – un post de comandă.

– Dumneavoastră sînteți comandantul? făcu ochii mari mica făptură.

– Da, eu sînt.

– Tu cine ești?

– Mie îmi spune Iliuță a Tomii, da-mi dați un pic de mîncare și o picătură de apă? Că nu am mîncat nimic de ieri.

Dorința îi fu îndeplinită. Mîncă, înfulecînd o bucată de pîine cu roșii și castraveți și bău aproape o sticlă cu apă rece.

– Te-ai săturat? Mai vrei ceva? întrebă grijuliu comandantul.

– Nimic în afară de-a sta de vorbă cu dumneavoastră.

– Spune-mi, te ascult, zîmbi comandantul gîndind că băiețelul nu putea să-i spună decît niște mărunțișuri amuzante.

Acesta însă, cu seriozitate, scoase din sîn o hîrtie împăturită și o desfăcu. Era un plan foarte amănunțit de luptă al hitleriștilor, pe care era desenat, cu multă grijă, aranjamentul tancurilor. Foaia arăta tot atît de bine localitățile în care vor fi date atacurile.

Atît soldații, cît și comandantul se înghesuiră cu atenția mărită asupra planului, cercetîndu-l amănunțit.

– Dar, tovarășe maior Costea, este o adevărată sursă de informații!

– Ai dreptate, soldat. De unde îl ai, Iliuță?

– Din servieta unui neamț, răspunse senin băiatul.

– Cum?! explodă maiorul.

– L-am luat din servieta unui neamț, repetă zîmbind micuțul. Împotriva fasciștilor trebuie să luptăm cu toții, așa cum făcea tatăl meu, care a fost comunist.

– Dar acum tatăl tău nu mai este comunist?

– Ba da, pentru că oamenii adevărați mor cu țara în suflet și cu iubirea de libertate.

– Și cum a murit tatăl tău?

– A murit împușcat de nemți, spuse Iliuță cu durere în glas. Îl chema Constantin a Tomii.

– Cîți ani ai, Iliuță?

– Nouă, tovarășe maior.

Planul, pe care îl capturase cu greu de la fasciști, folosise atît de bine în atacurile românilor contra armatelor dușmane, încît reușiră să respingă orice acțiune a acestora.

Odată, în clipele de liniște ale batalionului condus de maiorul Dumitru Costea, acesta, stînd de vorbă într-un luminiș al pădurii cu băiatul, îl întrebă din curiozitate ce-i place mai mult. Se aștepta la un răspuns mai copilăresc: jucării, cărți de povești, dulciuri, dar Iliuță spuse cu modestie:

– Nu vreau nimic altceva decît o coroniță albă din flori de cireș.

– Atît? întrebă maiorul.

– Atît. Am fost odată la o mătușă de-a mea și am văzut un cireș înflorit, cu flori gingașe și albe, ce aveau un parfum delicat și dulce. Mi-au plăcut atît de mult floricelele acelea, încît mi-au rămas în inimă pînă azi. Și niciodată n-am reușit să-mi fac o coroniță din ele.

Cuvintele rostite cu tristețe de copil îl impresionară pe maior și-și reproșa că nu i-a făcut niciodată un asemenea dar. După cît l-a ajutat ar fi meritat o mie de asemenea coronițe.

– Nu vă supărați, tovarășe maior, pot să mă duc la pîrîu să beau puțină apă?

– Bine, du-te!

În timp ce se afundă în pădure, observă mișcare pe partea opusă a pîrîului. Privi mai atent culcîndu-se la pămînt. Nu, nu se înșelă: erau hitleriști. Probabil că se adăposteau în aceeași pădure cu batalionul din care făcea parte și el. Se hotărî să cerceteze. Trecu apa dintr-un salt și-o luă printre copaci.

Descoperi vreo douăzeci de tancuri dușmane apropiindu-se pe o cărare largă a pădurii și încă vreo șaizeci de nemți. Se întoarse imediat la maior, povestindu-i totul.

Tot în seara acelei zile, la marginea orașului era retras întreg batalionul, cu aranjamentul necesar. Acum cineva trebuia să-i atragă pe dușmani în cursă.

În dimineața zilei următoare, Iliuță îi spuse comandantului:

– Lăsați pe mine, tovarășe maior.

– Iliuță, uite ce e, nu vreau să pățești nimic, înțelegi? Nimic!

– Tovarășe maior, chiar ordin de-ar fi, tot nu m-ați convinge.

Apoi fugi pe cărare, mergînd din ce în ce mai încet, cu cît se afunda mai mult în pădure. Nemții, cînd îl văzură, își îndreptară armele asupra sa.

– Nu trageți, ordonă un glas, în nemțește. Ia spune-mi, băiețel, ce cauți tu aici? întrebă într-o românească stricată un ins înalt, cu fața uscată.

– Nu stau de vorbă cu tine, că nu-mi dă voie tata, răspunse cu naivitate Iliuță.

– Nu stai de vorbă cu mine? Dar o ciocolată vrei? întrebă insul întinzîndu-i o ciocolată frumos învelită.

– Mi-a spus tata să nu iau, da' am s-o iau, că matale ești bun.

– Nu-i așa? Dar spune-mi, unde-i tatăl tău?

– Tatăl meu s-a dus cu ceilalți oameni în alt oraș. A zis că tu ești prost și n-ai să știi că orașul ăsta este fără apărare acum. Și după cîteva zile, cît stai aici, el o să-i bată pe ceilalți proști, cum a zis tata. Dar mi-a spus să nu zic la nimeni. Și așa că eu nu-ți zic matale, că nu-mi dă voie tata, făcu din ce în ce mai mult pe prostul, Iliuță.

– Prea bine, spuse neamțul cu ochii lucind de bucurie. Dar tot nu mi-ai spus ce cauți aici.

– M-a trimis tanti Anuța să culeg bureți.

– Bine, acum poți să te duci.

– Pa, nene!

În timp ce băiatul se întorcea încet pe cărare, nemții își întoarseră trupele spre oraș.

E de prisos să povestim ce-a urmat. Gloanțe omorînd oameni, grenade pîrjolind pămîntul. A fost un infern, o luptă lungă și grea.

Iliuță se duse într-o grădină, trimis de tovarășul maior, unde își împletea, așa cum dorea el, o cununiță albă din flori de cireș. Între aceste flori se amestecau ușoare tresăriri și bătăi repezi de inimă, la auzul zgomotelor de la marginea orașului.

La un moment dat totul se liniști. Românii cîștigară și această bătălie și Iliuță o simți în sufletul său. Casa în a cărei grădină se afla era tot la marginea orașului și Iliuță sări fericit gardul, ținînd coronița în mînă.

AURA STOICA
clasa a VIII-a H,
Școala generală nr. 5, Iași.

URIAȘII savanelor

O NEOBIȘNUITĂ CARIERĂ A... ELEFANȚILOR

În anul 323 î.e.n., Alexandru Macedon ajungea în valea fluviului Indus. Marele cuceritor al lumii antice se găsea la capătul a 11 ani de lupte neîntrerupte, timp în care străbătuse cu armatele sale 14 000 kilometri. Aici, în larga vale a fluviului amintit, a avut loc marea bătălie cu oastea regelui Porus al Indiei de Nord. În focul luptei, vitejii ostași ai falangei macedonene au întîlnit niște animale fabuloase, nemaivăzute pînă atunci: elefanții. Ei formau elementul principal al „cavaleriei“ grele indiene. Lupta cu aceste animale necunoscute era dificilă. Simpla lor prezență îi demoraliza pe soldați, și așa obosiți după ani întregi fără răgaz. Silit de împrejurări, Alexandru Macedon face cale întoarsă, fixînd ca ultim hotar al imperiului său linia Indusului.

Patruzeci și trei de ani mai tîrziu, romanii au fost puternic impresionați de debarcarea, pentru prima dată, pe pămîntul Italiei a 20 de elefanți de luptă. Era „cavaleria“ grea a regelui Pyrrhus al Macedoniei, urmaș al lui Alexandru, care sosea în peninsulă cu o puternică armată, pentru a veni în sprijinul Tarentului, veche colonie grecească din Italia, asediată de romani. Îngroziți de aspectul amenințător al elefanților, romanii au fost înfrînți.

Spaima față de aceste animale fabuloase nu se stinsese încă în memoria romanilor cînd, în toamna anului 218 î.e.n., un trăsnet se abătu asupra Italiei: era oastea temută a lui Hannibal, ilustrul general cartaginez, avînd în frunte o „companie“ de elefanți. Scontînd pe efectul surprizei asupra romanilor, Hannibal pătrunsese în Italia trecînd, cu tot cu elefanți, de-a dreptul peste crestele Alpilor!

Rigorile climei montane și-au spus însă cuvîntul. Din 37 de elefanți cîți au început ascensiunea pe versanții vestici ai Alpilor, numai 21 au ajuns de cealaltă parte a crestelor, în Italia. Dar și așa efectul asupra romanilor a fost covîrșitor, panica lor avînd urmări catastrofale: romanii au fost înfrînți rînd pe rînd la Ticinus, Trebia, Trasimene, dezastrul culminînd la Cannae în anul 216 î.e.n., unde se consemnează cea mai gravă înfrîngere militară din istoria Romei. Cu efectivele împuținate în oameni și elefanți, Hannibal cere ajutoare Cartaginei. În anul următor, sosesc în sudul Italiei 4 000 de oșteni și 48 de elefanți, care debarcă, la fel ca odinioară oastea regelui Pyrrhus. Timp de zece ani, elefanții lui Hannibal bat cîmpiile Italiei, semănînd groaza în romani și contribuind la multe victorii cartagineze. În cele din urmă sorții izbînzii cad totuși în favoarea romanilor, astfel că, în 202 î.e.n., teatrul de luptă se mută în nordul Africii, în chiar vecinătatea Cartaginei. Înfrînt în bătălia decisivă de la Zama, Hannibal este silit să accepte grele condiții de pace; între altele, trebuie să predea romanilor toți elefanții de luptă. Cariera războinică a acestora ia capăt în reprezentațiile din circurile Romei.

Se părea că Roma scăpase de coșmarul luptei cu elefanți. Legiunile romane au mai avut însă de înfruntat, între 199 și 197 î.e.n., elefanții regelui macedonean Filip al V-lea, iar între 192 și 188 î.e.n. pe cei ai regelui Antioh al III-lea al Siriei. Ieșind învingători, romanii au pus de fiecare dată condiții implacabile: predarea tuturor elefanților și interdicția de a mai poseda alții. Se pare deci că anul 188 î.e.n. a marcat sfîrșitul scurtei, dar impresionantei cariere războinice a elefanților în bazinul Mediteranei antice. Impresia făcută de ei a fost însă atît de puternică încît, șaptesprezece secole mai tîrziu, gravorul olandez Jeronimus Cock, reprezentînd, într-o lucrare, alegoria războiului, a înfățișat-o ca pe o bătălie cu elefanți.

L. TĂNASE

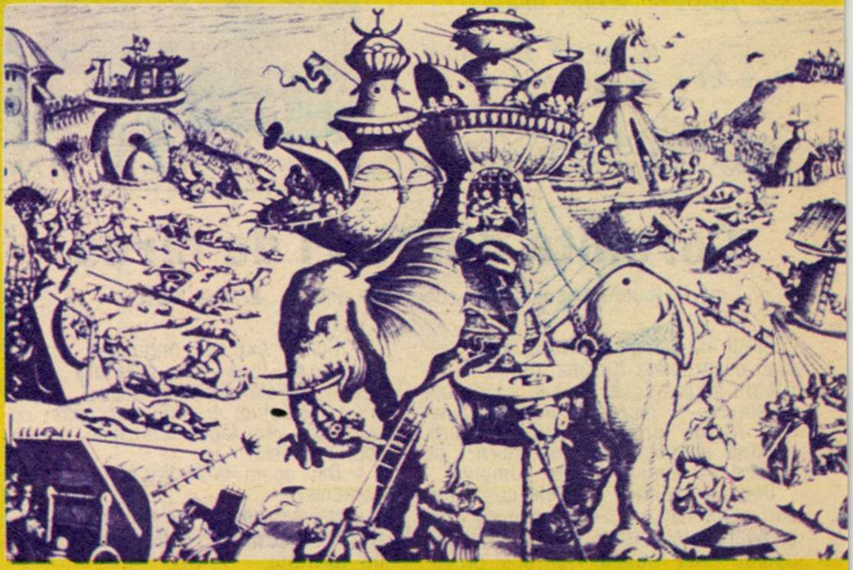

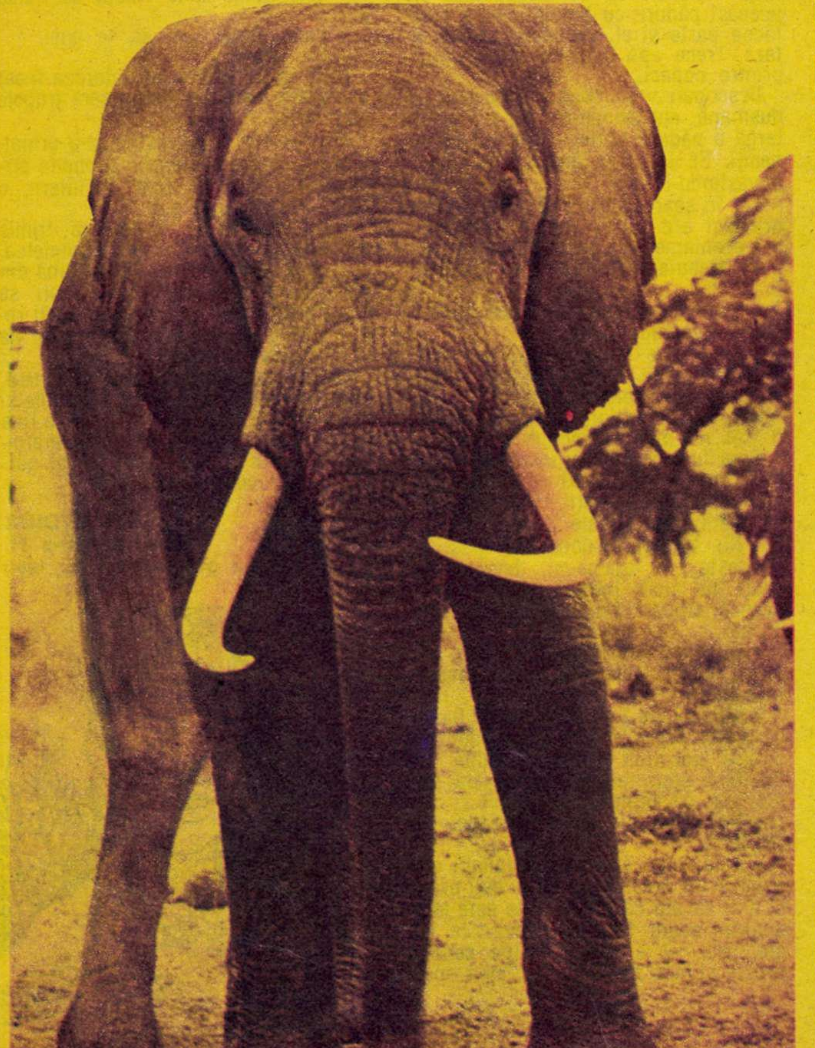

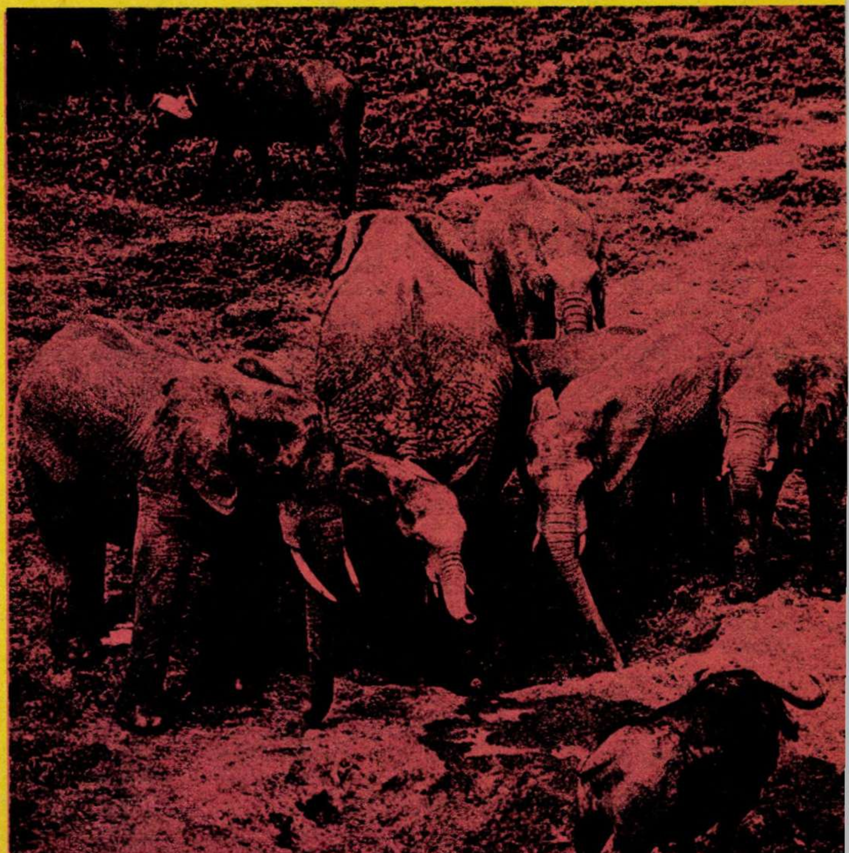

CE ȘTIȚI DESPRE ELEFANȚI?

Recent, în sudul Africii a fost descoperită o specie necunoscută de elefanți. După străbaterea în lung și în lat a planetei, părea puțin probabil ca undeva să se mai afle specii despre

care să nu se știe nimic. Specialiștii explică întîmplarea prin faptul că specia amintită – avînd o înălțime record printre elefanți: cinci metri – se hrănește și se adapă noaptea, ziua petrecîndu-și-o în adîncul neumblat al pădurii tropicale.

Evenimentul a readus în centrul interesului impunătoarele pachiderme, cărora li se consacră interesante studii și articole.

La prima vedere, s-ar părea că știm totul despre blîndul animal care, în unele spectacole de circ, acceptă răbdător să facă micile giumbușlucuri care i se cer. Știați însă că urmele celui mai vechi dintre strămoșii elefanților s-au găsit în Egipt? Acest animal trăia acum aproximativ 50 de milioane de ani și aproape că nu semăna cu elefanții de astăzi: fiind de dimensiuni mult mai mici, el nu avea nici măcar trompă. Totuși, numeroase alte repere ale constituției animalului atestă că el a fost precursorul elefantului.

Venind mai încoace cu cîteva zeci de milioane de ani, găsim animale cu trompă pe întregul glob pămîntesc, cu excepția Australiei și Antarcticii. Peste 300 de specii viețuiau în cele mai diferite climate, de la tundrele arctice pînă la pădurile tropicale.

Cele mai muite specii cuprindeau elefanți de dimensiuni enorme, unele mai mari decît speciile care trăiesc astăzi, dar, alături de aceștia, existau și elefanți pitici. Pe insulele Creta, Cipru și Malta trăiau „minielefanți", specie care a dispărut numai în urmă cu 6 000 de ani.

Cei mai renumiți elefanți ai trecutului au fost mamuții, care mai trăiau în epoca glaciară în Europa și în nordul Asiei. O blană lățoasă îi proteja împotriva frigului. Colții uriași, de formă ciudată, îi ajutau să îndepărteze gheața (ca și un plug de zăpadă), pentru a ajunge la iarba ascunsă dedesubt. În pămîntul înghețat al Siberiei s-au găsit – pe lîngă schelete – și mamuți întregi, pe care gheața i-a conservat vreme de 10 000 de ani.

În prezent mai trăiesc două specii: elefantul african și cel asiatic. Elefantul african se deosebește mult de cel asiatic. Urechile lui ating o lățime de 1,6 m. El are o frunte plată și teșită. Elefantul asiatic are fruntea înaltă. La cei asiatici, masculii ajung pînă la înălțimea de 3 m și greutatea de 5 000 kg. Masculii africani au înălțimea de 4 m și greutatea de 7 500 kg.

La elefantul asiatic femela nu are colți (fildeși), și nici masculii nu au toți. La specia africană colții sînt bine dezvoltați. La masculii bătrîni ei pot atinge dimensiuni uriașe. Cel mai lung colț descoperit avea 3,5 m. Colții sînt, de fapt, prelungirea incisivilor, și nu a caninilor, cum s-ar putea crede.

Numărul elefanților africani se estimează la 350 000. Elefantul asiatic mai există în număr de circa 40 000. Unele dintre subspeciile elefantului asiatic – elefantul de Ceylon, Sumatra și, mai ales, de Malacca – sînt în pericol de dispariție. Patru subspecii din China, Persia, Java și Mesopotamia au fost distruse încă în evul mediu.

O mare parte dintre elefanții asiatici servesc și astăzi ca animale de muncă, mai ales în păduri. Pentru aceasta, prin hăituială, elefanții sălbatici sînt prinși și înjugați lîngă elefanți îmblînziți. În scurtă vreme ei devin excelente animale de muncă. Elefanții pot distinge peste 20 de comenzi diferite, pe care le execută prompt.

URIAȘII PRICEPUȚI

Elefanții pot frînge copaci, pot smulge stîlpi din pămînt, dar, totodată, pot ridica de jos, cu ajutorul trompei, o monedă cît de mică. Deși uriași, ei pot înainta în pădure fără să facă cel mai mic zgomot. Pe de altă parte sînt în stare să facă un zgomot infernal, în special la baie, cea mai mare plăcere a lor. Mersul fără zgomot se realizează datorită faptului că între talpa rotundă și oasele degetelor de la picior există un strat gelatinos, moale ca o perniță.

Ne-am aștepta ca aceste animale uriașe să-și lase pretutindeni amprentele. Dar pe uscat urmele lor aproape că nu se disting. Dacă elefantul trece prin iarbă, iarba se îndreaptă din nou. Aceasta deoarece greutatea elefantului se împarte pe o suprafață de sprijin mare. Cele patru tălpi ale picioarelor realizează împreună o suprafață de 1 mp, astfel încît la 1 cmp revine o greutate de numai 500–600 g.

Elefanții nu aleargă și nu sar. Totuși, la nevoie, se deplasează foarte repede. În mod normal înaintează cu viteza unui om – aproximativ 5 km/oră. Dar sînt capabili să gonească ore în șir cu 12 km/oră. În caz de pericol ating viteze de 30–40 km/oră, prin care întrec orice alergător.

Elefanții pot urca foarte bine. Ei au fost observați și la înălțimi de peste 5 000 m. Au un simț de orientare deosebit de bine dezvoltat, care îi ajută să traverseze munții prin cele mai potrivite locuri. Constructorii de drumuri s-au folosit de această înzestrare, orientîndu-se nu o dată în croirea șoselelor după cărările bătute de elefanți.

Rîurile nu prezintă o piedică pentru ei. Elefanții străbat înot rîuri cu o lățime de mai mulți kilometri. Dar ei pot să meargă și pe fundul apei, scoțînd la suprafață doar vîrful trompei.

Nasul prelungit care e trompa îi servește elefantului ca să-și curețe urechile. El se apără de paraziți împroșcîndu-și corpul cu nisip. Cu ajutorul trompei aspiră apă și face duș, rupe crengi groase și arbori întregi. Dacă albia unui rîu a secat, își folosește colții pentru a desțeleni pămîntul și, cu ajutorul trompei, face gropi adînci, care se umplu cu apă freatică. Din aceste fîntîni ale elefanților se adapă și alte animale. În fine, trompa folosește și ca... trompetă de alarmă, care se aude la mari distanțe.

* * *

FLUVIUL – „CONSTRUCTOR" FĂRĂ ODIHNĂ

(URMARE DIN PAG. 7)

este puternic meandrat, are o lungime de 113 kilometri și se varsă în mare prin două guri, în dreptul insulelor Sacalin. 22% din volumul Dunării se scurge pe acest braț, odată cu 16 500 000 tone de aluviuni. • Delta propriu-zisă se află între cele trei brațe, dar în fapt ea se întinde mult în sudul brațului Sfîntu Gheorghe, cuprinzînd și nordul complexului de lacuri Razelm-Sinoe. • În Deltă se află cea mai compactă întindere de stuf de pe glob: 400 000 ha, ceea ce a favorizat viața celei mai bogate faune ornitologice din lume: aproape 300 de specii de păsări viețuiesc aici temporar sau permanent. În urmă cu 12 ani, la un „recensămînt" desfășurat cu sprijinul aviației au fost numărate 4 000 000 de păsări.

Numai aici puteți vedea pelicanul, pasăre mare, greoaie și caraghioasă cît timp stă pe uscat, dar care dobîndește grație și măreție odată cu înălțarea în văzduh; zborul său este planat, economicos, la o singură bătaie a marilor sale aripi (a căror anvergură atinge 2,50 m), el poate înainta peste 200 m. Tot aici se află și ultimele cuiburi, mari cît roata carului, ale vulturului codalb, zis și „vulturul de mare cu peștele în gheare". Într-adevăr, pasăre uriașă și cutezătoare, codalbul vînează în valurile agitate ale mării, atacînd chiar și peștii mari și puternici cum este, de pildă, nisetrul. În Deltă, verile sînt mai răcoroase, iar iernile mai blînde decît în restul țării noastre. Zilele însorite sînt mai numeroase. În decurs de o sută de ani, Dunărea a înghețat de 70 de ori, în medie cîte 38 de zile pe an. • Flora Deltei cuprinde în jur de 1 150 specii de plante. Stuful și salcia mărginesc bălțile și canalele. Pe ochiuri liniștite de apă lucesc nufărul alb și nufărul galben. Primul are floarea îmbrăcată în 4 sepale verzui-lucios; petalele ei sînt de un alb imaculat, avînd în centru stamine aurii. Florile nufărului se deschid la orele 6–7 dimineața și se închid la orele 4–5 după-amiază. • Principala bogăție a Deltei, din punct de vedere economic, o reprezintă peștele. Specialiștii au identificat aici circa 120 de specii, între care o mare importanță o prezintă peștii migratori, cum sînt: scrumbia de Dunăre – care vine în cîrduri, primăvara, pentru reproducere – și sturionii – morunul, nisetrul, cega, păstruga și viza. În toată Delta mișună crapul, șalăul, somnul, avatul, plătica, roșioara, caracuda, bibanul și știuca. Știuca e cel mai lacom dintre peștii răpitori, fiind supranumită și „rechinul bălților", deoarece ajunge uneori să mănînce pînă și puii de... știucă. Dar „eroul" principal al poveștilor pescărești este somnul, pește care poate atinge 4–5 metri lungime și 300–400 kilograme în greutate. Ce-i drept, rare ori poate fi prins un asemenea monstru, dar cine reușește o asemenea performanță devine un pescar renumit.

Pentru a păstra neatins farmecul Deltei, 34 200 ha de teren au fost declarate rezervații naturale, ocrotite prin lege. Așa este, de pildă, pădurea Letea, care are o vegetație luxuriantă, mediteraneeană. Aici pot fi întîlnite, lîngă falnicii noștri stejari, lungi și subțiri liane agățătoare, ca în filmele cu Tarzan. În același timp, în Deltă, munca omului a creat mari amenajări piscicole (lacurile Obretinul Mare și Obretinul Mic, de pildă), terenuri agricole, exploatări de stuf.

Dar cîte și mai cîte nu sînt ascunse sub ape, pe dunele de nisip, în stuful foșnitor sau în pădurile Letea și Caraorman, sub cerul înalt al Deltei Dunării!...

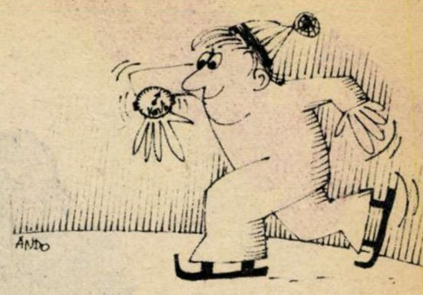

● ● ● ● ● ●

● ● ● ● ● ●

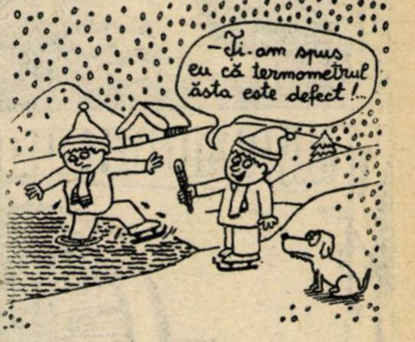
–Ți-am spus eu că termometrul ăsta este defect!...

● ● ● ● ●

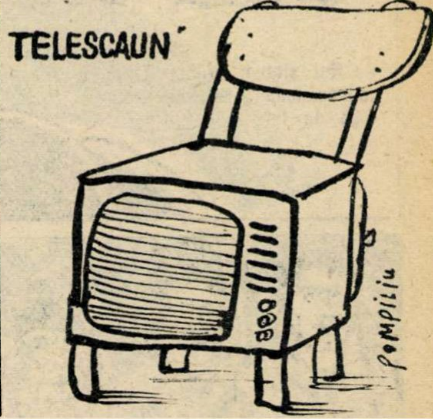

Cutezătorii

Redactor șef: **MIHAI NEGULESCU**; Secretar responsabil de redacție: **OVIDIU ZOTTA**;
Responsabil de număr: **ECATERINA ROȘCA**;
Prezentare artistică: **POMPILIU DUMITRESCU**; Prezentare tehnică: **LUCIA SICOMAȘ**.

Redacția: Piața Scînteii nr. 1, București 33. Telefon: 17 60 10. ADMINISTRAȚIA: Editura „Scînteia" TIPARUL: C.P.C.S. ABONAMENTE: prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona adresîndu-se la ILEXIM — departament export-import presă P.O.B. 136—137. Telex: 11226 București.

Index 41633 12 pagini, 1,50 lei

Tudor

Scenariu: Al. Mitru
Desene: Puiu Manu

9

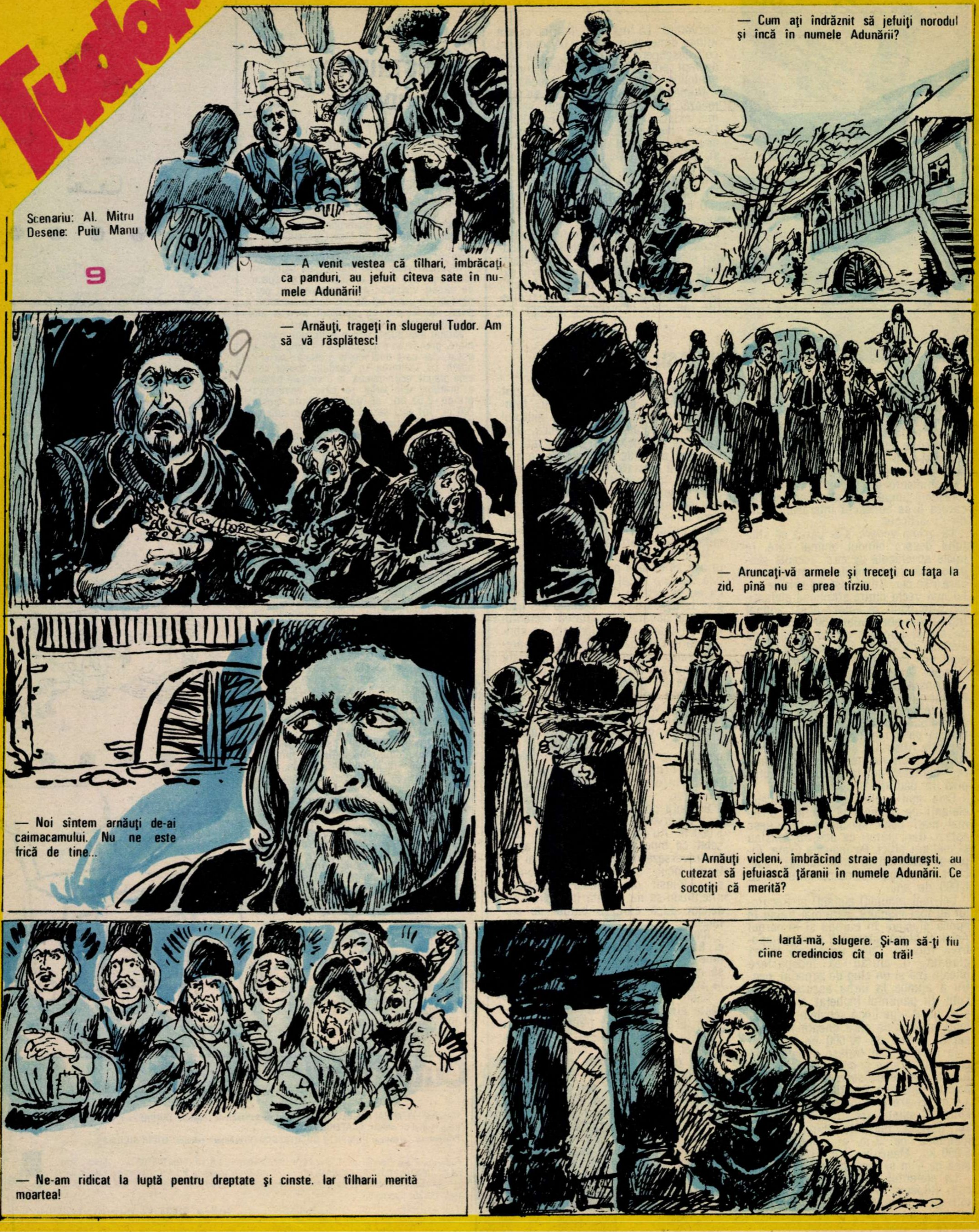
— A venit vestea că tîlhari, îmbrăcaţi ca panduri, au jefuit cîteva sate în numele Adunării!
— Cum aţi îndrăznit să jefuiţi norodul şi încă în numele Adunării?
— Arnăuţi, trageţi în slugerul Tudor. Am să vă răsplătesc!
— Aruncaţi-vă armele şi treceţi cu faţa la zid, pînă nu e prea tîrziu.
— Noi sîntem arnăuţi de-ai caimacamului. Nu ne este frică de tine...
— Arnăuţi vicleni, îmbrăcînd straie pandureşti, au cutezat să jefuiască ţăranii în numele Adunării. Ce socotiţi că merită?
— Ne-am ridicat la luptă pentru dreptate şi cinste. Iar tîlharii merită moartea!
— Iartă-mă, slugere. Şi-am să-ţi fiu cîine credincios cît oi trăi!

(Va urma)

50

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

JOI, 16 DECEMBRIE, 1982,
ANUL XVI (NR. 793)

*Omagiem
Conferința Națională
a partidului
prin fapte de muncă
și învățătură*
(pag. 4—5)

ANI DE BUCURIE, ANI DE ÎMPLINIRI

Zilele acestea, la Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra" a avut loc spectacolul formaţiilor artistice pionierești ale Casei pionierilor și șoimilor patriei din sectorul 5, dedicat Conferinţei Naţionale a Partidului Comunist Român şi celei de-a 35-a aniversări a Republicii, ***spectacol desfăşurat sub genericul „Ani de bucurie, ani de împliniri". În faţa unei săli arhipline, corul Şcolii generale nr. 122, formaţiile de dans tematic, de estradă, recitatorii cercurilor de teatru şi cenaclu literar, grupul vocal-folcloric, formaţia de mandoline, păpuşarii ş.a. au interpretat numerele din program cu expresivitate, cîştigînd aplauzele vii ale spectatorilor. Finalul spectacolului, ca într-o apoteoză, a reunit pe scenă toate formaţiile, creînd o imagine simbolică a copilăriei fericite în patria noastră.***

UN OM NEÎNFRICAT

Azi, un omagiu fierbinte
Aduc viteazului conducător,
Celui ce-n lupte grele a spus
Cutezător: „Să mergem înainte"!

Chemarea sa a răsunat
Şi s-a înfăptuit în ţara-ntreagă,
Azi înflorind sub cîrma dreaptă
A aceluiaşi bărbat neînfricat.

Acest bărbat e un stegar al păcii,
Al dragostei pentru copii,
Sub raza soarelui şi-a demnităţii
Să urce Ţara către anul 2000.

Dana Rosu
clasa a VI-a B,
Şcoala generală Vişina, judeţul
Dîmboviţa.

OMAGIU

Haideţi copii,
Aduceţi flori,
Buchete de inimi
Să cînte-un noian de viori
Pentru Fiul ţării
Născut pe plai de miori
Din dorul
De oameni şi ţară,
Din dorul străbun de pace, etern,
În timp primenit de ninsori.
Haideţi, copii,
Haideţi, fraţi,
Aduceţi buchete de flori.
Din inimi curate, fierbinţi,
Cu aspre şi fragede mîini
Pentru Fiul ţării eterne
Ce-a împlinit în veac
Noul profil al ţării materne
Şi-a aprins atîtea lumini
De Pace să ardă-n drapele.

Cristina Emanuela Dascălu
clasa a VII-a B,
Şcoala generală nr. 2,
Tg. Neamţ.

PARTIDUL

Partidul e totul:
Şi soare, şi flori,
Şi tot ce există
Mai bine pe lume.
Şi libertate,
Şi tot
Ce bucură pe oameni.
Partidul e visul, lumina
Şi drumul
Spre tot ce-i frumos,
Omenesc şi înalt —
E fericirea întregului
Pămînt românesc.

Iovanca Stoianov
clasa a V-a, Variaş, jud. Timiş.

LIMBA NOASTRĂ

Limba noastră-i miere,
E cuptorul cu pîine,
E hambarul cu grîne,
E minune,

CONFERINȚA NAȚIONALĂ A PARTIDULUI

NOI

Azi, în capitala patriei noastre, se deschid lucrările Conferinţei Naţionale a partidului. Înaltul forum al comuniştilor va trasa drumul României în anii ce vin, va deschide noi orizonturi cutezătoare în faţa întregii noastre naţiuni. Bilanţul faptic ce va fi consemnat în raportul tovarăşului Nicolae Ceauşescu, în dezbateri, va cuprinde realizările înfăptuite în industrie, în agricultură, în toate domeniile activităţii economico-sociale de la Congresul al XII-lea al partidului pînă în prezent. Sînt fapte ce exprimă munca întregului popor, viaţa de zi cu zi din patria noastră. Aceste fapte se vor însoţi cu proiecte îndrăzneţe, cu măreţe obiective a căror deplină realizare presupune mobilizarea energiilor creatoare ale tuturor generaţiilor, participarea activă a întregului popor la asigurarea unei noi calităţi a muncii şi a vieţii.

Stăruie puternic în conştiinţele noastre, în inimile noastre, ale tuturor fiilor patriei, tineri sau vîrstnici, fără deosebire de naţionalitate, ecourile vibrante ale magistralei expuneri pe care secretarul general al partidului, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, a prezentat-o de la tribuna Plenarei C.C. al P.C.R. din luna iunie a acestui an. Această expunere a stat la baza dezbaterilor din cadrul conferinţelor extraordinare ale organizaţiilor judeţene de partid, forumuri ce au prefaţat Conferinţa Naţională. Au fost adoptate, pornindu-se de la tezele şi ideile enunţate în acest document programatic, de la însufleţitoarele chemări adresate de tovarăşul Nicolae Ceauşescu la muncă rodnică în folosul patriei, importante hotărîri menite să contribuie la o mai fermă angajare a tuturor judeţelor în asigurarea progresului multilateral al României socialiste, la îndeplinirea programelor de autoaprovizionare şi autoconducere, la noi înfăptuiri istorice menite să se regăsească în noi realizări dobîndite în industrie, în agricultură, în instituţii ştiinţifice, de învăţămînt şi cultură, în noi edificii economice şi sociale. Şi, desigur, tineretul, copiii, viitorul însuşi al naţiunii noastre socialiste, văd în aceste hotărîri propriul lor program de muncă şi de viaţă. Voi, cei care astăzi vă aflaţi încă pe băncile instituţiilor de învăţămînt, dar care mîine veţi fi destoinici muncitori cu înaltă calificare, ingineri, medici, profesori, devo-

Eroica '82

E iubire,
E cîntec,
E gingașă tresărire,
E aleasă cinstire,
E soare de vară...
E țară.

Alina Răducănescu
clasa a VI-a,
Școala generală nr. 18,
Timișoara.

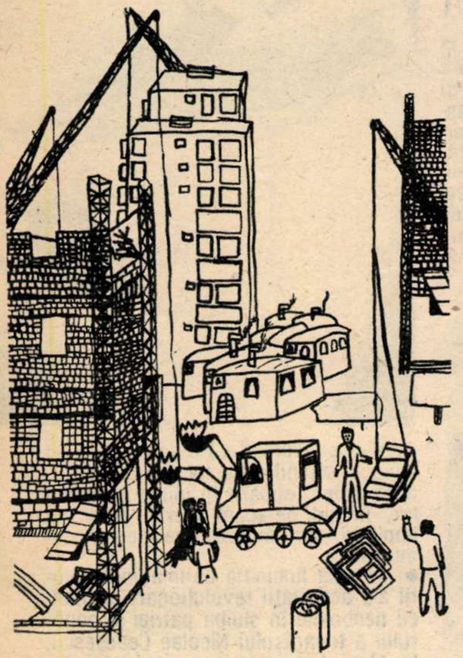

„CONSTRUCȚII ÎN BUCUREȘTI" — **Eva Haluș**, clasa a IV-a, București.

PACE

Pace — spun — și mă gîndesc
La raza de soare scăldînd prospețimea dimineții,
La sunetul pur al soneriei școlare,
La zîmbetul trecătorului întîlnit pe stradă,
La sincera strîngere de mînă, tovărășească,
La șopotul frunzelor de toamnă,
La albul imaculat al zăpezilor,
La distinsa culoare a primăverii în floare,
La mireasma de floare a grîului copt,
La meritata odihnă a muncii încheiate.
Pace — spun eu — și văd
Perfecta rînduire a anotimpurilor,
Fereastra cu mușcate a caselor,
Asfințitul dispărut în nopțile stelare,
Somnul nostru ușor și trezirea plină de speranță,
Privirea curată a oamenilor,
Conștiință păzitoare a universului.

Gyöngyver Szekernyes
clasa a VIII-a,
Liceul de matematică-fizică nr. 2,
Timișoara.

DESCHIDE PATRIEI NOASTRE

ORIZONTURI CUTEZĂTOARE

tați constructori ai noii societăți, veți fi chemați să acționați cu hotărîre, cu abnegație pentru ca aceste cutezătoare proiecte să devină fapte, să se răsfrîngă nemijlocit în viața țării, în viața de zi cu zi a oamenilor.

Acum, în ziua în care se deschid lucrările forumului comuniștilor, în preajma marii sărbători de la 30 Decembrie, cînd se împlinesc trei decenii și jumătate de la proclamarea Republicii, să privim chipul țării. Să privim patria, așa cum ni se înfățișează ea în al 35-lea an de la deplina cucerire a puterii politice de către clasa muncitoare în alianță cu țărănimea și intelectualitatea, sub conducerea înțeleaptă a partidului – cu uzinele ei moderne, cu ogoare roditoare, cu prestigioase școli, instituții științifice și culturale, cu dotări sociale ce vădesc un înalt grad de civilizație. Să privim patria, cu oamenii ei harnici, inteligenți, pricepuți, cu viața ei nouă, cu largile drepturi democratice de care se bucură, în deplină egalitate, absolut toți cetățenii, fără deosebire de naționalitate. Sînt. toate acestea, trainice realități ce constituie un singur temei pentru cutezătoarele obiective de viitor ce vor fi cuprinse în documentele Conferinței Naționale a Partidului Comunist Român.

Conferința Națională va acorda o atenție deosebită dezvoltării impetuoase, în continuare, a forțelor de producție, factorul esențial al victoriei socialismului în România, al progresului patriei și bunăstării întregului popor. Cîteva idei sînt de reținut în această privință. În anul în care se desfășoară lucrările înaltului forum, industria românească produce de 48 de ori mai mult față de 1938; fondurile fixe – care constituie baza dezvoltării societății – sînt de nouă ori mai mari decît cele existente în 1950; s-a asigurat înfăptuirea revoluției agrare, trecerea agriculturii pe calea socialismului, creșterea producției agricole de trei ori și jumătate față de 1950, existînd, acum, toate condițiile pentru înfăptuirea unei noi revoluții agrare; dezvoltarea și modernizarea neîncetată a economiei sînt factori pe care se întemeiază progresul științei, învățămîntului și culturii.

Economia României se va baza – și de aici înainte – pe o industrie modernă, puternic dezvoltată, pe o agricultură intensivă, de înaltă productivitate. Se va aloca circa 30 la sută din venitul național dezvoltării forțelor de producție, ceea ce determină asigurarea în permanență a mijloacelor pentru o acumulare înaltă, de care depinde nivelul de civilizație generală a țării. Dar ceea ce, acum, se impune cu precădere este îndeplinirea exemplară a obiectivului fundamental al actualei etape: **realizarea unei noi calități a muncii și a vieții** în societatea socialistă românească. Conferința Națională va aduce și în această privință noi clarificări, va adopta hotărîri care să accelereze ritmurile dezvoltării economico-sociale a patriei. România dispune de posibități certe pentru a continua drumul inaugurat de Congresul al XII-lea al partidului, drumul progresului multilateral pe plan economic, științific, cultural, al afirmării depline a personalității umane.

Forumul comuniștilor va pune puternic în lumină rolul important ce revine muncii politice în edificarea unei atitudini civice superioare, în făurirea unei concepții înaintate despre muncă, despre răspunderile sociale. Se pornește de la ideea-forță, subliniată de tovarășul Nicolae Ceaușescu la Plenara din iunie, potrivit căreia există o legătură indestructibilă între progresul general al societății și dezvoltarea conștiinței oamenilor. Pe acest adevăr se întemeiază și cerința ca organele și organizațiile de partid, organizațiile de masă și obștești, între care și Organizația Pionierilor, să-și intensifice activitatea politică și cultural-educativă, să-și sporească strădaniile pentru formarea unei gîndiri înaintate, a unei înalte combativități comuniste, pentru educarea patriotică și revoluționară a oamenilor muncii, a tineretului și copiilor, pentru promovarea principiilor eticii și echității socialiste.

Documentele forumului comuniștilor, istoricele hotărîri adoptate vor contribui la sporirea încrederii în puterea de muncă și creație a poporului, vor da un nou avînt dezvoltării multilaterale a țării. În fața întregii noastre națiuni se deschid perspective largi, mărețe și clare direcții de acțiune, cuprinse într-un program cutezător, izvor de eroice fapte de muncă și de demne împliniri. Un program menit să contribuie la afirmarea în continuare a marii forțe a socialismului, să asigure noi progrese scumpei noastre patrii, România socialistă.

ÎN ÎNTÎMPINAREA CONFERINȚEI NAȚIONALE A PARTIDULUI

Milioanelor de fapte de muncă, pe care comuniștii, oamenii muncii le-au dedicat în aceste zile Conferinței Naționale a partidului li se alătură și faptele, gîndurile de dragoste și recunoștință ale celor mai tineri cetățeni ai țării – pionierii.

Întreaga activitate desfășurată de milioanele de copii ai țării pe frontul învățăturii și al muncii, în amplele acțiuni politico-educative, tehnico-științifice, cultural-artistice și sportive poartă însemnul responsabilei angajări, a dorinței de a deveni cît mai folositori patriei, de a contribui, pe măsura vîrstei, la marile realizări ale poporului.

Frumoasele rezultate ale muncii lor, concretizate în note bune și foarte bune, în fapte de hărnicie și în rodnice activități pionierești, se înscriu, cu bucuria izbînzii, în raportul realizărilor, pe care copiii sînt mîndri să-l prezinte **Conferinței Naționale a partidului.** ***Ele sînt consemnate și în albumele-ștafetă prin care pionierii fiecărei localități omagiază forumul comuniștilor, dînd expresie dragostei și recunoștinței lor față de patrie, partid și popor, față de tovarășul*** **Nicolae Ceaușescu,** ***cel mai iubit prieten și îndrumător al tinerei generații.***

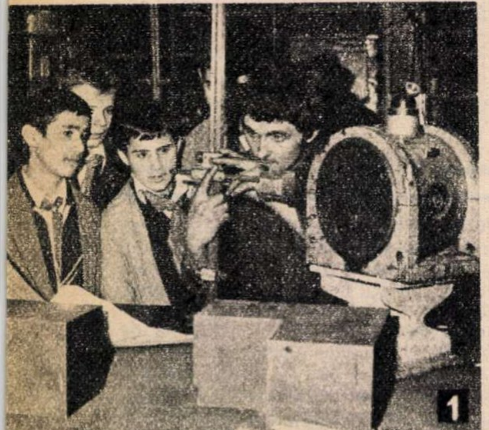

SUB STEAGUL MARILOR VICTORII

SÎNTEM MÎNDRI CĂ AM DEVENIT PIONIERI ÎN CINSTEA CONFERINȚEI NAȚIONALE A PARTIDULUI

Fotoreportajul acestor pagini îl dedicăm colegilor voștri care acum, în preajma Conferinței Naționale a partidului, au simțit pentru întîia oară, în lumina drapelului tricolor al patriei, căldura cravatei de pionier. Sînt cei mai buni școlari, șoimi ai patriei din clasele a II-a, pe care voi, pionierii, îi înconjurați cu dragoste și prietenie, îi ajutați ca, pășind pe această nouă treaptă a devenirii lor revoluționare – intrarea în rîndurile Organizației Pionierilor – să vă semene în sîrguința la învățătură, în hărnicie și comportare exemplare. Angajamentul lor de a-și iubi fierbinte patria, de a deveni destoinici fii ai săi, asemeni părinților, comuniștilor, ei îl rostesc cu simțămîntul firesc al emoției marelui eveniment pe care-l trăiesc fie în mijlocul muncitorilor din fabrici, uzine sau de pe șantiere, fie în preajma unor monumente istorice sau în sălile unor muzee. Momentului celei dintîi rostiri a devizei pionierești „Tot înainte!" i se adaugă semnificația locului ce va rămîne adînc întipărit în inima și gîndul lor, urcînd de-acum mereu spre noi împliniri, spre cutezătoare idealuri comuniste.

- În sala luminată de imagini-mărturii ale activității revoluționare și muncii neobosite în slujba patriei și poporului a tovarășului Nicolae Ceaușescu, la Muzeul de istorie a partidului comunist, a mișcării revoluționare și democratice din România, au devenit pionieri numeroși școlari ai claselor a

ÎNTOTDEAUNA VIZITELE ÎN FABRICI ȘI UZINE, PE ȘANTIERE ȘI ÎN COOPERATIVELE AGRICOLE DE PRODUCȚIE — ADICĂ ACOLO UNDE PĂRINȚII NOȘTRI PRODUC BUNURILE MATERIALE — SÎNT AȘTEPTATE CU MARE NERĂBDARE.

Aceasta pentru că de fiecare dată aflăm lucruri noi despre viitoarele noastre meserii, înțelegem și mai bine că munca trebuie prețuită, că tot ceea ce ne înconjoară este făurit de mintea și brațele celor ce muncesc. Și de fiecare dată sîntem tot mai convinși că de la noi, de la fiii acestor oameni harnici, se așteaptă frumoase fapte de muncă și învățătură – răspunsul nostru firesc la minunatele condiții create de societate, de Partidul Comunist Român de a ne pregăti temeinic pentru viață.

De aceea, în atelierele școlare, în cadrul celor ***101 296*** *de cercuri tehnico-aplicative și pe obiecte de învățămînt, în cele 4 328 de cercuri uzinale sau la casele pionierilor și șoimilor patriei ne deprindem să muncim, să creăm. Năzuim să devenim specialiști, muncitori cu înaltă calificare, inventatori... Nimic nu ni se pare prea îndrăzneț pentru că toate căile ne sînt larg deschise. Nu ne rămîne decît să urmăm pilda de muncă și viață a părinților, a comuniștilor. Și o vom face!*

◀ ***De la muncitorii Întreprinderii „Semănătoarea" din Capitală aflăm amănunte despre felul cum se fabrică modernele mașini agricole (foto 1, 2).***

O frumoasă surpriză pentru minerii de la I.M. Vulcan, Hunedoara: la ieșirea din șut, noi, pionierii clasei a VII-a B, de la Școala generală nr.5, i-am întîmpinat cu flori. După mai bine de 30 de ani de rodnică activitate, a ieșit la pensie minerul Constantin Ieremie (foto 3).

RĂSPUNDEM PREZENT!

Pe măsura puterilor noastre și noi, pionierii, vrem să fim întotdeauna de folos, să dovedim că putem contribui, prin faptele noastre, la înflorirea patriei dragi. De aceea, angajamentele de muncă patriotică pe care unitățile pionierești și le asumă sînt întotdeauna îndeplinite și deseori depășite. Și în această toamnă ne-am întrecut în hărnicie, în spirit gospodăresc. Dedicînd succesele noastre Conferinței Naționale a Partidului Comunist Român, pionieri din nenumărate unități din țară au raportat, încă din luna noiembrie, depășirea angajamentului de muncă patriotică pe anul 1982. Iată numai cîteva dintre unitățile care se înscriu în raportul nostru pionieresc:

Argeș: școlile generale nr.3, 4, 8, din Pitești; școlile generale nr.3, 5 și Liceul pedagogic din Cîmpulung Muscel; școlile generale din Costești, Topoloveni, Albeștii de Argeș, Dărmănești, Băiculești, Stoenești, Dragoslavele, Dîmbovicioara.

Ialomița: școlile generale nr.8 și 9 –

prin fapte de muncă și învățătură

II-a de la Școala generală nr.149 din Capitală.

- Iată clipa în care la gîtul acestei emoționate școlărițe – Alexandra Dorgașan din clasa a II-a D, de la Liceul industrial nr. 36 din București – strălucește pentru întîia oară cravata roșie cu tricolor.
- Unul dintre fotoreporterii **subredacției „Ecouri pionierești ieșene"** ni-i prezintă pe cîțiva dintre noii pionieri ai Iașului care au primit cravatele roșii cu tricolor la locul de munca al părinților – în incinta Țesătoriei de mătase „Victoria".
- Imaginea, avînd ca fundal silueta zveltă a aeronavei ce se pregătește să decoleze de pe aeroportul constănțean „Mihail Kogălniceanu" și al cărei echipaj a fost părtaș la emoționantul eveniment trăit de acești școlari, poartă următoarea explicație: „Aici am devenit pionieri noi, cei din clasa a II-a de la Școala generală nr. 18, Constanța".

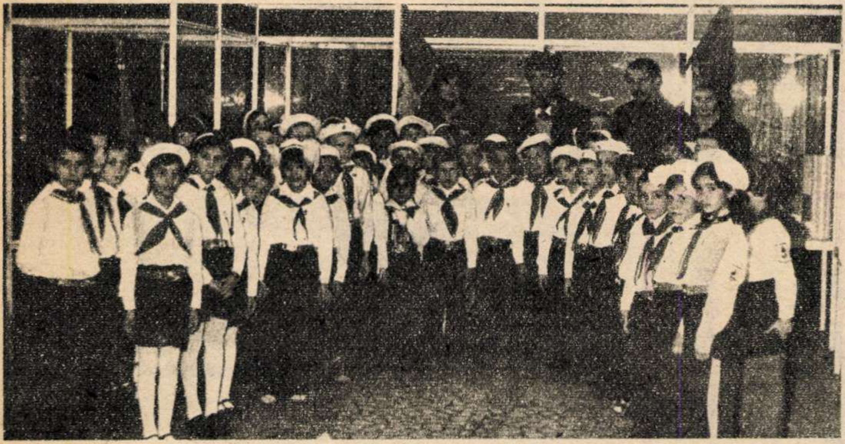

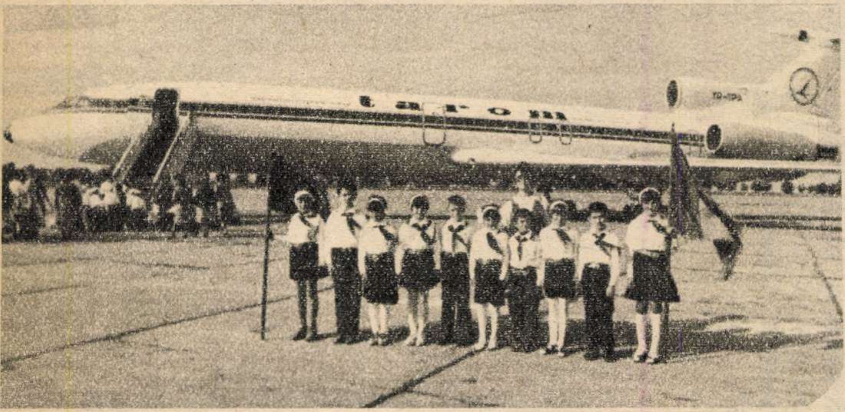

Fetești; școlile generale nr.3 și 6 – Slobozia; școlile generale din localitățile Bordușani, Sudiți, Căzănești, Perieți, Giurgeni, Buiești, Valea Măcrișului, Gura Ialomiței.

Olt: școlile generale din localitățile Corbu, Spătaru, Berindei, Dobrosloveni, Potelu, Milcov Ulmi, Potcoava, Călinești, Crăciunei, Redea, Redișoara, Alunișu, Profa, Stoienești, Mircești, Teslui, Comănița, Doanca, Zorleasca, Vădastra, Vădăstrița, Vulpeni, Vulturești, Vîrtopu, Slătioara, Dienci; Școala generală nr.3 – Caracal; școlile generale nr. 1 și 3 – Blaș; școlile generale nr. 3, 5, 7, Liceul pedagogic și Liceul „I. Minulescu" – Slatina.

Iași: Liceul „M. Eminescu", Liceul Național, școlile generale nr.4, 11, 13, 16, 19, 21, 23, 24, 34 din municipiul Iași; școlile generale din localitățile Coștuleni, Tansa, Moțca, Probota, Podul Iloaei, Ruginoasa, Cristești, Ierbiceni, Miroslovești și Tg. Frumos.

Satu Mare: școlile generale din localitățile Craidorolț, Moftinu Mare, Santău, Urziceni, Pișcolt, Valea Vinului, Poiana Codrului, Homorodu de Mijloc, Tășnad, Școala generală nr. 1 Negrești-Oaș; școlile generale nr.1, 2, 3 – Carei; școlile generale nr. 1, 3, 7, 8, 10, 14 – municipiul Satu Mare.

Sălaj: școlile generale din localitățile Bălan, Chendrea, Gălpîia, Aluniș, Benesat, Zalnoc, Bocșa, Creaca, Cuzăplac, Dobrin, Doba, Drighiu, Panic, Crasnei, Ileanda, Ip, Agrij, Lozna, Nușfalău, Plopiș, Poiana Blenchii, Ciumărna, Sîg, Someș Odorhei, Valcău, Vîrșolț; școlile generale nr.1, 5 și Simion Bărnuțiu – Zalău.

Vaslui: școlile generale din localitățile Băcani, Bălteni, Blăgești, Bogdana, Botești, Gherghești, Ivănești, Oșești, Ivești, Pogana, Vetrișoaia, Brodoc, Moara Grecilor, Rediu, Gura Bustei; școlile generale nr.1, 2 și Cuza Vodă – Huși; școlile generale nr.2, 3, 4 – Bîrlad; Școala generală nr.8 – Vaslui.

Dîmbovița: școlile generale nr.1, 2, 3, 4 – Moreni; nr.1, Iedera; nr.1., Ilfoveni – I.L. Caragiale; nr.1, 2 – Slobozia; nr.1, 2, 4 – Pucioasa; școlile generale din localitățile Valea Lungă, Gura Ocniței, Colanu, Vulcana Băi, Bîrșinari și Titu-Gară.

TOT MAI MULȚI PIONIERI – ÎN „BANCA DE ONOARE" A AUTODEPĂȘIRII

Însufleţiţi de caldele îndemnuri adresate de către tovarăşul Nicolae Ceauşescu la deschiderea noului an de învăţămînt, întîmpinînd cu fapte deosebite de muncă şi învăţătură **Conferinţa Naţională a Partidului Comunist Român,** *pionierii şi şcolarii din întreaga ţară şi-au sporit eforturile pentru a învăţa mai bine, mai temeinic, pentru a se pregăti pentru viitoarele profesii, pentru muncă şi viaţă.*

Zilele care premerg încheierii acestui prim trimestru sînt pline de bucuriile unui bilanţ ce se prefigurează bogat în rezultate bune şi foarte bune. Ele ilustrează atît efortul pentru continua autodepăşire, cît şi ofensiva mai susţinută şi solidară împotriva mediocrităţii. Fără îndoială, un exemplu semnificativ îl reprezintă şi palmaresul rodnic al actualei ediţii a acţiunii „Banca de onoare". Performerii acestei autoîntreceri sînt nu numai pionieri fruntaşi la învăţătură, ci şi mulţi dintre cei care au dovedit că pot să depăşească hotarul mediocrităţii, să se situeze acum, la finalul primului trimestru, printre elevii buni, merituoşi, sîrguincioşi.

Harnici ca de obicei, **reporterii subredacţiilor pioniereşti au surprins şi consemnat evenimentul acordării binemeritatei distincţii „Banca de onoare"** *pionierilor pe care îi vedeţi la locul lor zilnic de muncă, de învăţătură – banca de elev. „Loc de onoare acum, în care îi aşază dragostea şi sîrguinţa lor pentru învăţătură" – precizează corespondenţii noştri privitor la cărţile de vizită ale acestor noi cîştigători ai trofeului autodepăşirii.*

Banca de onoare

BANCA DE ONOARE

BANCA DE ONOARE

Foto 1: Pionierele Alina Murariu şi Lotte Michels, din clasa a V-a A, proaspăt laureate ale „Băncii de onoare", sînt totodată, foarte apreciate şi pentru activitatea desfăşurată în cadrul cercurilor din Şcoala generală nr. 1, Oţelu Roşu, judeţul Caraş-Severin. (Imagine trimisă de **subredacţia „Năzuinţe"** *din această şcoală.)*

Foto 2: Dora Mişcoi şi colegul ei Cristian Bozga (clasa a VII-a B), foarte serioşi şi studioşi, sînt în continuă autoîntrecere la învăţătură – precum ne-o demonstrează şi această imagine primită recent din partea comandantului unităţii de la Şcoala generală Popeşti, judeţul Bihor.

Foto 3: Simina Danciu – o... poetă cu note de 10 (la toate obiectele) şi Ecaterina Nicolescu – o sportivă (voleibalistă) care deţine frumoase performanţe şi la învăţătură. „Pasiunile diferite nu exclud strînsa noastră prietenie şi colaborare pentru a obţine rezultate cît mai bune" – ne spun cele două colege de bancă din clasa a VIII-a B, de la Şcoala generală nr.4, Deva. (Foto: Alina Pîrvu, **subredacţia „Voci tinere".)**

Foto 4: Cu bucuria datoriei îndeplinite exemplar zîmbesc obiectivului foto şi colegii Kelemen Robert şi Loredana Brăcăcescu din clasa a V-a D, de la Şcoala generală nr. 24, Craiova.

O AMPLĂ ACŢIUNE DE EDUCAŢIE PATRIOTICĂ:

PATRIE ROMÂNĂ - ŢARĂ DE EROI

„Originea daco-romană şi continuitatea existenţei pe aceste meleaguri constituie caracteristici fundamentale ale poporului român. Stabilirea locului în istorie, a originii şi continuităţii în bazinul carpato-dunărean ale poporului român constituie fundamentul oricărei activităţi ideologice, teoretice şi politico-educative. Nu se poate vorbi de educaţia patriotică socialistă fără cunoaşterea şi cinstirea trecutului, a muncii şi luptei înaintaşilor noştri".

Nicolae Ceauşescu

Pionieri şi şcolari,

În spiritul tezelor şi ideilor de înalt patriotism ce se desprind din Expunerea tovarăşului NICOLAE CEAUŞESCU la Plenara lărgită a C.C. al P.C.R. din 1–2 iunie 1982, Consiliul Naţional al Organizaţiei Pionierilor, în colaborare cu Consiliul Culturii şi Educaţiei Socialiste, organizează o amplă acţiune-concurs „PATRIE ROMÂNĂ - ŢARĂ DE EROI".

Însuşindu-ne cît mai temeinic istoria patriei, a localităţii natale, fiecare dintre noi vom înţelege mai deplin ce înseamnă a fi patriot, a fi revoluţionar, a trăi puternicul sentiment al dragostei de ţară şi a face totul pentru a cinsti prin faptele noastre patria.

Obiectivele acţiunii-concurs

„Patrie română — ţară de eroi", care continuă tradiţia marilor acţiuni de educaţie patriotică ale Organizaţiei Pionierilor, a rodnicelor activităţi ale „Căutătorilor de comori", oferă o largă posibilitate de manifestare a sentimentelor patriotice tuturor celor aproape 3 milioane de pionieri ai ţării, de dezvoltare a pasiunii pentru cunoaşterea temeinică, de la vîrste foarte tinere, a istoriei patriei. Ea vă cheamă pe toţi la:

● o cunoaştere cît mai profundă a istoriei patriei, a locurilor istorice şi a evenimentelor petrecute în localitatea şi în judeţul vostru, a semnificaţiilor acestor evenimente în cadrul istoriei naţionale;

● organizarea în fiecare şcoală şi unitate de pionieri a unor cercuri ale micilor istorici, cercuri de muzeografie şi numismatică şi la efectuarea, sub îndrumarea unor cadre specializate — cu respectarea prevederilor Legii ocrotirii patrimoniului cultural-naţional al Republicii Socialiste România — de săpături arheologice, depistarea u[illegible] piese arheologice cu valoare deosebită, organ[illegible] unor expoziţii etc.;

● cunoaşterea mărturiilor materiale ale istoriei naţionale, legate de continuitatea vieţii şi activitatea neîntreruptă a poporului român pe aceste meleaguri, aflate în muzee locale şi judeţene;

● realizarea în unităţile de pionieri a unor colecţii istorice şcolare şi colţuri documentare;

● cunoaşterea şi preluarea, sub patronajul unităţilor de pionieri, a tuturor monumentelor istorice, de artă şi de arhitectură de pe raza localităţilor, în scopul întreţinerii şi îngrijirii lor;

● organizarea şi prezentarea unor ample spectacole-evocare cu puternic conţinut patriotic şi revoluţionar, de cinstire a istoriei, a eroilor naţionali, la monumentele şi locurile cu semnificaţii deosebite pentru viaţa socială, politică şi cultură a poporului nostru.

Desfăşurare

La acţiunea-concurs participă toţi pionierii şi şcolarii, detaşamentele şi unităţile de pionieri din toate şcolile; o mare contribuţie la cunoaşterea mărturiilor materiale ale istoriei naţionale, la realizarea colecţiilor istorice şcolare şi colţurilor documentare şi-o vor aduce membrii cercurilor de istorie, de muzeografie, de dezbateri politico-ideologice, cercurile literare, precum şi membrii echipajelor din cadrul Expediţiilor „Cutezătorii".

Acţiunea-concurs se organizează între unităţile de pionieri.

Ce activităţi vor desfăşura participanţii la acţiunea-concurs?

— **organizarea unui colţ documentar sau a unei colecţii istorice şcolare** (sau dezvoltarea şi îmbogăţirea celor existente). Acestea pot avea următorul conţinut, în funcţie de condiţiile locale: istorie a localităţii, însemnări şi culegeri de date după documente privind itinerarii de locuri, monumente şi zone istorice, machete şi schiţe ale unor bătălii sau lupte purtate pe teritoriul localităţii sau în zona respectivă, copii de documente, fotografii etc.;

— **realizarea unor pagini de monografie sau monografii locale,** referitoare la originea şi continuitatea poporului român pe aceste meleaguri care să prezinte: eroii localităţii şi ai zonei, care au căzut în marile bătălii pentru apărarea patriei; date despre locurile şi împrejurările în care aceştia s-au jertfit, toate acestea pornind de la cunoaşterea monumentelor istorice din localitate, de la consemnările martorilor şi documentelor; date despre revoltele şi răscoalele ţărăneşti; mărturii şi date despre ocupaţiile şi meseriile locuitorilor din localitatea sau zona respectivă de-a lungul istoriei; date, fotografii, reconstituiri referitoare la tradiţiile culturale ale poporului român (obiceiuri, costume, cîntece, dansuri populare etc.); mărturii şi date despre mişcarea muncitorească, case memoriale, locuri legate de lupta partidului în anii grei ai ilegalităţii, dezvoltarea localităţii (zonei, judeţului) în anii socialismului (cu precădere în perioada de după Congresul al IX-lea al partidului), obiective industriale şi agricole, perspective economice şi sociale etc.;

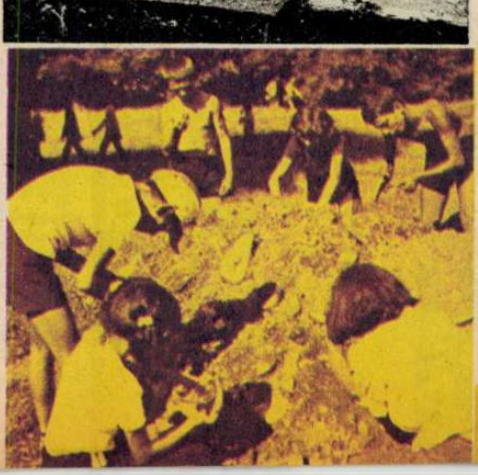

— **vizitarea în mod organizat a muzeelor şi a monumentelor istorice** din localităţile şi judeţele respective şi organizarea, pe această bază, a unor dezbateri privind semnificaţia istorică şi importanţa acesteia;

— **organizarea, sub îndrumarea oficiilor judeţene de patrimoniu naţional-cultural, a unor acţiuni de îngrijire şi întreţinere** a monumentelor sau locurilor istorice aflate sub patronajul unităţilor de pionieri;

— **organizarea de expediţii pionereşti în timpul vacanţei** pentru studierea vestigiilor trecutului, a locurilor şi monumentelor istorice, precum şi pentru participarea la lucrări de cercetare arheologică întreprinse de organele specializate;

— **desfăşurarea unor acţiuni de educaţie patriotică,** de cinstire a istoriei şi a eroilor naţionali (evocări, recitaluri de poezie patriotică, spectacole, întîlniri etc. la locuri istorice de adîncă semnificaţie în viaţa poporului);

— **desfăşurarea unui concurs** (gen „Cine ştie, cîştigă") la nivelul tuturor detaşamentelor, unităţilor şi localităţilor, în funcţie de particularităţile de vîrstă, cu întrebări referitoare la trecutul de luptă al poporului şi al partidului nostru, la actualitatea socialistă şi perspectivele luminoase ale patriei ■ Participanţii la concurs vor prezenta o documentaţie, machete şi schiţe intrate în colecţia sau colţul documentar al şcolii, precum şi a unei pagini de monografie locală cu conţinut semnificativ ■ Vor fi prezentate, de asemenea, lucrări de creaţie literară şi plastică selecţionate din culegerile şi expoziţiile organizate în cadrul acţiunii.

● Acţiunea-concurs „PATRIE ROMÂNĂ — ŢARĂ DE EROI" se organizează în fiecare an şcolar. În acest an, ea se declanşează în luna decembrie 1982 şi se va încheia la sfîrşitul anului şcolar, în săptămîna activităţilor pionereşti.

În fiecare unitate de pionieri, activitatea desfăşurată în cadrul acţiunii, precum şi rezultatele obţinute vor fi reflectate în **gazete, fotomontaje** şi **panouri ilustrative** purtînd titlul **„Patrie română — ţară de eroi"**.

● Întregul ansamblu de activităţi realizate în cadrul concursului de către detaşamentele şi unităţile de pionieri vor fi consemnate într-un ALBUM-JURNAL realizat la nivelul unităţilor.

Dragi cititori,

În prima decadă a lunii iunie 1983, pe baza rezultatelor obţinute în realizarea obiectivelor acţiunii, consiliile Organizaţiei Pionierilor şi comitetele de cultură şi educaţie socialistă de la nivelul localităţilor vor desemna unităţile fruntaşe. Din unităţile clasificate pe primele trei locuri la nivelul localităţilor şi al zonelor, biroul Consiliului judeţean al Organizaţiei Pionierilor şi Comitetul judeţean de cultură şi educaţie socialistă vor stabili unităţile de pionieri care se vor situa pe locurile I, II şi III pe judeţ.

● ***Unităţile de pionieri fruntaşe vor fi stimulate prin organizarea unor excursii tematice şi de documentare, prin acordarea unor diplome şi distincţii pionereşti.***

● ***La nivel naţional va fi instituit un trofeu transmisibil care va fi înmînat în fiecare an acelei unităţi care a obţinut cele mai bune rezultate în cadrul acţiunii. Realizările unităţilor fruntaşe vor fi popularizate prin presa pionierească şi prin emisiunile RTV.***

● ***Cîte un echipaj de 8 pionieri din fiecare judeţ, evidenţiaţi în cadrul acţiunii, va participa la tabăra naţională organizată de C.N.O.P.***

● ***Bienal, cele mai valoroase exponate ale colecţiilor şcolare şi ale colţurilor documentare, precum şi cele mai interesante şi semnificative albume-jurnal vor face obiectul unei expoziţii la nivel naţional.***

Dragi pionieri şi şcolari!

● Participînd la ampla acţiune „Patrie română - ţară de eroi", veţi cunoaşte noi şi noi date şi fapte privind istoria patriei, a localităţii natale, a judeţului vostru; veţi face voi înşivă descoperiri care vor contribui la sporirea avuţiei spirituale a poporului nostru.

● Păstraţi cu grijă şi conservaţi orice mărturie materială, orice document care vorbeşte despre bogata istorie făurită de-a lungul mileniilor de poporul nostru. Ocrotiţi şi îngrijiţi cu dragoste monumentele patriei şi aduceţi cu fiecare prilej omagiul vostru celor ce au luptat pentru înfăptuirea idealurilor de libertate şi progres, pentru propăşirea patriei noastre.

Semnalaţi redacţiei realizările voastre! Paginile revistei vor găzdui cele mai reuşite imagini şi relatări ce vorbesc despre participarea voastră la ampla acţiune de educaţie patriotică „PATRIE ROMÂNĂ - ŢARĂ DE EROI"

„CARTEA PE CARE O

Vă invităm la lectura unor povestiri pe care le-am ales pentru voi din cele două volume publicate de scriitorul Dumitru Almaș, apărute recent la Editura didactică și pedagogică sub titlul „Povestiri istorice". Cu acest prilej ne-am adresat autorului.

— **Apariția celor două cărți constituie o mare bucurie pentru tinerii cititori. Ce înseamnă pentru dumneavoastră editarea acestor volume?**

– *Desigur că apariția lor îmi face plăcere. Mai ales că povestirile alcătuiesc o carte după care am jinduit și eu, copil fiind. Îmi plăcea istoria și-mi doream să cunosc cît mai multe fapte, întîmplări din trecutul țării mele. Așadar... mi-am realizat un vis din copilărie.*

– **Vă opriți la cele două volume?**

— *Ciclul povestirilor se încheie cu volumul al treilea. Am urmărit firul cronologic al desfășurării unor evenimente importante din istoria noastră. Al treilea volum va cuprinde, așa cum spuneam și în prefață, fapte vrednice de istorie și de legendă din epoca pe care cu mîndrie o numim: era socialistă.*

-- **Vă rugăm să ne spuneți cît este ficțiune literară și cît este document istoric în aceste povestiri?**

— *Am urmărit ca prin paginile acestor povestiri să trezesc și să întrețin la copii*

OASPEȚI LA „CUTEZĂTORII"

DUMITRU ALMAȘ

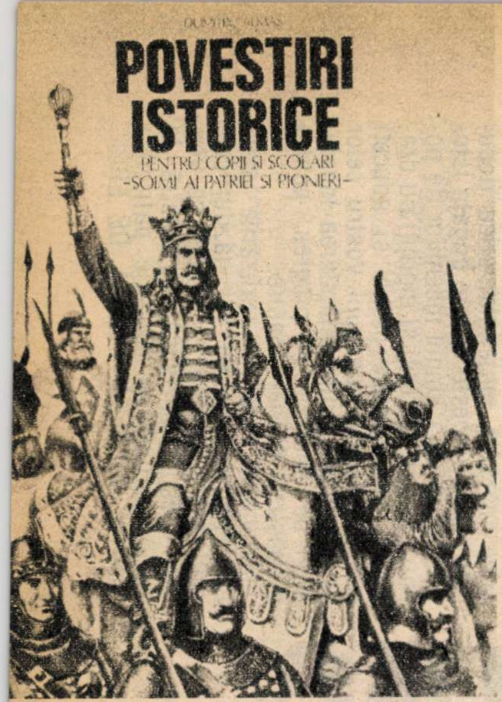

GORUNUL CEL TÎNĂR DE LA ȚEBEA

Era primăvară. Tovarășul Nicolae Ceaușescu se afla într-o vizită de lucru prin Transilvania. Ca de obicei, a stat de vorbă, s-a sfătuit cu muncitorii, cu țăranii, cu toți cei care muncesc. Și, tot ca de obicei, a dat sfaturi bune și înțelepte, așa după cum a primit sfaturile pe care muncitorii i le-au dat, cu respect și dragoste.

După ce a vizitat mai multe fabrici și uzine, după ce a intrat prin școli, prin sate, prin gospodării, după ce a văzut cum se ară și se seamănă ogoarele, tovarășul Nicolae Ceaușescu s-a interesat și de istoria acelor locuri. La Alba Iulia a pășit pe locurile pe unde a mers și Mihai Viteazul, întîiul făptuitor al unirii tuturor românilor într-o singură țară. A simțit mîndria și bucuria înaltă, dragostea oamenilor care-l salutau, entuziaști, ca pe un continuator al faptelor mărețe scrise în istorie. Pretutindeni, tovarășul Nicolae Ceaușescu a cercetat cum muncesc oamenii și cum pregătesc viitorul fericit al țării. A vizitat cetățile dacilor din vremea lui Burebista și Decebal, a lui Menumorut și Gelu Românul. S-a oprit și prin Maramureș, unde Pintea Viteazul a căutat să facă dreptate poporului muncitor și unde azi lucrează zeci de mii de mineri. I-au plăcut costumele și obiceiurile, cîntecele și horele oamenilor din acele locuri și mult le-a lăudat.

S-a oprit și în satul Țebea, din Munții Apuseni. Aici a vizitat mormîntul lui Avram Iancu, acel curajos conducător al Revoluției de la 1848, numit de popor „Craiul munților".

L-a impresionat modestia acelui mormînt și, de bună seamă, s-a gîndit la cît amar de suferință a îndurat acest erou, luptător pentru dreptate și libertate.

Dar, dragii mei, parcă și mai mult l-a emoționat pe tovarășul Nicolae Ceaușescu gorunul lui Horea de la Țebea. Este un arbore bătrîn sub umbra căruia Horea s-a sfătuit cu prietenii lui să pornească răscoala poporului pentru dreptate și libertate. Și-i așa de bătrîn,încît din falnica lui coroană n-a mai rămas decît o singură ramură, întinsă ca un braț obosit spre cer. O singură ramură pe un trunchi gros și scorburos. Atît de gros că trei oameni nu-l pot cuprinde cu brațele. Ca să nu cadă ros de putregai, oamenii din Țebea i-au umplut scorbura cu ciment. Așa, acel străvechi arbore va mai trăi o vreme, amintindu-ne mereu de marea luptă și jertfă a lui Horea și a prietenilor lui. Dar nu va mai putea dura sute de ani, cît a durat pînă acum; de la o vreme se va usca de tot. De aceea, tovarășul Nicolae Ceaușescu ce s-a gîndit: așa cum noi făurim o țară nouă, bine este să plantăm și la Țebea un gorun nou, tînăr, care să ducă mai departe amintirea despre faptele lui Horea, despre faptele mari ale zilelor noastre. A cerut să i se aducă un puiet de gorun frumos, rotat, robust. Și cu mîna sa l-a ținut drept și i-a acoperit cu țărînă rădăcina. Astfel, de mai mulți ani, lîngă gorunul lui Horea, crește tot mai înalt, mai frumos, mai falnic, gorunul cel tînăr.

Deocamdată, gorunul cel bătrîn mai dăinuie la Țebea, ca un străbunic bătrîn-bătrîn. Cînd vîntul îi clatină frunzele parcă șoptește numele lui Horea, al lui Avram Iancu și al altor eroi ai poporului nostru. Iar către gorunul cel tînăr șoptește ca un înțelept a multe știutor: „Fii dîrz și mîndru, tu, urmașul meu. Înfruntă, cu mai multă putere decît mine, furtunile veacurilor. Înfruntă-le și biruie-le. Învață-i pe oameni să-și iubească și mai mult țara. Fă ca numele de român și istoria lui de luptă pentru dreptate și libertate să nu se uite. Strălucește, rotat și puternic, sub cerul senin, așa cum va să strălucească și poporul român, și țara lui, România".

* * *

BRANCARDIERA DE LA RAHOVA

Era iarnă. Frigul pătrundea pînă la oase. Dar soldații români nu se jeluiau. Se pregăteau să asalteze, cît mai repede, redutele de la Rahova, cea din urmă cetate în care se mai apărau turcii.

Dar trebuie să vă spun că printre soldații de aici se afla și Ileana Boghian, o tînără țărancă din Vrancea. Venise pe cîmpul de luptă să aducă îmbrăcăminte mai călduroasă: o flanelă și mănuși de lînă pentru fratele ei mai mare, Boghian Alecu, dorobanț în batalionul maiorului Ene Constantin.

Cînd a ajuns la Rahova, a aflat că fratele ei murise în luptele de la Plevna. Foarte îndurerată, Ileana a hotărît să rămînă printre soldați, ca brancardieră. Adică să ajute la adunarea răniților de pe locul bătăliei. Așa au povățuit-o și maiorul Ene, și sergentul Trif Ion, un transilvănean voluntar în război:

„Rămîi cu noi, Ileana, pînă sfîrșim socotelile cu dușmanul. Și apoi ne întoarcem împreună în țară biruitori".

Înțelegînd că va fi de folos pentru dobîndirea victoriei, Ileana a rămas. S-a împrietenit cu altă fată, Irina din Gorj. Și amîndouă au cărat zeci și zeci de răniți cu brancarda, repede, dîndu-i în seama sanitarilor și a doctorilor să-i opereze și să le bandajeze rănile.

Batalionul maiorului Ene Constantin a dat, la Rahova, asalturi grele, crîncene. Ostașii au trecut prin gloanțe și șrapnele care șuierau și împroșcau foc și moarte. Maiorul Ene flutura sabia în vînt și striga, cu toată puterea:

„Nu vă lăsați, băieți! Înainte!... Să cucerim și cea din urmă redută!"

Dorobanții se avîntau în luptă cu tot mai multă mînie și bărbăție. Trăgeau focuri după focuri cu puștile. Iar cînd pătrundeau între turci, loveau năprasnic cu patul puștii ori înfigeau baionetele. Sute de dușmani au căzut răniți ori morți. Dar și dintre români au căzut destui.

Din urmă, Ileana și Irina, la șir cu alți brancardieri, au ridicat răniții, transportîndu-i la adăpost. Umblau tupiliș, să nu le vadă dușmanii și să le împuște.

Cînd dorobanții maiorului Ene au ajuns la locul potrivit pentru asalt,

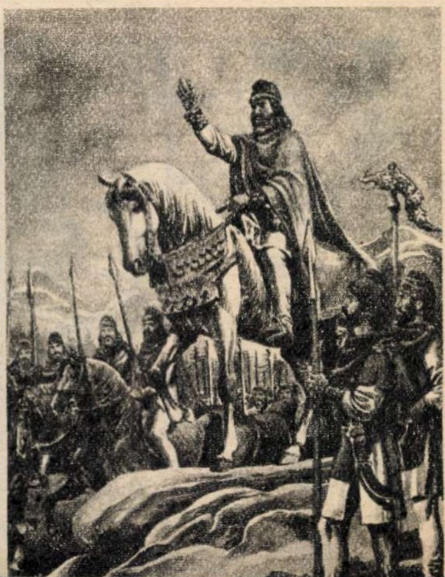

VISAM ÎN COPILĂRIE“

dragostea pentru istoria patriei, să le sădesc mîndria pentru faptul că sînt fiii unui popor cu un trecut glorios, frumos şi foarte curat, că poporul nostru n-a purtat războaie de cucerire şi n-a călcat drepturile altora. Am urmărit să reliefez că dintotdeauna noi am trăit pe aceste meleaguri, că lupta pentru unitate şi independenţă a fost o permanenţă a istoriei noastre. În scrierea acestor povestiri am păstrat adevărul istoriei, adevăr grăitor prin el însuşi. Şi, redîndu-l, am căutat să confer evocării căldură, dinamism, un anumit suspens care să atragă cititorul, să ajungă la inima lui.

– Şi aţi reuşit. Povestirile au o mare forţă emoţională, sînt pline de acţiune, iar personajele sînt adeseori copii de vîrsta cutezătorilor.

— În acest scop am folosit numeroase legende populare, creaţii pline de fantezie izvorîte din realitatea istorică. Adevărate comori, aceste legende vin adeseori să completeze, să lumineze documentul descoperit de istorici. Ele au, de asemenea, prin plasticitatea lor, o mare forţă emoţională. De aceea le-am încorporat uneori în materia povestirii.

– Vă mulţumim. Scriitorul Dumitru Almaş a făcut copiilor prin aceste volume un minunat dar. Sîntem siguri că povestirile vor deveni o lectură preferată pentru cei tineri.

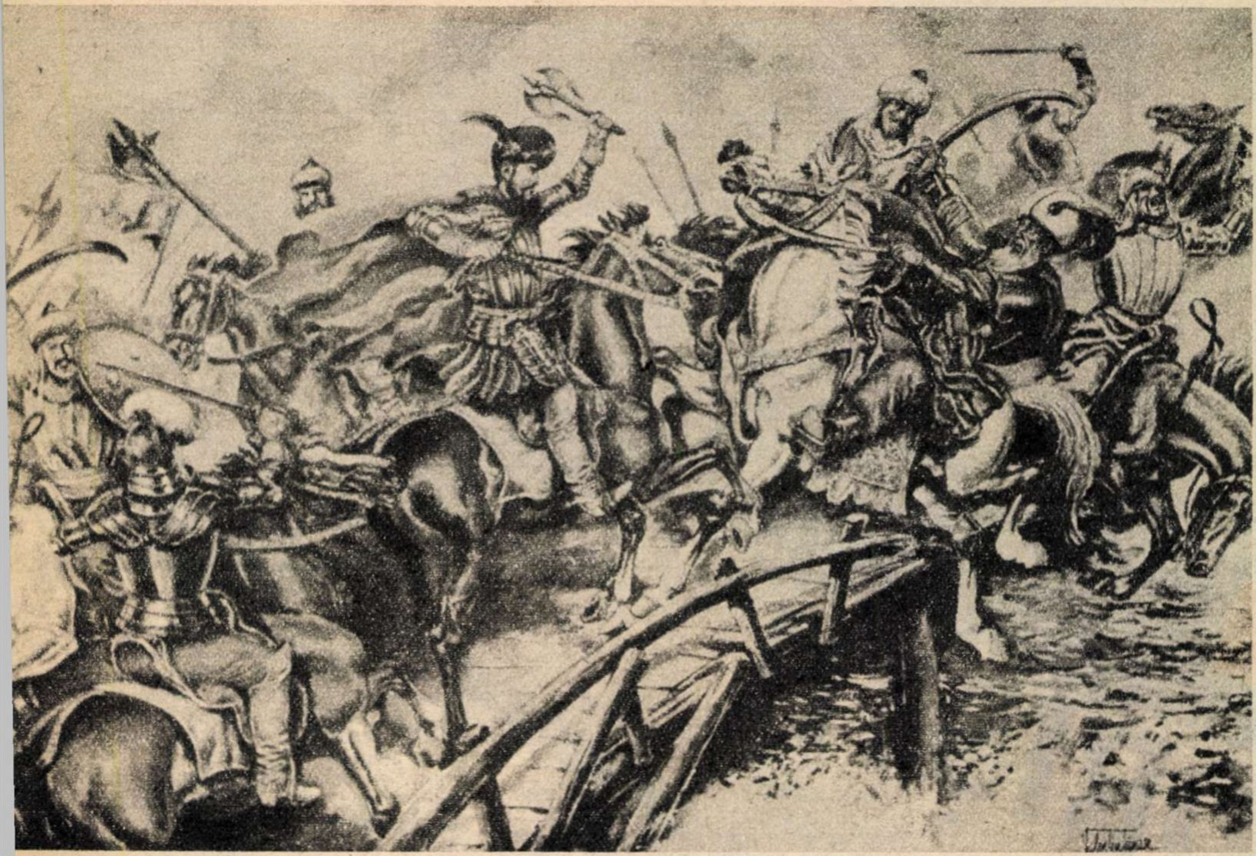

comandantul le-a poruncit:

„Copii, cu acelaşi avînt, să dăm duşmanului cea din urmă lovitură. Cucerind Rahova, sfîrşim războiul. Gornist, sună asaltul!“

Şi măcar că duşmanul trăgea cumplit din tunuri, iar gloanţele şuierau prin aer ca nişte viespi nebune, ostaşii ţîşniră ca din praştie la asalt. Îndrăzneala şi vitejia românilor îi zăpăciră, îi copleşiră pe duşmani. Luptînd la baionetă, ai noştri au pătruns în reduta cea mare de la Rahova. Maiorul Ene lovea cu sabia, culcînd la pămînt pe toţi cei care-i stăteau în cale. Lupta şi-şi îmbărbăta ostaşii:

„Nu vă lăsaţi, băieţi! Daţi fără milă!... Îi răpunem... Ii răpunem acuşi!“...

Dar nu sfîrşi bine această comandă şi un glonţ duşman îl nimeri drept în piept. Căzu. Sergentul Trif Ion se apropie, fuga, să-l ridice. Din urmă veni şi Ileana cu brancarda. Maiorul vărsa sînge pe gură şi sînge îi curgea din rana de la piept. Zise totuşi:

„Sprijiniţi-mă în picioare, să-mi văd ostaşii, fraţii, cum cuceresc Rahova... Să mă încredinţez că n-am murit degeaba“...

Cînd a văzut tricolorul românesc fîlfîind pe cel mai înalt parapet al redutei, a zis:

„Aşa... Victoria e a noastră!... Acum, aşezaţi-mă pe targă“...

Întins pe targă, ofiţerul a închis ochii pentru totdeauna.

Ileana i-a dus trupul la adăpost.

Sergentul Trif Ion a intrat din nou în luptă. Alături de tovarăşii lui au răzbunat moartea comandantului lor.

Dar s-a întîmplat ca, printre cele din urmă gloanţe, trase de turci, unul să-l lovească şi pe sergentul Trif, în piciorul drept. S-a tîrît cîteva sute de paşi, pînă l-a întîlnit Ileana, brancardiera. Întîi fata s-a speriat: îi era drag sergentul şi suferea pentru durerile lui. Aşezîndu-l pe brancardă, l-a dus, în grabă, la doctor, rugîndu-l să-i scoată imediat glonţul din picior.

„O să se vindece repede, i-a spus doctorul. E tînăr şi voinic“.

Peste o lună, turcii au fost biruiţi cu totul şi pretutindeni.

Întorcîndu-se în Vrancea, Ileana l-a luat pe Trif Ion cu dînsa, să-l vadă şi părinţii ei. Cu voia lor au făcut nuntă frumoasă de au jucat românii din Transilvania şi din România, devenită ţară independentă.

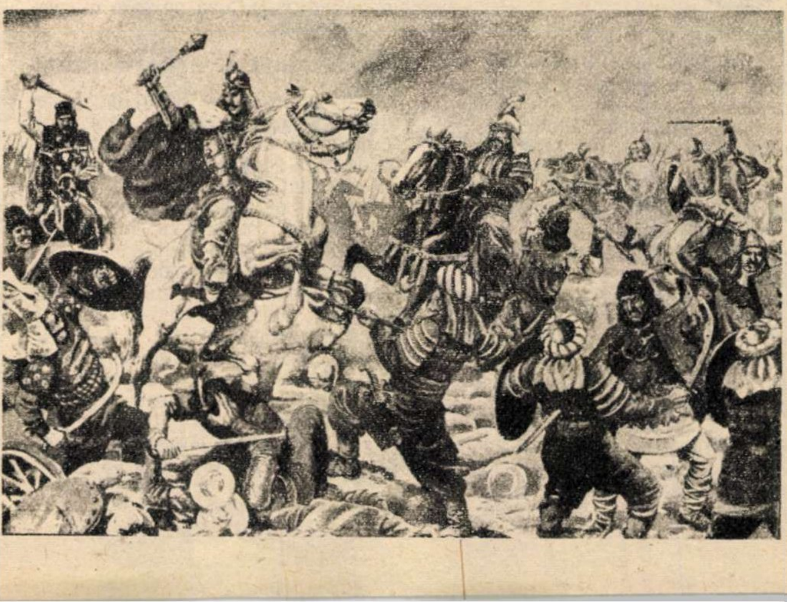

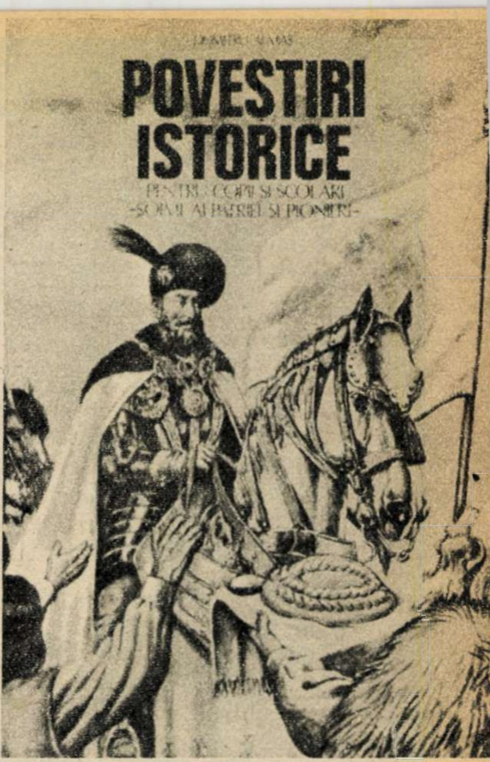

●●●●●●●●●●●●

EROI CARE INTRUCHIPEAZĂ VITEJIA

— Copertele şi ilustraţiile acestor volume vă aparţin, stimate Valentin Tănase, şi constituie o adevărată încîntare pentru ochi. Spuneţi-ne cîteva cuvinte despre realizarea lor.

– Lucrînd ilustraţiile pentru cele două volume de povestiri istorice, am urmărit să fac din fiecare desen o planşă pe care copilul s-o privească reconstituind cu imaginaţia sa episodul istoric din povestirea alăturată. În acelaşi timp am dorit ca fiecare planşă să-l conducă pe copil dincolo de ceea ce învaţă în manual.

— Cum v-aţi documentat pentru realizarea atmosferei de epocă, a costumelor?

– Bibliotecile, muzeele de istorie oferă un material extrem de bogat, aşa că, în această direcţie, n-am întîmpinat dificultăţi. Pe mine m-a preocupat mai ales redarea figurii unor strălucite personalităţi care populează cartea, eroi care întrupează vitejia neamului nostru. Am vrut ca pe chipurile lor să se citească spiritul de dreptate, cutezanţa, omenia, înţelepciunea – trăsături care sînt, de fapt, ale poporului nostru. Măsura în care am reuşit constituie un imbold pentru ceea ce voi realiza în viitor.

DIN ENCICLOPEDIA CUTEZANȚEI

NEÎNFRICAȚII „PESCĂRUȘI“ SOLITARI

PLANORIȘTII

Multe veacuri de-a rîndul oamenii au urmărit cu uimire cum vara, sub streașinile zdrențuite ale norilor de vreme bună, cîrduri de berze se rotesc în cercuri maiestuoase, fără să clintească, măcar, din aripi, legănîndu-se în vraja zborului. Le vor fi urmărit cu încîntare și mulți dintre cititorii acestor rînduri, întrebîndu-se: ce puteri miraculoase le urcă tot mai sus, în înalturi? Ei bine, cei ce-au cutezat să le dezlege taina visînd să zboare ca ele încă înainte chiar de începutul acestui secol, au dezlegat-o, găsind că este vorba de forța curenților de aer ascensionali, în care corpurile păsărilor, aerodinamice, vîslesc ca pe niște valuri nevăzute spre înălțimi. Și din iscusința unor constructori – pionieri ai aviației – s-au născut planoarele, aparate de zburat fără motor – din lemn ușor și pînză, apoi din aluminiu, apoi din fibră de sticlă – care, pilotate de mîini pricepute, au ajuns să depășească în posibilități berzele măiestre. Așa s-a născut unul dintre cele mai frumoase, mai cuceritoare sporturi – planorismul – cu acei „pescăruși“ solitari care sînt zburătorii... fără motor. Dacă vreți să cunoașteți din faptele planoriștilor, din „secretele“ acestei pasiuni, cît de departe au ajuns „oamenii păsări“ de la primele lor desprinderi de pămînt pînă azi, vă propunem cîteva file din planorismul românesc, atît cît ne îngăduie spațiul. Deci...

CEA MAI FRUMOASĂ... NOAPTE DIN VIAȚA UNUI CAMPION

Pe cîmpul de zbor de la Leszno, din Polonia, era mare agitație în acea zi, avioanele decolau unul după altul, remorcînd în cabluri planoarele, pe planoriștii participanți la un mare concurs internațional. În programul competiției figura proba de zbor de distanță liberă, adică cine poate ajunge mai departe. La bordul planorului YR-90, care tocmai atinsese – după declanșarea de avion – altitudinea de 1 000 m, obligatorie la plecare, se afla sportivul român Mircea Finescu. Trecu în șueratul aripilor linia de plecare și se îndreptă spre sud-est ca o săgeată. Dar, deodată, ca absorbit spre pămînt, aparatul începu să „cadă“. O puternică descendență. În jur – păduri, în dreapta – un lac. Finescu cerea „păsării“ să-l asculte. 500 m... 400... 200... Pilotul căuta cu înfrigurare un indiciu cît de mic de ascendență. Și iată-l, o fărîmă de nor în formare... Cum a intrat, săgeată, sub poala lui, acul altimetrului s-a oprit pe zero, apoi a început să urce: un metru pe secundă, doi... După o luptă disperată, „Pescărușul“ se afla la 1 500 m. Ei da! Hai la drum!“

Linia roșie a traseului parcurs se lungea pe hartă: 150... 200... 250... 300 de km. Ziua își picura orele în clepsidră. Mai departe! Dar, iar o „criză“ de înălțime, și iar o luptă în disperare. Inima pilotului începu să bată mai tare: „Dacă mai face 50 de kilometri, stabilesc recordul național de distanță“: 500 de kilometri cu planorul, fără motor. Dar talgerul de aramă al soarelui cădea în apele asfințitului și cu aceasta termica înceta. „Încă puțin, pescărușule! Încă puțin“. 490... 495... 500... Cîmp liber!“ Și YR-90 s-a așezat cuminte pe o pajiște îngustă. Depășise distanța de 500 kilometri!

Finescu a dormit noaptea aceea sub aripa lui YR, dar a fost cea mai frumoasă din viața lui: stabilise recordul național de distanță și cîștigase un prețios diamant la insigna de aur a F.A.I. Viața de zburător avea să-i ofere însă multe alte satisfacții...

„LECȚIA“ DIN FRONTUL DE FURTUNĂ

Nici o tentație nu e mai mare pentru un planorist decît caerele albe ale norilor Cumulus, nori de vreme bună, cum li se mai spune, pentru că, sub ei, curenții de aer cald urcă fantastic și-n legănările lor zborul e amețitor de frumos. Dar cîte capcane nu se ascund în văzduh, pîndindu-i chiar și pe cei mai iscusiți piloți! Într-una din acestea a „căzut“ și Mircea Finescu și numai extraordinara sa voință și curajul său l-au salvat.

Încerca să-și adauge bogatului său palmares încă o performanță, zbura pe la 1 500 de metri cînd în zonă îl ademeni un lanț de Cumulușii „agățați“ parcă de cer. Se îndreptă săgeată spre ei cu gîndul la 2 000–3 000 de metri cîștig de înălțime. Și turbioanele curenților îl învăluiră, deviindu-l cu viteză spre frontul de nori în formare. Dar Cumulușii s-au transformat repede în nori de furtună de o extraordinară forță. Aripile planorului începură să vibreze năprasnic. Pilotul încercă să iasă din furtună. Dar era prea tîrziu. Urcușul zguduia aparatul din toate încheieturile. 3 500... 4 000... 4 500 de metri! Deodată Finescu auzi și simți un trosnet care-i fulgeră, parcă, ființa. „S-a rupt!“ Într-adevăr, una din aripi se rupsese din fuzelaj, culcîndu-se peste cealaltă, și planorul începu să cadă ca un bolid spre pămînt. Finescu încercă disperat să deschidă cabina pentru a sări cu parașuta, dar aceasta era blocată de aripa ruptă. „Trebuie să sar! Trebuie!...“ Și în strîmta cabină începu dramatica luptă pentru viață: lovituri cu pumnii, cu capul, cu picioarele în plexiglasul care-l acoperea, pentru a-l sparge. În zadar însă. Pămîntul se apropia, negru și amenințător. Omul, în disperare, își propti picioarele în podea și cu umerii în capota cabinei, ca s-o crape. Se sparse podeaua, dar cabina, nici vorbă. Fixă din nou picioarele, de data aceasta pe grinda de rezistență și umerii în plexiglas. Încă o dată... Un trosnet sec și șuvoiul de aer îl lovi în față. Țăndările de plastic îi zgîriaseră obrajii, mîinile, dar speranța îi inundă sufletul.

Cu eforturi supraomenești se smulse prin spărtură, afară, și se desprinse de aparat. Pămîntul era aproape, tot mai aproape. Smulse inelul parașutei, simți o smucitură puternică frîngîndu-i, parcă, umerii. Parașuta se deschisese la numai cîțiva metri de pămînt și-n clipa următoare Finescu ateriză. Își culcă obrazul în iarba peste care începuse să plouă. Era așa de bine, după acea „lecție“ din frontul de furtună pe care n-o va uita niciodată...

MIRCEA FINESCU

LA GRANIȚELE STRATOSFEREI

Poate că în puține locuri din lume există, toamna, condiții de zbor pentru planoriști atît de bune ca cele oferite de zona Făgărașilor, biciuiți de un vînt constant de N-V care „naște nori lenticulari“, norii fantastici care urcă spre înalturi. Pe aceștia îi pîndesc, „pentru a-i folosi“, planoriștii.

Avionul zboară pe undeva, sub nivelul Caraimanului, pentru că pilotul planorului, înfofolit în costum gros, cu mască de oxigen pe față, vrea să-și înceapă urcușul spre stratosferă de la cît mai joasă înălțime. A declanșat de avion. Erwin Rosch privește prin plexiglasul cabinei cum, în stînga lui, alunecă stîncile Făgărașului și deodată simte că planorul este smuls de „mustață“: curenți de undă! Scuturături puternice, apoi patrulări – ba la stînga, ba la dreapta – și o uimitoare forță care îl „soarbe“ spre înălțimi.

Turbioanele de aer urcă fantastic. Aparatul saltă cu 10 m/s. În cabină se face frig. Uimitor de frig. Cabina se acoperă de gheață. – 30°... – 40°... – 45° și ceva... Altimetrul arată 10 000 m, 10 500 m. Pilotul simte că mîinile înmănușate îi îngheață, că oxigenul din butelie se termină, dar vrea să stabilească un nou record de cîștig de înălțime al țării noastre. Fantastică plutirea acestui vînt de nord-vest care, deviat de Carpați, urcă spre stratosferă, ducînd cu el singuraticul „pescăruș“: 11 000 metri, 11 500, 11 600... La capătul puterilor, pilotul virează să iasă din nemaipomenitul sorb al naturii spre înălțimi. Atinsese 11 600 metri! Un spectaculos record – fără spectatori, fără aplauze – al pescărușului solitar: 11 600 metri înregistrați pe barograful de la bord.

SPECTATORII AU PREFERAT PE MICUȚUL „PESCĂRUȘ“ YR

Salonul aeronautic de la Bourget!! Printre spectaculoasele realizări ale tehnicii aeronautice se număra, ca un mesaj de viață pașnică, alături de avioane de vînătoare, un splendid motoplanor românesc, cu tricolorul nostru pe ampenaj. Miile și miile de vizitatori îl priveau cu simpatie și interes. Cum o fi zburînd? Și iată că în programul de zboruri demonstrative a fost introdus și micuțul YR, ca o recunoaștere a calităților sale. Mircea Finescu, Maestru emerit al sportului, asculta cu încordare, în căști, comanda dispecerului din turnul de control:„YR – Yeagle, Goo!“

O decolare scurtă, cu ajutorul motorașului auxiliar, dar în clipa următoare auzi aceeași voce în căști: „F 15“ – YEAGLE, Goo!

Era un uriaș argintiu care cutremura văzduhul cu motoarele lui. Sigur, totul era riguros calculat ca distanță între cele două aparate, dar Finescu viră cu emoție spre tribunele publicului, lăsînd drum liber „monstrului“. Și poate că niciodată în viața lui de zburător n-a simțit atîta admirație și căldură ca-n aplauzele spectatorilor sătui de infernalele zgomote ale „bolizilor cerului“ și dornici să vadă un „pescăruș“ cuprins de mirajul zborului fără motor...

Aceștia sînt planoriștii!

VIOREL TONCEANU

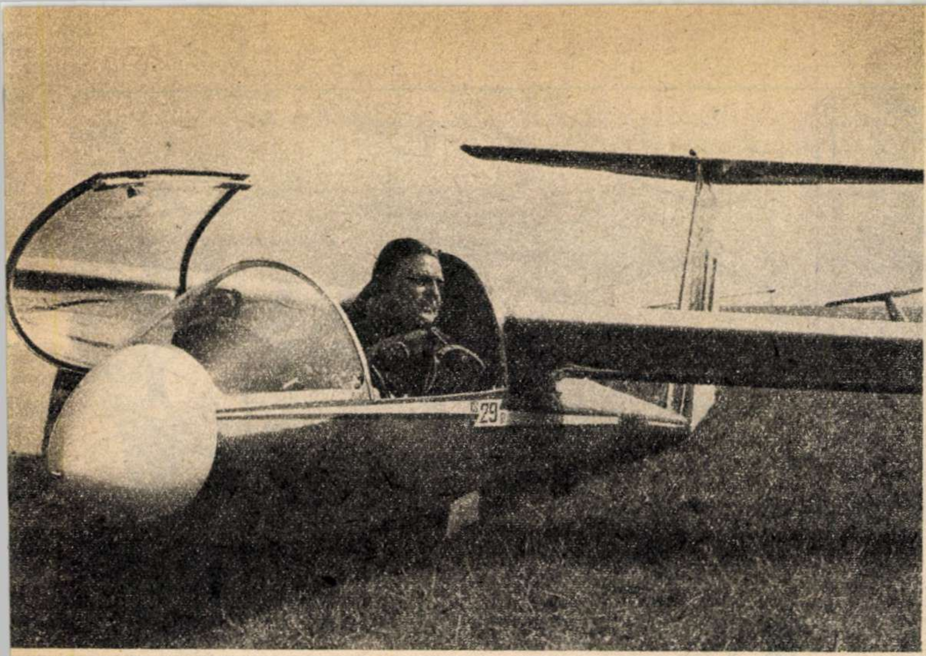

92
175
YR-158

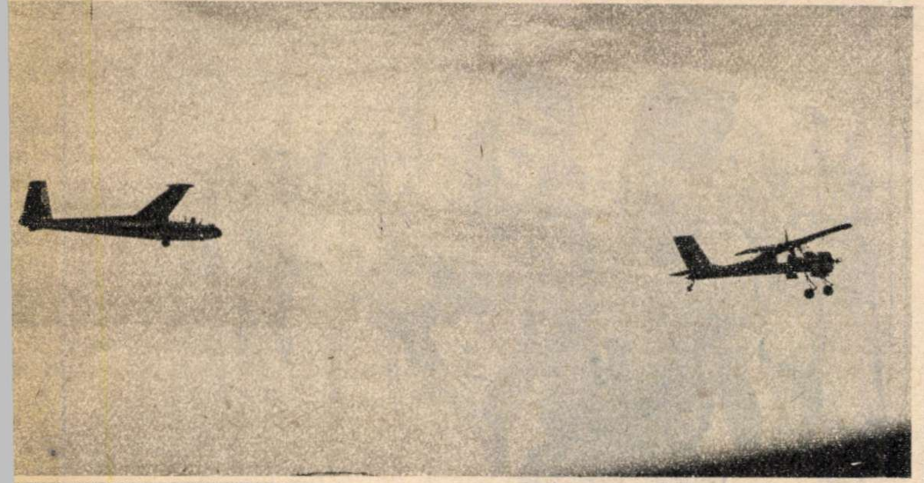

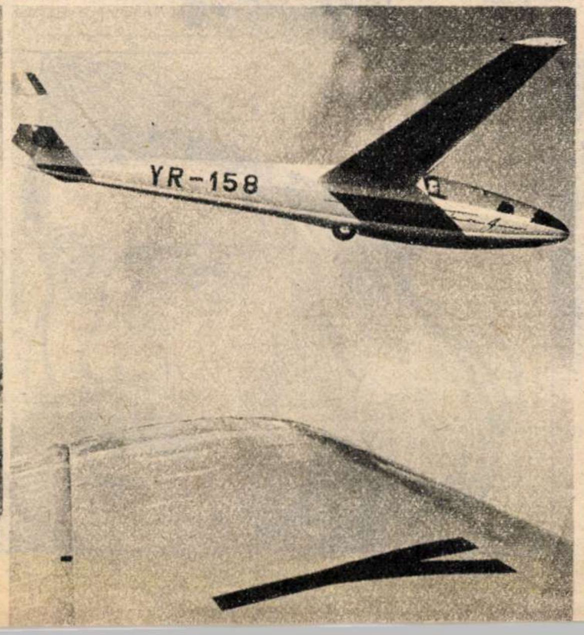

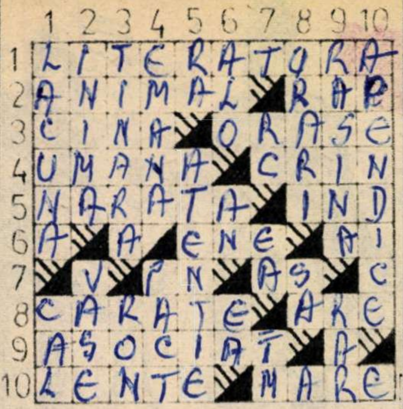

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	L	I	T	E	R	A	T	U	R	A
2	A	N	I	M	A	L	■	R	A	P
3	C	I	N	A	■	O	R	A	S	E
4	U	M	A	N	A	■	C	R	I	N
5	N	A	R	A	T	A	■	I	N	D
6	A	■	A	■	E	N	E	■	A	I
7	■	V	■	P	N	■	A	S	■	C
8	C	A	R	A	T	E	■	A	R	E
9	A	S	O	C	I	A	T	■	A	■
10	L	E	N	T	E	■	M	A	R	E

Cuvinte încrucișate

ORIZONTAL: 1) Hrană spirituală. 2) Fiare (sing.). Zgomotul ritmic al unei ploi mărunte. 3) Masa de seară. Reşedinţe urbane. 4) Cumsecade (fem.). Floare cu parfum îmbătător. 5) Istorisită. Fluviu în Asia de sud. 6) Specialist în... gene. Usturoi. 7) Pene. Valoros (fig.). 8) Unităţi de mare preţ. Posedă. 9) Colaborator. 10) Abia se mişcă (fem.pl.). Întins.

VERTICAL: 1) Gøl. Exprimă puterea unui motor. 2) Sediul palpitaţiilor. Recipiente. 3) În primăvara vieţii (fem). Fluviu navigabil în vestul Europei. 4) A degaja. Tratat. 5) Zeu suprem la vechii egipteni. Capacitate selectivă. 6) Apel telefonat. O rotaţie a Pămîntului în jurul Soarelui. Dînsa. 7) Rece. Ene Alexandru. În atmosferă! 8) Felicitări. Între cal şi călăreţ. 9) Lacrimile coniferelor. Distanţat. 10) Anexă.

Mutați cu dibăcie

În figura alăturată sînt desenate opt locomotive numerotate. Manevraţi piesele numai prin alunecare, fără a le ridica de pe hîrtie, folosiţi spaţiul liber în aşa fel încît din 17 mişcări să le aranjaţi pe toate în ordinea crescătoare firească a numerelor.

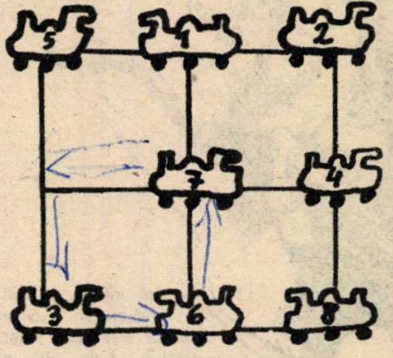

Răspuns: mutaţi în ordine: 7, 6, 3, 7, 6, 1, 2, 1, 3, 8, 1, 3, 2, 4, 3, 2

Biverb de sezon (8-4)

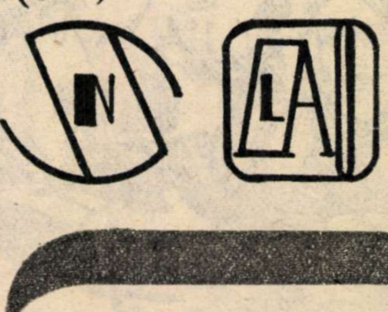

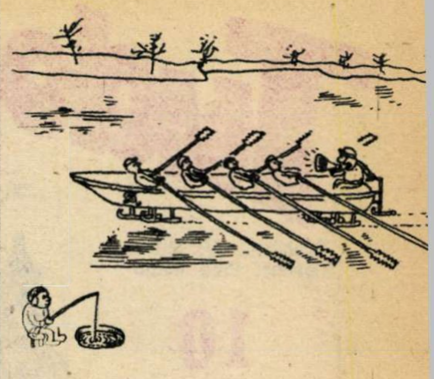

● **VASILE CRĂIȚĂ MÎNDRĂ**

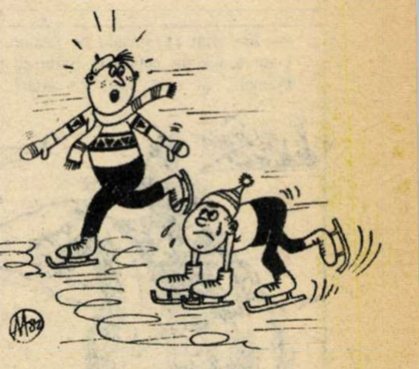

● **ADRIAN ANDRONIC**

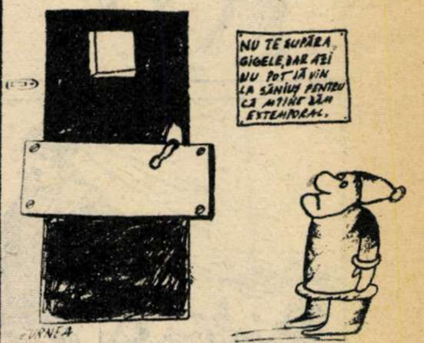
NU TE SUPĂRA, GIGELE, DAR AZI NU POT SĂ VIN LA SĂNIUŞ PENTRU CĂ MÎINE DĂM EXTEMPORAL.
FURNEA

● **TRAIAN FURNEA**

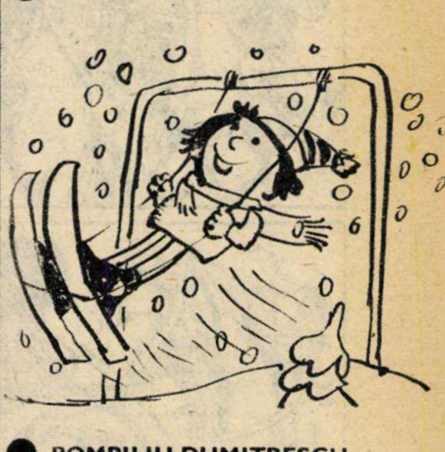

● **POMPILIU DUMITRESCU**

Redactor şef: MIHAI NEGULESCU; Secretar responsabil de redacţie: **OVIDIU ZOTTA**; Responsabil de număr: CONSTANTIN DIACONU; Foto copertă: **GRIGORE PREPELIŢĂ**; **Prezentare artistică: POMPILIU DUMITRESCU**; Prezentare tehnică: **LUCIA SICOMAŞ**.
Redacţia Piaţa Scînteii nr. 1 Bucureşti 33. Telefon: 17 60 10. ADMINISTRAŢIA: Editura „Scînteia”. TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE: prin oficiile şi agenţiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona adresîndu-se la ILEXIM — departament export-import presă P.O.B. 136—137. Telex:11226 Bucureşti.

Index 41633 12 pagini, 1,50 lei.

Tudor

Scenariu: Al. Mitru
Desene: Puiu Manu

10

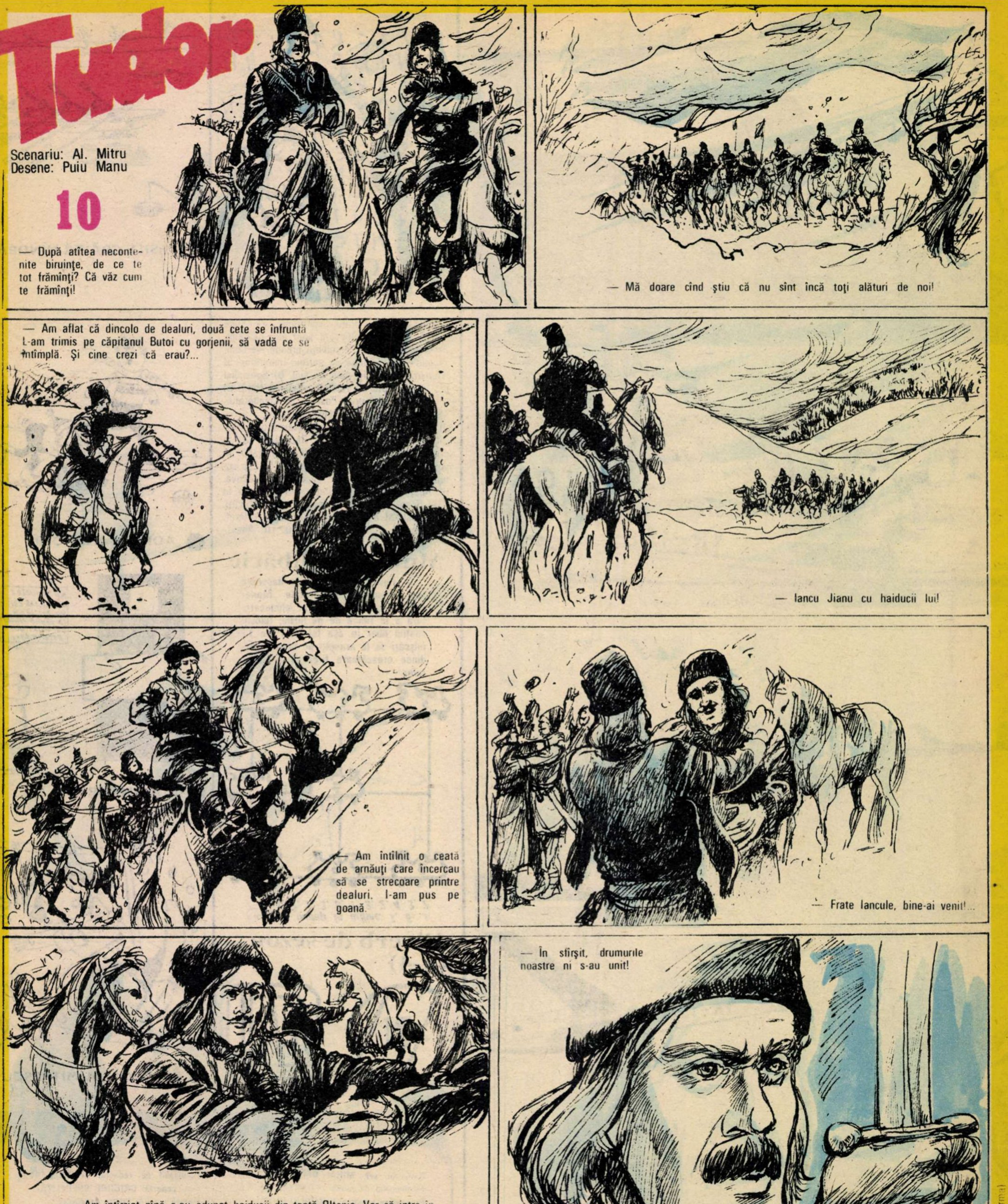
— După atîtea necontenite biruinţe, de ce te tot frămînţi? Că văz cum te frămînţi!
— Mă doare cînd ştiu că nu sînt încă toţi alături de noi!
— Am aflat că dincolo de dealuri, două cete se înfruntă. L-am trimis pe căpitanul Butoi cu gorjenii, să vadă ce se întîmplă. Şi cine crezi că erau?...
— Iancu Jianu cu haiducii lui!
— Am întîlnit o ceată de arnăuţi care încercau să se strecoare printre dealuri. I-am pus pe goană.
— Frate Iancule, bine-ai venit!...
— Am întîrziat pînă s-au adunat haiducii din toată Oltenia. Vor să intre în bătălie, unde va fi mai greu!...
— În sfîrşit, drumurile noastre ni s-au unit!

(Va urma)

Frumoasă este azi copilăria,
Frumoşi si rodnici anii ne-nfloresc —
Recunoştinţă celor ce ne cresc:
Partidul, Ceauşescu, România.

Copii născuţi în anii plini de soare,
Partidul, Ceauşescu şi poporul
Ne sînt mîndria, şi ne sînt izvorul
De viaţă demnă şi cutezătoare.

51

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAŢIONAL AL ORGANIZAŢIEI PIONIERILOR

JOI, 23 DECEMBRIE, 1982,
ANUL XVI (794)

ÎNALTUL FORUM AL COMUNIȘTILOR ROMÂNI

Într-o atmosferă de puternică unitate a poporului în jurul partidului, a secretarului său general, de deplina angajare a tuturor oamenilor muncii pentru înfăptuirea neabătută a obiectivelor Congresului al XII-lea, în marea Sală a Palatului Republicii Socialiste România din Capitală, s-au desfășurat lucrările marelui forum al comuniștilor - Conferința Națională a partidului. Timp de trei zile, în această sală, unde de-a lungul anilor au avut loc evenimente de o excepțională însemnătate în viața țării și a întregului nostru popor, a vibrat istoria. Istoria anilor eroici, de-a lungul cărora ideile clarvăzătoare ale partidului, înflăcăratele idealuri revoluționare ale tovarășului Nicolae Ceaușescu, de înălțare continuă a României socialiste pe culmi tot mai înalte de progres și civilizație au devenit faptă.

În conștiința tuturor fiilor patriei stăruie ecourile vibrante ale magistralului **raport„Cu privire la stadiul actual al edificării socialismului,** la **realizarea Planului național unic** de **dezvoltare economico-socială,** la **programele speciale și la măsurile pentru îndeplinirea cu succes a** cincinalului, **a hotăririlor Congresului al XII-lea al partidului,"** pe care secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, l-a prezentat de la înalta tribună a Conferinței. În acest document programatic de gîndire și acțiune revoluționară de excepționala însemnătate pentru mersul înainte al patriei regăsim măreţele înfăptuiri obținute de poporul nostru în anii construcției socialiste, realizările din primii doi ani ai actualului cincinal, căile de urmat pentru învingerea greutăților și liniile directoare ale activității noastre viitoare.

În anii construcției socialiste, producția industrială a țării a crescut de circa 50 de ori, iar producția agricolă de 3,5 ori. Numai în deceniul anilor 70-80, industria a crescut de circa 3 ori, iar agricultura de 1,6 ori. Au înflorit puternic știința, învățămîntul, cultura - factori deosebit de importanți pentru progresul general al patriei.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu arata că „Marile realizări obținute demonstrează cu puterea faptelor justețea politicii partidului nostru, care aplica în mod creator principiile socialismului științific, ale materialismului dialectic și istoric, adevărurile generale la condițiile concrete ale României. Partidul nostru a demonstrat prin întreaga sa activitate ca slujește fără preget interesele poporului, ale independenței și suveranității, ale păcii, că pentru el nu au fost și nu există țeluri mai mari decît acelea de a asigura dezvoltarea continuă a patriei, ridicarea continuă a bunăstării materiale și spirituale a poporului".

Pentru realizarea acestor țeluri mă-

„O atenţie deosebită trebuie acordată educaţiei tineretului, pregătirii sale pentru muncă şi viaţă. Să sădim în conştiinţa tineretului spiritul revoluţionar, dorinţa de a-şi însuşi cele mai noi cuceriri ale ştiinţei şi cunoaşterii umane, voinţa de a acţiona în toate împrejurările ca revoluţionari, ca patrioţi, de a-şi servi întotdeauna poporul, cauza socialismului, pacea."

NICOLAE CEAUŞESCU

rețe, un rol important revine comuniştilor, tuturor oamenilor muncii. De la înalta tribună a Conferinţei, tovarăşul Nicolae Ceauşescu a conturat magistral portretul comunistului, om cu o înaltă conştiinţă patriotică, revoluţionară, care prin întreaga sa activitate îşi îndeplineşte exemplar datoria pentru realizarea tuturor măsurilor de dezvoltare a ţării şi de ridicare a bunăstării generale a poporului. „Comuniştii nu trebuie să uite nici un moment că, intrînd într-un partid revoluţionar, şi-au asumat în mod liber răspunderea de a acţiona în mod organizat pentru apărarea intereselor poporului, pentru victoria socialismului şi comunismului, pentru apărarea independenţei şi suveranităţii ţării, pentru o politică de pace şi colaborare internaţională."

Un loc important a acordat tovarăşul Nicolae Ceauşescu, la înalta tribună a forumului comuniştilor, educaţiei politice, materialist-dialectice, patriotice, pentru afirmarea umanismului nou, revoluţionar. Omul zilelor noastre – un om cu o înaltă conştiinţă, trebuie să facă totul pentru dezvoltarea şi apărarea proprietăţii socialiste. Prin munca politico-ideologică, să cultivăm în sufletul fiecărui fiu al patriei mîndria patriotică faţă de trecutul glorios de luptă al poporului nostru, faţă de minunatele realizări ale socialismului, să dezvoltăm puternicul sentiment al dragostei faţă de popor, faţă de patrie şi partid şi hotărîrea de a fi mereu gata pentru a servi interesele ţării, cauza socialismului.

Ca întotdeauna, secretarul general al partidului a acordat o atenţie deosebită tinerei generaţii, în conştiinţa căreia se dezvoltă spiritul revoluţionar, dorinţa de a se pregăti cît mai temeinic, de a-şi însuşi cele mai noi cuceriri ale ştiinţei şi cunoaşterii umane, voinţa de a acţiona întotdeauna ca patrioţi, ca revoluţionari. „Să subliniem permanent că umanismul nostru revoluţionar, întreaga noastră societate pun pe primul plan omul, bunăstarea şi fericirea lui, afirmarea personalităţii umane, realizarea condiţiilor de manifestare şi afirmare egală a fiecărui cetăţean, fără deosebire de naţionalitate" arăta tovarăşul Nicolae Ceauşescu.

Înaltele idei cuprinse în Raportul prezentat de tovarăşul Nicolae Ceauşescu sînt, ca de fiecare dată, deschizătoare de drumuri în construcţia unei lumi noi, o lume mai dreaptă şi mai bună pe planeta noastră, o lume a păcii, prieteniei şi colaborării între toate popoarele lumii.

Rodnicele dezbateri care au avut loc în timpul Conferinţei Naţionale, la care au luat cuvîntul 514 delegaţi, s-au desfăşurat sub semnul mobilizatoarelor idei cuprinse în Raport – acest înalt document programatic de gîndire şi acţiune revoluţionară, pentru mersul înainte al patriei pe calea socialismului. În spiritul unei profunde responsabilităţi comuniste, participanţii au făcut bilanţul rezultatelor obţinute în toate domeniile de activitate. Analizînd modalităţile cele mai eficiente pentru îndeplinirea obiectivelor trasate de cel de-al XII-lea Congres al partidului, ei au adoptat hotărîri de importanţă deosebită pentru dezvoltarea multilaterală, în ritm susţinut, a întregii ţări, pentru traducerea în viaţă în mod exemplar a Programului partidului, pentru edificarea socialismului şi comunismului pe pămîntul patriei.

Atmosfera vibrantă de la încheierea lucrărilor marelui forum al comuniştilor români stă mărturie voinţei nestrămutate a întregului popor de a urma şi înfăptui neabătut politica internă şi externă a partidului şi statului, de a acţiona în spirit comunist, revoluţionar pentru transpunerea în viaţă a hotărîrilor Conferinţei Naţionale, a obiectivelor stabilite de cel de-al XII-lea Congres al partidului.

Prin marea însemnătate a problemelor dezbătute şi a măsurilor stabilite, Conferinţa Naţională a Partidului Comunist Român se înscrie ca un memorabil eveniment în istoria partidului şi a ţării, în viaţa noastră, a tuturor.

Pentru cea mai tînără generaţie, pentru pionieri şi şcolari, pentru toţi copiii ţării, se deschid noi orizonturi cutezătoare, minunate căi spre împlinirile de mîine, spre viitorul comunist al României.

TELEGRAMĂ

MULT IUBITE ŞI STIMATE
TOVARĂŞE NICOLAE CEAUŞESCU,

Cei peste 2,7 milioane pionieri vă raportează că în cinstea Conferinţei Naţionale a partidului, eveniment de importanţă istorică în viaţa naţiunii noastre socialiste, au îndeplinit angajamentul la muncă patriotică pe anul 1982. Pionierii şi şcolarii au colectat în acest an 39 mii tone fier, 20 mii tone hîrtie, 61 milioane ambalaje sticlă, 3 100 tone plante medicinale, precum şi alte materiale necesare economiei naţionale. În perioada campaniei agricole de toamnă, peste 1,4 milioane pionieri au participat alături de părinţii lor la strîngerea şi depozitarea recoltei.

Urmînd îndemnurile mobilizatoare pe care ni le adresaţi în permanenţă, de a ne pregăti încă de la cea mai fragedă vîrstă pentru muncă şi viaţă, sîntem animaţi de dorinţa de a ne aduce contribuţia, după puterile noastre, la înflorirea tuturor localităţilor, participînd cu însufleţire la ample acţiuni de înfrumuseţare şi gospodărire a oraşelor şi satelor patriei.

Conştienţi de însemnătatea deosebită a orientărilor date de Dumneavoastră, privind gospodărirea şi folosirea chibzuită a tuturor resurselor, ne angajăm ca în anul 1983 să sporim realizările noastre la muncă patriotică cu peste 20% faţă de acest an.

Noi, pionierii şi şoimii patriei, toţi copiii ţării, vă aducem, mult iubite şi stimate tovarăşe Nicolae Ceauşescu, un fierbinte omagiu pentru condiţiile minunate de viaţă şi învăţătură, pentru dragostea şi grija părintească cu care ne înconjuraţi zi de zi.

Exprimîndu-ne şi cu acest prilej profunda admiraţie şi mîndria patriotică faţă de neobosita activitate pe care o desfăşuraţi pentru promovarea intereselor vitale ale poporului nostru, a cauzei socialismului şi păcii, pionierii României socialiste, asemenea întregului tineret, îşi reafirmă totala adeziune la iniţiativele de pace promovate de Dumneavoastră, mult stimate şi iubite tovarăşe Nicolae Ceauşescu, la întreaga politică internă şi externă a partidului şi statului nostru.

În aceste zile, cînd întregul nostru popor întîmpină cu noi şi mărețe fapte de muncă Conferinţa Naţională a partidului, toţi copiii ţării, urmînd neabătut pilduitorul Dumneavoastră exemplu de viaţă şi activitate revoluţionară, se angajează solemn să înveţe şi să muncească fără preget pentru a se pregăti temeinic ca viitori constructori ai socialismului şi comunismului în scumpa noastră patrie.

CONSILIUL NAŢIONAL
AL ORGANIZAŢIEI PIONIERILOR

PATRIEI ȘI PARTIDULUI, FIERBINTE OMAGIU PIONIERESC

În aceste zile au loc în întreaga țară numeroase manifestări prin care pionierii aduc omagiul lor fierbinte partidului, celei de-a 35-a aniversări a Republicii.

În cadrul decadei artei și culturii bucureștene „Imn pămîntului românesc“, dedicată Conferinței Naționale a partidului și sărbătoririi Republicii, peste 1 000 de pionieri din Capitală au participat, la Cinematograful „Scala“, la spectacolul cultural artistic, desfășurat sub genericul **„Slăvim Republica și tricolorul“**. Formația de muzică folk și recitatorii de la Casa pionierilor și șoimilor patriei din sectorul 4 au prezentat un frumos montaj literar-muzical, în repertoriul căruia au fost incluse și creații originale ale copiilor. În holul cinematografului a avut loc vernisajul expoziției de fotografii și desene ale pionierilor bucureșteni, intitulată **„Mulțumim din inimă partidului pentru copilăria noastră fericită“.**

„Buchet de vise și flori — copilăria!“ s-a numit spectacolul pionierilor din municipiul Deva (foto 1), dedicat Conferinței Naționale a partidului și aniversării Republicii. În fața a 500 de spectatori, copii, profesori, părinți, au evoluat formații artistice ale Casei pionierilor și șoimilor patriei și ale școlilor generale nr. 2, 3, 4, Deva. Un cald omagiu adus succeselor obținute de oamenii muncii hunedoreni, comuniștii din întreprinderile și de pe ogoarele acestui meleag, l-a exprimat buchetul bogat de manifestări cultural-artistice pionierești prilejuite de festivalul devean „Cetate nouă-n sărbătoare“.

„De la comuniști învățăm cutezanța revoluționară“ — un generic tradițional și scump copiilor din întreaga țară i-a însuflețit și pe pionierii din localitatea Nehoiu, județul Buzău, care în zilele premergătoare Conferinței au făcut dese vizite la Întreprinderea industrială - I.F.E.T. - din localitate.

Subredacția pionierească din sectorul 5 al Capitalei transmite: la clubul de dezbateri politico-ideologice de la Casa pionierilor și șoimilor patriei din sector, pionierii de la Școala generală nr. 139 (foto 2) au dezbătut evenimentul politic major din viața comuniștilor, Conferința Națională a P.C.R., și s-au angajat să-și înzecească eforturile pentru ca prinosul muncii lor să fie în viitor și mai mare: numai note și medii bune și foarte bune în catalog.

Record. Pionierii din municipiul Bacău raportează cu mîndrie că angajamentul lor de muncă patriotică, ce fusese îndeplinit sută la sută, are importante depășiri datorită hărniciei neostenite a pionierilor de la școlile generale nr. 7, 8, 30, 27, 2, 16, și 19.

UN DETAȘAMENT DE „FOARTE BINE“... ÎN VACANȚĂ

Bucuroși, entuziasmați de rezultatele obținute la încheierea primului trimestru, membrii detașamentului clasei a VII-a de la Școala generală din comuna Ceica, județul Bihor (mai mult de jumătate dintre ei au medii de 9 și 10), și-au alcătuit un bogat și interesant program de activități. Excursia la Oradea, carnavalul (pentru care și-au făcut singuri costumele, drumeția în satul Iucești, serbarea pregătită pentru a fi prezentată pe scena Căminului cultural, în cinstea aniversării Republicii, ca și celelalte acțiuni vor face ca fiecare zi a vacanței să aducă o nouă bucurie.

Instantaneul de față i-a surprins pe prietenii noștri în timpul unor „meciuri de antrenament" în vederea marii competiții declanșată de ei pe unitate. De reținut: **în detașamentul clasei a VII-a absolut toți pionierii joacă șah.** *Și bine! Dealtfel, aici se află și cei doi campioni de șah ai unității: Marioara Moga și Florin Rogozan.*

ELENA MĂNESCU

PATRIEI ȘI PARTIDULUI – FAPTELE NOASTRE DE MUNCĂ ȘI ÎNVĂȚĂTURĂ

BANCA DE ONOARE A AUTODEPĂȘIRII

Bilanțul rodnic al acestui prim trimestru prefațează bogat bucuriile binemeritatei vacanțe, el fiind totodată deosebit de stimulativ pentru următorul start al sîrguinței la învățătură - cel de la debutul trimestrului II. Potrivit tradiției, vă prezentăm acum, la ora palmaresului, o nouă galerie a laureaților **„Băncii de Onoare“**. Precizăm că fotoreportajul prin intermediul căruia faceți cunoștință cu acești noi performeri ai autodepășirii este realizat integral de către corespondenții noștri de la subredacțiile pionierești județene și de la gazetele „Semafor“ din unități.

Studioul foto al subredacției **„Voci tinere“** din **Deva** ni-i prezintă pe pionierii: **Marta Clip și Ana Maria Jurca,** din clasa a VII-a A (foto 1), **Lucian Bardan** și **Cătălin Golda** din clasa a VI-a G (foto 2), de la Școala generală nr. 4 din municipiu.

Argumente pentru ca **Bianca Jucu** și **Diana Stepanescu,** din clasa a VII-a B, Școala generală nr. 1 **Oțelu-Roșu,** să stea acum în „Banca de onoare“ sînt rezultatele foarte bune, pe care catalogul le-a înregistrat constant în tot acest trimestru (foto 3).

La închiderea ediției ne-a sosit un bogat top de imagini trimise de către pionierul fotoreporter Richard Tușcă, de la Școala generală nr. 1 **Costești, Argeș.** Deocamdată am ales doar două dintre ele, care ni-i înfățișează pe patru dintre campionii autodepășirii la învățătură și comportare. Ei sînt

BANCA DE ONOARE

pionierii: **Maria Răducioiu** și **Ecaterina Zamfir** din clasa a VIII-a B, **Traian Grecu** și **Elena Popa,** din clasa a V-a B (foto 4 și 5).

BANCA DE ONOARE

BANCA DE ONOARE

BANCA DE ONOARE

O ZI DE NEUITAT

Prognoza meteorologică a prevăzut pentru această zi „cer variabil, mai mult noros, temperaturi scăzute". De unde totuși atîta soare în această sală frumos amenajată a Întreprinderii „Electromureș"? A pătruns aici parcă un soare strălucitor care îmbujorează obrajii, înflăcărează inimile. Îl simt și eu privindu-i pe pionierii detașamentului clasei a III-a A, aliniați festiv pentru a-i primi în rîndurile lor pe cei din clasa a II-a A, purtînd în priviri emoția acestui eveniment unic în copilăria lor.

– Simona Chețan este o elevă bună, cuminte, citește mult, îi plac mai ales poeziile...

– Adriana Cipoianu se poartă frumos pe stradă, îi ajută pe colegi...

– Ion Rafael Orlando își ajută bunica, își face temele zilnic...

– Andreea Székely e harnică, învață bine...

...Și astfel sînt caracterizați rînd pe rînd cei din clasa a II-a a Școlii generale nr. 8 din Tîrgu-Mureș, care urmează să primească peste cîteva clipe mult visata, mult dorita cravată roșie cu tricolor, în cinstea unui remarcabil eveniment întîmpinat de întreaga țară cu fapte deosebite: **Conferința Națională a partidului.**

– Primind cravata roșie cu tricolor, v-ați angajat să vă iubiți patria, să fiți disciplinați, să învățați și să munciți bine. Să fiți mîndri că ați devenit pionieri în aceste zile și demni toată viața de a sluji patria și Partidul Comunist Român.

Acestea au fost cuvintele calde adresate noilor pionieri de către comandantul instructor al clasei a III-a A, tovarășul învățător Bazil Comes.

Felicitările au continuat apoi atît din partea colegilor cît și din partea tovarășilor Adrian Botezan, secretarul organizației de bază P.C.R., și Ioan Holirca, secretarul organizației de bază U.T.C. a întreprinderii patronatoare a școlii, „Electromureș", unde lucrează și o bună parte a părinților acestor copii. Uteciștii le-au pregătit și cîte o surpriză: fiecăruia o microtablă magnetică și dulciuri.

Nici detașamentul clasei a III-a nu a uitat de cîte o amintire: din cărticica „Părinții noștri, comuniștii" noii pionieri vor avea multe lucruri frumoase de învățat.

Fericirea mamelor, prezente și ele la acest moment, poate fi cu greu descrisă.

– Sînt mîndră de copiii mei: Nicolae e în clasa a IV-a, e comandant de detașament, iar acum mezinul a devenit pionier. Amîndoi sînt silitori și îmi aduc numai bucurii, se destăinuie mama pionierului Alexandru Zagon.

Iar ei, pionierii din clasa a II-a, iată cu ce gînduri pornesc la un drum care duce „Tot înainte!"

– E cea mai minunată zi din viața mea, spune Maria Marcela Raica. Tăticul meu lucrează aici, la „Electromureș" și este un muncitor foarte bun. Vreau să le fac cinste părinților mei și să mulțumesc prin faptele mele grijii părintești pe care ne-o poartă partidul.

Soarele care a pătruns aici în această zi îi însoțește pe pionieri în vizita lor prin întreprindere, la locul de muncă al părinților lor, și le va însoți pașii, năzuințele și în viitor, indiferent de anotimp.

E. BOKOR

Din caleidoscopul vacanței

Vacanța de iarnă își deschide larg porțile, oferindu-și cu generozitate surprizele tuturor copiilor țării, pînă la data de 31 ianuarie 1983.

Primele trenuri au și pornit spre tărîmurile voioșiei, ducîndu-i pe pionieri spre tabere, spre cabanele pitulate sub cetina brazilor, de unde ecourile glasurilor de copii sînt purtate spre piscurile albe ale munților.

Feericele orășele ale copiilor își cheamă prietenii, patinoarele, pîrtiile de schi, bazele sportive, sălile de spectacole, bibliotecile — toate sînt gata pentru marele raliu al vacanței, în timp ce Moș Gerilă zăbovește prin magazine, pregătindu-și sacul cu daruri pentru serbările pomului de iarnă.

Condiții minunate de petrecere a vacanței sînt pregătite pentru toți copiii, iar gîndurile lor de dragoste se îndreaptă, pline de recunoștință, spre patrie și partid, spre tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, cel mai iubit prieten și îndrumător al tinerei generații.

Vacanța este spațiul generos în care copiii satelor și orașelor, ai întregii țări desfășoară bogate activități politico-educative, cultural artistice și sportiv turistice, manifestîndu-și, în același timp, și spiritul gospodăresc, prin recuperarea a noi și noi cantități de materiale refolosibile. Pretutindeni, pionierii adaugă, în aceste zile, noi și noi fapte frumoase în marele buchet de acțiuni dedicate aniversării Republicii, sub mobilizatoarea deviză a acțiunii „Tot înainte".

La ora cînd aceste rînduri pleacă la tipar, de la Pitești **aflăm că peste 400 de pionieri laureați ai Festivalului național „Cîntarea României" se află în toiul unor intense pregătiri pentru spectacolul omagial dedicat celei de-a 35-a aniversări a Republicii.**

Zilele vacanței de iarnă vor prilejui bogate activități pentru toate pasiunile, pentru toate gusturile participanților la viața cluburilor de vacanță din județul Argeș. Vizitele, excursiile și drumețiile, întrecerile sportive și întîlnirile cu oameni de cultură și artă sînt prevăzute în toate programele de activități.

Orășelul copiilor, aflat în plin centrul Piteștiului, va fi gazda unor pitorești și pline de farmec spectacole de datini și obiceiuri de iarnă ai căror interpreți vor fi pionierii. Numeroase momente de amuzament vor fi oferite micilor spectatori de către Teatrul de păpuși din municipiu, care va prezenta pe estrada orășelului spectacole și vesele întîlniri cu artiștii săi.

Ca în întreaga țară, și în județul Argeș, casele pionierilor și șoimilor patriei vor trăi, pe toată durata vacanței, adevărate momente de efervescență creatoare, în cadrul cărora membrii tuturor cercurilor vor avea prilejul să desfășoare bogate activități. Tot acum, membrii grupelor de performanță tehnică vor munci cu rîvnă la lucrările pe care le pregătesc pentru concursul „Start spre viitor" și „Atelier 2000".

Divers și atractiv program de petrecere a vacanței și-au pregătit și pionierii constănțeni. Casa pionierilor și șoimilor patriei, Sala sporturilor și Teatrul de Stat din municipiul Constanța vor fi gazdele unor frumoase expoziții de artă plastică, artă populară, filatelie și artă fotografică purtînd genericul „Republica la cea de-a 35-a aniversare".

Din bogatele manifestări sportive prevăzute în această perioadă amintim întrecerile de patinaj viteză pentru cupa „30 Decembrie". În cadrul festivalului sportului pionieresc de iarnă, cei ce se vor întrece la handbal, șah, tenis de masă, baschet, tenis de cîmp, înot și gimnastică își vor disputa cupa „A 35-a aniversare a Republicii".

Multe momente de veselie și amuzament vor fi trăite de copii în timpul carnavalurilor. Cei mai mulți dintre participanți și-au și pregătit costumele, iar umoriștii lucrează de zor la glumele, epigramele și scheciurile ce vor contribui la sporirea atmosferei de veselie proprie acestor atît de îndrăgite serbări ale copilăriei. Au fost pregătite surprize și pentru pionierii cinefili. Aceștia vor avea prilejul să participe la vizionarea unei gale de filme cu tematică inspirată din istorie. O caravană cinematografică ce va străbate localitățile județului Constanța va oferi copiilor mai multe filme de educație materialist-științifică. Cele 165 de biblioteci școlare sînt și ele gata să-și primească oaspeții pasionați de lectură.

În cadrul bogatelor acțiuni politico-ideologice, pionierii județului Suceava **participă la numeroase manifestări dedicate** cunoașterii **vieții și activității tovarășului** Nicolae **Ceaușescu. Avînd ca generic** „Tinerețea revoluționară a tovarășului Nicolae Ceaușescu", **în tot județul se vor deschide numeroase expoziții de artă plastică și fotografică.**

La Suceava, Rădăuți, Vatra Dornei, Fălticeni, Gura Humorului și Cîmpulung Moldovenesc, pionierii membri ai cercurilor tehnico-aplicative vor purta fructuoase dialoguri cu oameni de știință, cercetători și specialiști din diferite domenii. Aflăm, de asemenea, că în 17 localități din județ, iubitorii sportului cu patine își vor disputa întîietatea pe tot atîtea patinoare amenajate special pentru vacanță.

Dacă mai adăugăm cele 16 excursii interjudețene, activitatea celor opt tabere județene și a celor cinci baze turistice, spectacolele cu măști și serbările „în jurul pomului de iarnă", ne putem face o imagine asupra numeroaselor bucurii care-i așteaptă și pe pionierii suceveni în această vacanță.

Eroica '82

CULORILE PATRIEI

Dacă voi fi întrebată
Ce culori iubesc mai mult,
Voi răspunde senină
Întorcîndu-mi fața,
spre munții înalți argintați de zăpadă,
spre stejarii statornici și brazii gătiți de paradă,
spre grote de aramă și aur și cărbuni încă ascunși,
spre dealuri încărcate de poame și struguri aprinși,
spre pădurea de sub care pe șesuri licărind,
curg rîurile limpezi de veacuri șopotind,
spre cîmpurile largi, aurite de grîu,
în care băieți și fete blonde înoată pînă la brîu,
spre macii purpurii ai Bărăganului întins,
spre Dobrogea bătrînă cu verdele de necuprins,
spre silueta gri-oțel a sondelor de gaz,
și-albastrul salopetei omului de azi,
spre școli și orașe multe, alburii,
ce-și proiectează verticale în spații azurii.

Aceste culori sînt adunate-ntr-un simbol
În scumpa noastră cravată roșie cu tricolor.

Ruxandra Constantinescu
clasa a IV-a, Școala generală nr. 80,
București.

PARTIDULUI

Ca o făclie aprinsă ai luminat
acest pămînt al țării de eroi slăvit;
sub roșul steag, din sîngele vărsat,
o nouă eră de lumină ai clădit.

Ai strălucit în albă zi de mai
ca soarele ce urcă dimineața,
și ai sădit în inimi florile speranței
poporului ce liber cîntă viața.

Cu tine-n frunte vom străbate,
de-acum-nainte drumul făurit,
ca țara să ne fie mai departe,
leagăn al muncii și al păcii,
neclintit.

Aurelia Manea
clasa a VII-a, cenaclul literar
„Mlădițe dobrogene",
Constanța.

ȚARA MEA

Țară cu chip de zînă,
Am învățat să-ți rostesc numele,
din graiul bătrînilor.
Ți-am ascultat doinind izvoarele,
Și m-am prins în horă,
cu lanurile tale de grîu.
Ți-am cunoscut oamenii.
eroi cu chipul blînd.
Cît ești de frumoasă, țara mea!

Ioana Mureșan
clasa a VIII-a C, Școala generală nr. 5,
Cîmpia Turzii.

CÎNTEC

Sub flamurile mîndrului tricolor,
Pășesc odată cu țara
spre-al ei viitor.
Visele mele,
albe coloane
de marmură pură,
Gînduri aprinse,
arzînd vertical,
bucurie a împlinirii!

Mihaela Costaș
cenaclul literar, Casa pionierilor
și șoimilor patriei,
Dorohoi.

ȚĂRII

Pentru tine, țară,
Am cules florile încărcate de
roua dimineții,
Pentru tine, țară,
Am înălțat în lumină cîntecul
frumuseții.
Pentru țara care m-a crescut,
Și mi-a dat suflet din sufletul ei,
Pentru țara care m-a învățat,
Ce-i viața și rosturile ei!

Mirela Ursu
clasa a VII-a B, com. Munteni,
jud. Galați.

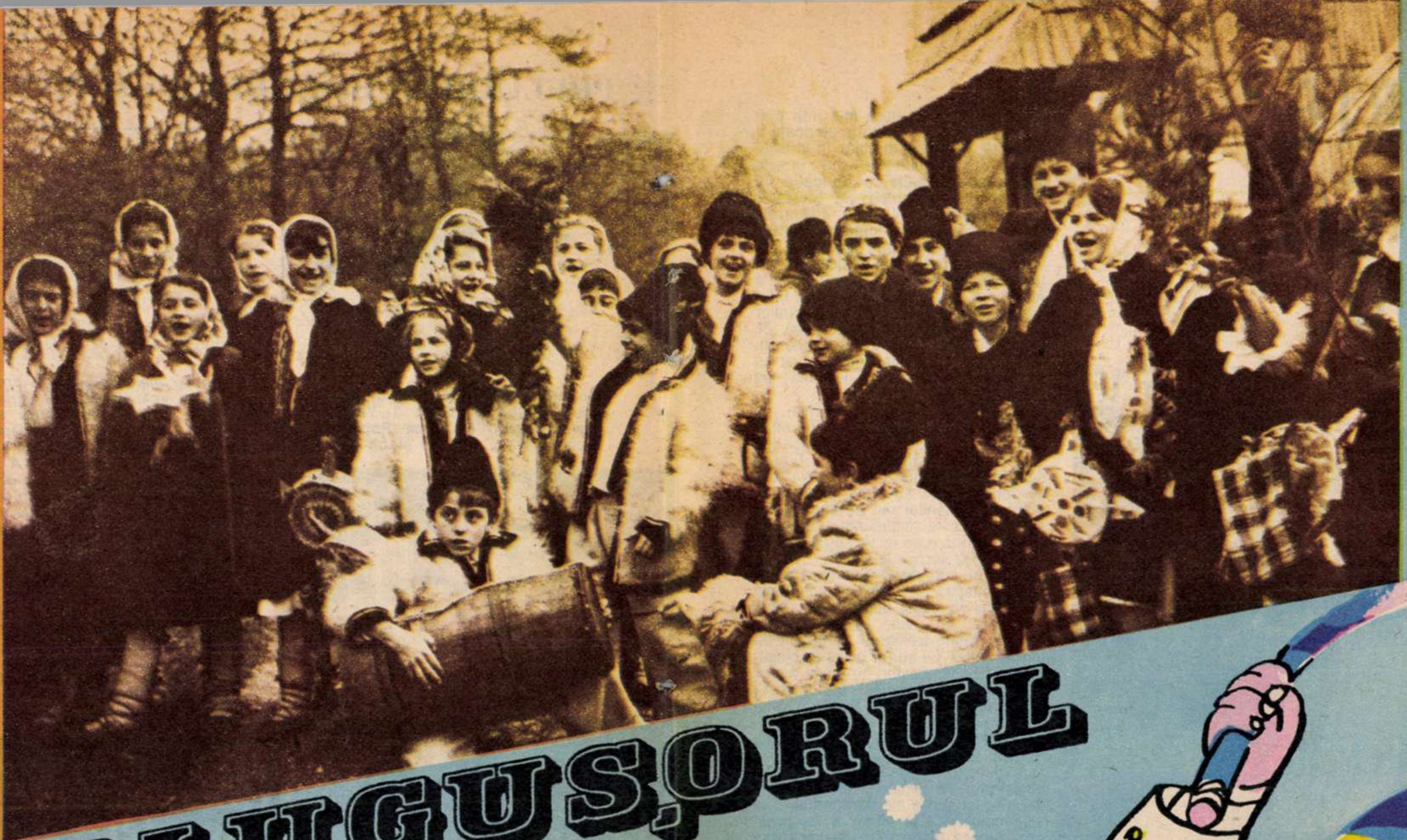

PLUGUȘORUL cutezătorilor

de GEORGE CHIRILĂ

– Aho, aho, copii și frați,
sub geană de munți Carpați,
pe-o colină în lumină,
sub cerul nimbat cu lună,
stați puțin și ne-ascultați
după datina străbună –
din zarea cîmpiilor,
din zarea orașelor
un plug al copiilor.
Ia mai mînați, măi,
– Hăi, hăi!
Plugul nostru-i renumit,
de mari meșteri meșterit,
aici în Țara Românească,
meșterii mulți ani trăiască!
plugul nostru oțelit
de partid este gîndit,
plugușor adus de noi
fii ai vremurilor noi,
brazda lui înseamnă grîu
mlădios precum un rîu,
brazda lui
floarea-soarelui;
mai pocniți din bici, băieți,
pionieri și șoimi isteți,
– Hăi, hăi!
Dintr-al patriei pridvor,
noi urăm pentru popor,
lîngă-a patriei fereastră
aducem colinda noastră
partidului – iar spre zenit –
CONDUCĂTORULUI NOSTRU IUBIT,
ctitorul socialistei Românii,
al patriei întîi erou –
din inimi calde de copii:

– Să vă dea Anul Cel Nou
sănătate, numai bine,
bucurii adînci, depline,
liniște, tot gînd de pace
pe-aceste meleaguri dace,
și să fiți mereu în fruntea
celor care știu să-nfrunte
greutăți de orice fel
pentru comunistul țel;
– Tovarășe NICOLAE CEAUȘESCU,
șoimii patriei, copiii toți în cor,
purtătorii cravatelor roșii cu tricolor,
strănepoți ai fiilor de lei,
urmași demni ai comuniștilor de azi,
crescînd frumos ca niște brazi,
pentru tot ce faceți pentru ei,
vă adresează Dumneavoastră
din inimă colinda noastră:
– Să trăiți și să înfloriți
ca merii, ca perii
în mijlocul verii,
LA ANUL ȘI LA MULȚI ANI!
Noi ce sîntem azi copii
avem multe bucurii,
avem cărți și-atîtea locuri
pentru zbor și pentru jocuri,
sub un cer aici senin
într-un grai frumos, latin,
creștem precum codrii mari
falnici, buni și temerari;
țara noastră de copii
suie-n Anul Două Mii,
țara noastră de bărbați
crește mîndră în Carpați
și de secole încoace
își spune un dor de pace,
către Anul Care Vine
își spune vrerea de bine,
de frumos și de noroc;
trageți brazdă în ăst loc,
– Hăi, hăi!

Din sate, iată, pornim
și din orașe pornim
Anul Cel Nou să-l vestim,
să vă vestim fericire
acasă și-n omenire,
să vă vestim bucurie
și liniște-n lume să fie,
grîu curat, spic rotund,
apele limpezi pe prund,
stele tot albe pe zare
și să aveți fiecare
drum între două izvoare,
punte-ntre vis și-ntre soare,
și să trăiți ocrotiți
de acești munți neclintiți,
tot între aceste coline
unde-i frumos și e bine.
Ia mai mînați, măi,
– Hăi, hăi!

Mînați, măi!...
Trageți brazde, dragi copii,
pentru cei de la cîmpii,
pentru cei ce cresc fîntîni
cum știu ei de la bătrîni,
și mai cresc un grai ales
de la munte pîn' la șes,
și mai cresc feciori și-i vor
vegheatori sub tricolor;
trageți brazdă, măi flăcăi,
și sunați din zurgălăi
pentru cei ce în uzină
patriei îi dau lumină,
pentru-ai țării ziditori
ce trudesc din zori în zori,
pentru cei ce scot comori
de sub munți, de sub cîmpii,
pocniți din bice, copii,
– Hăi, hăi!

Colindăm acuma iară
pentru tot ce-avem în țară
de cînd Republica este
pe meleagurile-aceste
proclamată mîndră stea
și noi ne mîndrim cu ea,
și noi înflorim sub ea!

– Trageți brazdă, prieteni, voi,
pentru-ai patriei eroi
pentru cei ce o veghează
din seară către amiază,
pentru cei ce o zidesc
sub stindard muncitoresc,
țara noastră-i de stejari,
de dascăli și cărturari
de copii și oameni mari,
ia mai mînați, măi,
– Hăi, hăi!

– Îndemnați, copii, din bici,
din cavale și tilinci,
și din cornuri mari de os
că avem un timp frumos
pe acest picior de plai
și avem un dulce grai,
graiul nostru înflorește
pe-o colină de nădejde,
pe-o vatră cu pui de lei,
sub un cer de porumbei.
Trageți brazdă, dragii mei,
– Hăi, hăi!

Cete, cete de copii,
de la Olt și de pe Jii,
de pe Tîrnave și Mureș,
am pornit cu toți în iureș,
din Moldova, din Banat,
din Bărăganul bogat,
am pornit la colindat
să vă vestim bucurie
pentru Anul care-o să vie;
– NOI SÎNTEM ANUL CARE-O SĂ VIE!
– Hăi, hăi!

Iată am pornit în zori
șiruri de colindători,
fete mîndre și feciori,
șoimi ai patriei frumoși,
pionieri – cutezători –
să vă zicem un colind
ce îl știm din moși-strămoși,
cînd zăpezile-și întind
mantii tinere de-argint
și sub codrii sinilii
sună clopoțeii mii;
trageți brazdă, dragi flăcăi,
să răsune deal și văi,
mai pocniți din bice nalt
pentru anul celălalt,
– Hăi, hăi!

Azi colinda noastră-i nouă
cum sînt florile sub rouă,
cum sînt mugurii pe ramuri,
cum iubirea-i între neamuri
ce se știu la noi unite
și trag brazde înfrățite
și ridică vii zidiri
și grădini cu trandafiri,
să ne fie școala școală –
tot sub pavăză natală,
casa să ne fie casă
și viața luminoasă;
ia mai mînați, prieteni buni,
cum știți voi de la străbuni,
– Hăi, hăi!

Învățăm de la părinți
tîlcul naltei biruinți,
de la dascăli învățăm
să muncim și să păstrăm
ca pe o mîndră comoară
țara care ne e țară
ca lumina-n primăvară,
ca ochii izvoarelor
și ai căprioarelor.
Noi ce azi sîntem copii
cu glasuri de ciocîrlii,
cu aripi zvelte de cocori
vom fi țării ziditori,
ctitorii de-azur și pîine
poartă visul către mîine,
și corăbii mari de pace
fruntea noastră clar desface;
trageți brazdă peste văi,
– Hăi, hăi!

– Să ne trăiți, dascăli și părinți
să ne trăiți, înalte năzuinți,
slavă vouă, oameni minunați,
să ne trăiți, surori și frați,
să ne trăiți, prieteni buni,
voi ce ați răzbit prin furtuni,
voi ce veniți de departe
ca literele într-o carte,
slavă vouă, uncheși și bunici,
din vatra casei, de aici,
laudă vouă, colindători,
de gînd bun vestitori,
și vouă, ai patriei ziditori,
să ne trăiți, iubiți muncitori și țărani –
LA ANUL ȘI LA MULȚI ANI!

Oltul ISTORIE, ENERGIE, SIMBOL

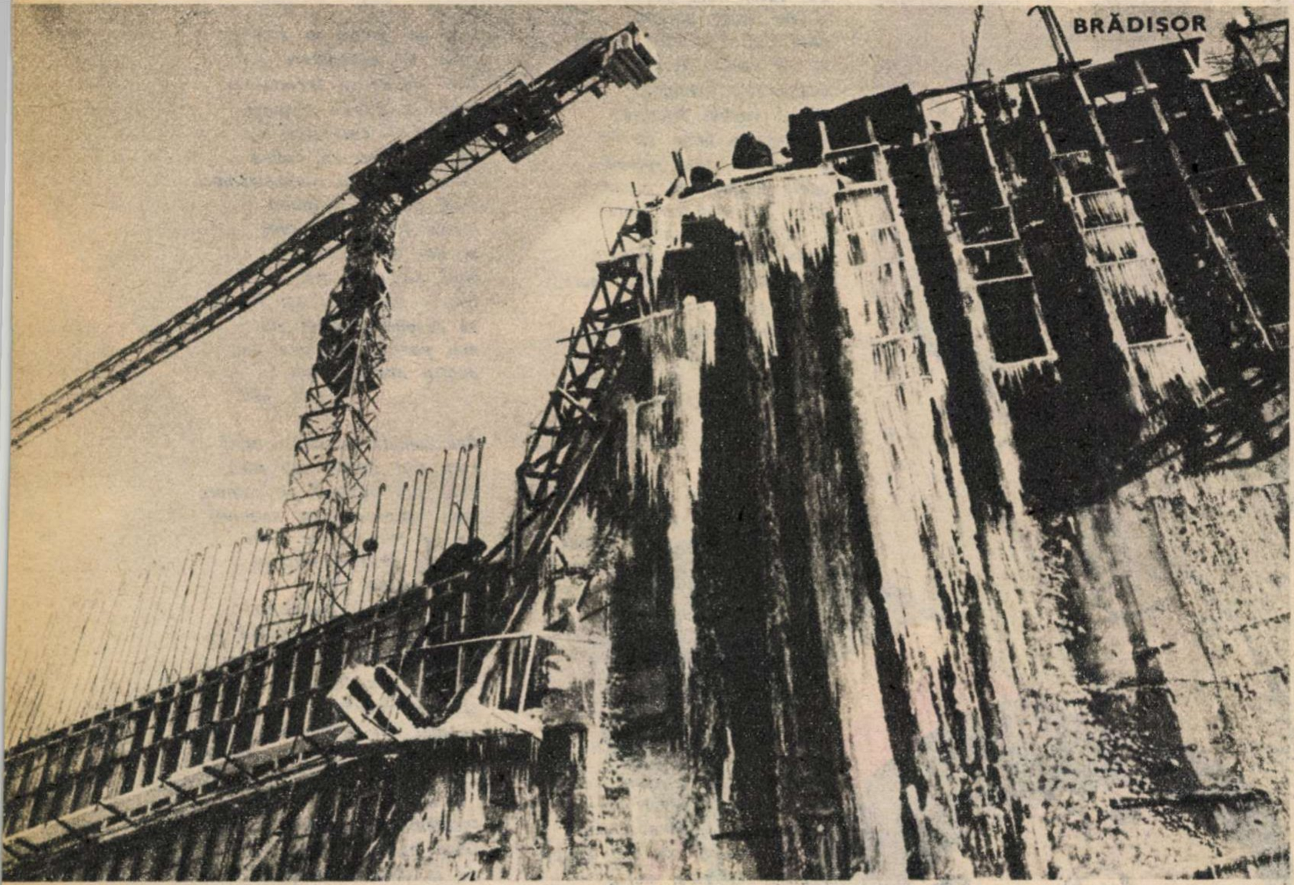

CĂLIMĂNEȘTI

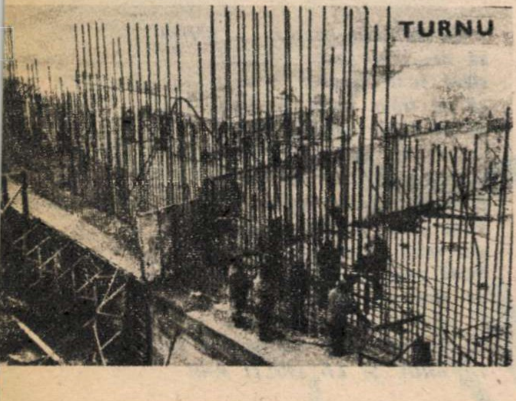

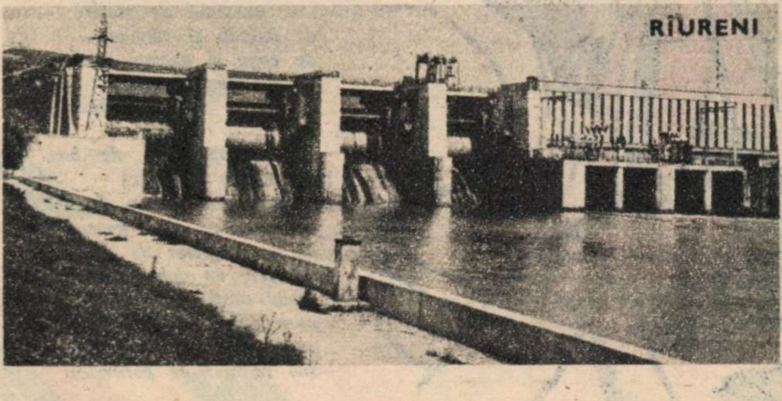

Drumul spre Olt trece mai întîi prin legendă și istorie. O istorie ce poate fi măsurată în secole și chiar în milenii. Dovezi de necontestat sînt urmele unor castre romane ca Buridava (la Stolniceni) sau Arutela (la Bivolari); sînt vestitele cule oltenești, adevărate cetăți de apărare și totodată bijuterii ale unui stil arhitectonic local; sînt, bineînțeles, ctitoriile lui Mircea cel Bătrîn și Neagoe Basarab. Așa cum scrie Alexandru Vlahuță, „Toată Valea Oltului, această mare cetate a Românilor în zile de primejdie, este plină de amintiri istorice. Nu e zidire veche, ruină, movilă de pămînt, de care să nu fie legat un cîntec, o legendă, un nume de viteaz".

Izvorînd din Carpații răsăriteni, nu departe de locul unde se înfiripă unda domoală a Mureșului - străbătînd Țara Bîrsei și a Făgărașului -, Oltul a devenit de-a lungul timpului tovarășul de zbucium, de suferință și de speranță al românilor din întreaga Transilvanie. Aceste simțăminte și-au găsit un tulburător ecou în versurile lui Octavian Goga închinate Oltului: „Tu împletești în curcubeie/ Comoara lacrimilor noastre/ Și cel mai scump nisip tu-l duci/ În vadul Dunării albastre// La sînul tău vin, în amurguri,/ Sfioase, fetele fecioare,/ Și dimineața vin neveste/ Cu șorțul prins la cingătoare -/ Și vin păstori cu gluga albă,/ Din fluier povestindu-și dorul -/ Și cîte cîntece și lacrimi/ Nu duce valul călătorul...".

Cînd spui Olt, gîndul îți aleargă spre fruntea albită de nori a Carpaților, spre delicata îngemănare cu cerul a albastrului de Voroneț, spre turbionul de grîne și sonde ale Bărăganului sau spre coloana fără sfîrșit a lui Brâncuși, fiindcă însuși Oltul este una dintre coloanele pe care s-a sprijinit dintotdeauna sentimentul profund al iubirii de patrie.

Dar istoriei vechi, multiseculare a Oltului, cu al său măreț „grumaz de unde" avea să i se adauge alta mai nouă, o istorie izvorîtă din necesitatea de a se valorifica potențialul energetic al țării. Constructori temerari și inspirați s-au apropiat de apele vijelioase și puternice ale Oltului cu hotărîrea și dorința cu care în trecut strămoșii noștri se îndreptau spre caii nărăvași pentru a-i prinde de coamă și a-i îmblînzi.

După un serios studiu și o minuțioasă documentare, uriașa, puternica făptură de ape a Oltului, revărsat adesea peste maluri și inecîndu-le, a fost prinsă într-unul dintre cele mai vaste planuri de amenajare hidroenergetică a rîurilor, concretizat într-un număr de 25 de hidrocentrale.

- Marile prefaceri de pe Olt numără doar 12 ani, spune inginerul Gheorghe Avram, șeful biroului producție din Întreprinderea „Electrocentrale" Vîlcea. Începutul s-a făcut aici, la noi, în Rîmnicu-Vîlcea, în octombrie 1970. Peste patru ani, în august 1974, hidrocentrala a intrat în funcțiune cu un hidroagregat. Peste alte cîteva luni doar, în ianuarie 1975, avea să dea energie și cel de-al doilea hidroagregat.

Inginerul Gheroghe Avram se ridică și mă invită - pentru a mă face să pricep mai ușor, probabil - în fața unui perete cu hărți, grafice ori cifre scrise în culori și mărimi diferite.

- Lucrările de excavație, de construcție a barajelor, a clădirilor destinate centralelor, de instalare a mașinilor s-au făcut într-un ritm impus atît de experiența acumulată pe alte șantiere de către constructori, cît și de înalta lor conștiință de comuniști. Rezultatele se văd. In 12 ani, constructorii de pe Olt au dat producției 13 hidrocentrale, echipate fiecare cu cîte două hidroagregate.

Glasul energic, hotărît și sigur pe ceea ce spune al interlocutorului meu, aproape fără voie mă duce cu gîndul cînd în susul Oltului la hidrocentralele de la Dăiești, Călimănești, Turnu, spre șantierele care s-au deschis la Gura Lotrului și Cornetul sau spre cele ce se vor deschide la Avrig, Scoreiu, Viștea, Voila, Făgăraș, cînd în partea de jos a rîului cumințit și purtat prin peisajul complet nou al hidrocentralelor de la Rîureni, Govora, Băbeni, Ionești, Zăvideni, Drăgășani, Strâjești, Arcești, Slatina. Aproape uit să mai notez în carnet, dar auzul meu reține totul, amănunte, fapte eroice de muncă, întîmplări cotidiene din care răzbate efortul colectiv de a trece peste obstacole neprevăzute, ingeniozitatea unor inițiative și soluții tehnice, pentru că toate hidrocentralele de pe Olt, cu întreg echipamentul tehnic, adică atît concepția unor proiecte cît și materialele sau agregatele necesare sînt brevetate în România și vor fi realizate în continuare cu forțe proprii.

CÎNTEC

Cînd un cîntec urcă-n zori
Cu aripi de primăvară,
El cuprinde-ntreaga țară
Către anii viitori.

Munca palmelor și-a frunții
Dau Cetății noastre sporul.
Ctitorii sînt eroi — părinții,
Noi — spre soare — viitorul.

Pace, visuri și lumină,
Zbor prin aur ni-i mîndria
Cînd, prin munca ei, deplină
Urcă falnic România.

ION CRÎNGULEANU

– Venind încoace, spun, am văzut ori mi s-a părut că văd pescăruși săgetînd apele lacului de acumulare de la Băbeni sau de la Ionești.

Inginerul Avram are o clipă de destindere. Zîmbește înțelegător:

– Nu vi s-a părut. Pentru că acolo unde se găsește apă și pește apar și pescăruși. Uneori ei urcă pînă în sus spre Călimănești sau chiar spre Turnu. Pentru că lacurile de acumulare din cascada de hidrocentrale de pe Olt au un profil destul de larg. Sigur, sarcina preponderentă este producerea de energie electrică. Dar ele au și alte sarcini: de protecție împotriva inundațiilor, de prelungirea și atenuarea viiturilor, de irigare a unor mari suprafețe de teren agricol, de îmbunătățire a condițiilor de alimentare cu apă potabilă și industrială, de creare a unor frumoase și atrăgătoare zone de pescuit și locuri de agrement. In privința sarcinii preponderente, aceea de a da energie electrică, din august 1974, cînd a fost pusă în funcțiune prima hidrocentrală – cea de la Rîmnicu-Vîlcea – și pînă în prezent s-a produs în cele 13 hidrocentrale de pe Olt o cantitate de energie electrică de 6 miliarde 940 milioane kWh.

– In privința inundațiilor, intervine inginerul Ion Glăvan, un moment mai dificil, poate ultimul, a fost cel de anul trecut din luna mai, cînd hidrocentrala de la Dăești a fost oprită datorită unui transport masiv de material aluvionar care a înfundat în proporție de 95% prizele de apă de la ambele hidrogeneratoare. Lacurile de acumulare de la Călimănești și cel mai de sus, de la Turnu, încă nu erau terminate. Singurul lac aflat în fața viiturii era cel de la Dăești. S-au luat toate măsurile, însă viitura era mare, năbădăioasă. S-a intervenit energic pentru degajarea prizelor – prin scăderea nivelului de apă din lac. S-a intervenit apoi cu mijloace mecanice pentru evacuarea celor peste 2 500 mc de material aluvionar. S-a lucrat zi și noapte cu excavatorul. Apoi hidrogeneratoarele au fost puse în funcțiune fără alte probleme. Echipa de incidente și avarii din care fac parte și-a făcut datoria, a fost la înălțime.

– Nici pentru constructorii de la Călimănești n-a fost prea ușor în acele zile, intervine din nou inginerul Gheorghe Avram. Era o perioadă de vîrf. Crearea lacului de acumulare, cu păstrarea în mijloc a vechiului Ostrov, a pus probleme dificile. Trebuia mutat Oltul într-o albie nouă. Pentru aceasta se muncise din greu. S-au excavat peste 3 milioane mc de rocă. Buldozere, zeci de autobasculante, camioane încercau să smulgă apoi metru cu metru. Pînă la urmă constructorii de pe Olt au fost mai puternici decît furia apelor.

TURNU

Din nou uit să-mi notez cifrele. Mi se pare că am auzit cifra 220 000 mc de betoane turnate, dar nu sînt sigur. Glasul inginerului Avram mă poartă din nou în josul Oltului spre hidrocentrala de la Slatina, unde la începutul lui decembrie va intra în funcțiune cel de-al doilea hidrogenerator. Dar și mai jos de Slatina, în preajma hidrocentralelor de la Ipotești, Drăgănești, Frunzaru, Rusănești, Izbiceni. In acest sector în anii care au rămas din cincinalul 1981–1985 se vor încheia lucrările de la cascada de hidrocentrale de pe Oltul inferior prin amenajări speciale pentru montarea de turbine bulb reversibile care vor lucra și în regim de pompare; totodată vor fi construite ecluze pentru a face navigabil sectorul dintre Dunăre și Slatina.

Cînd plec, e aproape ora prînzului. A plouat. Acum printre nori văd un ochi albastru, prelung ca un lac de acumulare. Pașii mi se îndreaptă spre barajul hidrocentralei Rîmnicu-Vîlcea. Mă opresc lîngă parapetul subțire de metal. Ochiul albastru dintre nori s-a închis. Privesc luciul vînăt al lacului. Și caut cu un soi de aviditate pescărușii. Poate că dacă n-ar începe iar să plouă... Dar cine mi-a spus că pescărușilor nu le place ploaia? Și ce văd acolo în depărtare? O barcă. Și nu prea depate de barcă cine spintecă văzduhul? Cîțiva pescăruși! Ii aștept răbdător. Ii aștept să se apropie și mă surprind murmurînd:

– Oltul de azi, simbol al devenirii noastre și al marilor prefaceri înfăptuite de partid.

COSTACHE ANTON

RM. VÎLCEA

CRED ÎN ȚARA MEA FRUMOASĂ

Cred în păsări, cred în soare
Cred în rîuri, în izvoare
Cred în falnicii Carpați
Cred în țara mea frumoasă
Unde toți îmi sînt ca frați.

Cred că umărul — alături
Poate-nfăptui minuni
Cred că inima — alături
Poate-nfăptui minuni
Umăr, inimă și cuget
Făptuiesc minuni alături
Noi avem mereu în frunte
Fiul țării cel mai bun.

Cred în patria iubită
Cred în cerul ei străbun
Cred în soarele de-acasă
Cred în fiii ei cei buni.

BOKOR KATALIN

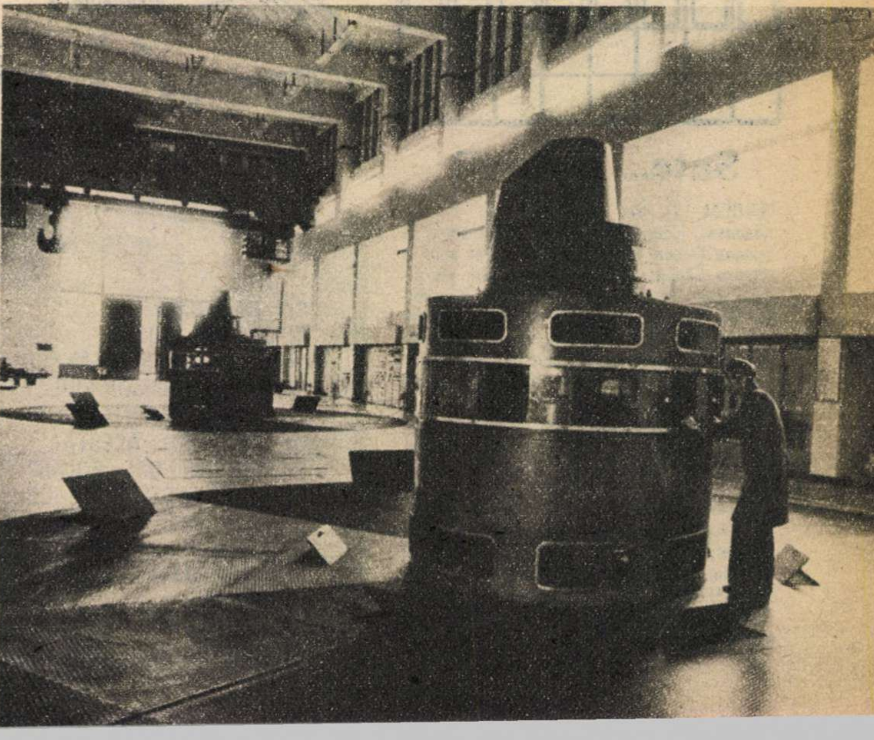

ALMANAH
DE VACANȚĂ

POMPILIU DUMITRESCU ●●●

FRAM
URSUL POLAR

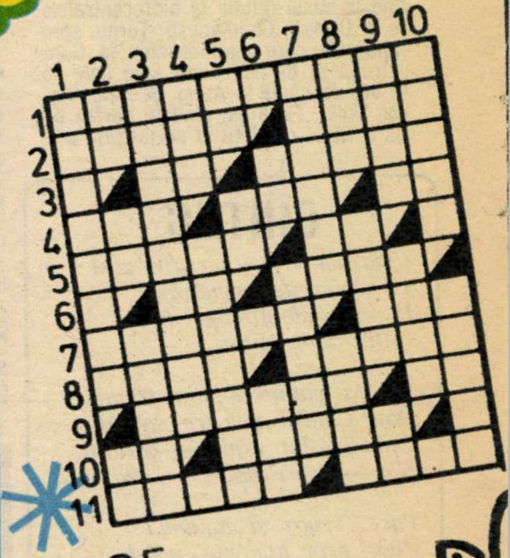

PACE PE TERRA!

ORIZONTAL: 1) Autorul compoziției intitulate „Ceaușescu și copiii". 2) Poet german, autor al poeziei „Pacea", din ciclul „Marea Nordului". Orășel în Danemarca. 3) Din copilărie! Patria marelui poet și prozator R. Tagore

●●●●

– Ești bucuros, Gigele? Mîine se dă vacanță.

– Da, tăticule, dar se dau și mediile!

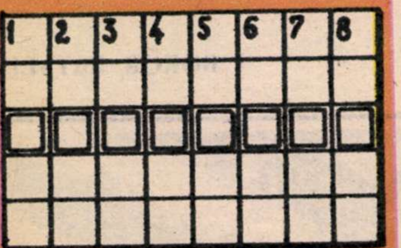

Sate... și fluvii

VERTICAL: 1) Sat aparținător de comuna Adamclisi, județul Constanța. 2) Sat situat în comuna Tarcea, județul Buzău. 3) Sat aflat în comuna Săliște, județul Sibiu. 4) Sat din județul Dolj, comuna Afumați. 5) Sat al comunei Dor Mărunt, județul Ialomița. 6) Sat din comuna Sărmașu, județul Mureș. 7) Sat situat în comuna Moldovița din județul Suceava. 8) Sat component al comunei Frecăței, județul Brăila.

La o dezlegare corectă, pe orizontal, în pătrățelele cu chenar, veți descoperi... două fluvii europene. Primul situat în vestul Europei, avînd o lungime de 8,12 km, izvorăște din ghețarul cu același nume și trece pe teritoriile Elveției și Franței, vărsindu-se în Marea Mediterană. Cel de-al doilea este cel mai lung din Europa (3 690 km), se află pe teritoriul U.R.S.S., își are izvoarele în podișul Valdai și se varsă printr-o deltă întinsă în Marea Caspică.

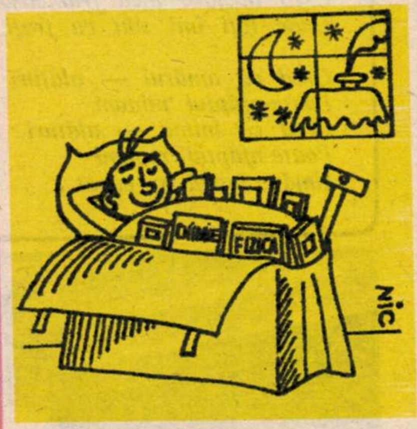

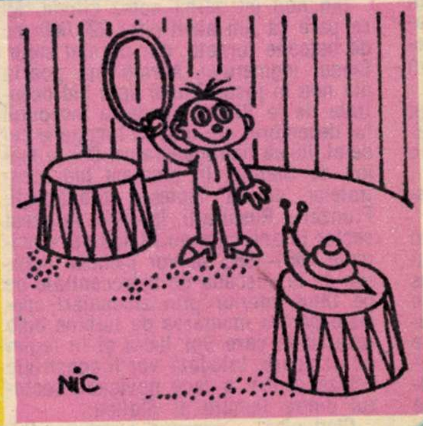

SĂ FIE FRAM
ÎNTORS LA POL
DUPĂ CE A ÎNCÎNTAT SUTE DE MII DE COPII
ÎNTRUPÎND PERSONAJUL ATÎT DE ÎNDRĂGIT
ÎN FILMUL VIZIONAT
DE VOI ANUL ACESTA?
SĂ FIE ALT URS POLAR?
ATRAS IREZISTIBIL DE OBIECTIVUL APARATULUI FOTOGRAFIC,
„MARELE ALB"
EVOCĂ
PENTRU TOATE GENERAȚIILE
FARMECUL
ROMANULUI LUI CEZAR PETRESCU.

(1861–1941), care scria: „Poţi să obţii un armistiţiu forţat, dar nu poţi să aduci pacea prin forţă". 4) Poet român contemporan, autor al poeziei „Ştafeta păcii". Năzuinţa de pace a popoarelor lumii. În lege. 5) Prăjitură cu cremă. Editură pe scurt. 6) În deschidere! La roţile automobilelor. 7) A scris versurile piesei corale „Pacea, vis al omenirii" de A. Winkler. Linişte! 8) Sui. Melodia „Lumina vieţii" îi aparţine. 9) Produs al arderii (pl.). Adrian Dumitru. 10) Cale! A se angaja să îndeplinească ceva. 11) A ne împotrivi războiului, ducînd nobila bătălie pentru pace. Văzduh.

VERTICAL: 1) Din vasta şi valoroasa creaţie a acestui compozitor român contemporan amintim corul intitulat „Pace vrem şi cer curat". Bile. 2) Osie! De strajă în apărarea trandafirilor (sing.). Faimos cîntăreţ din liră al antichităţii greceşti, pe care marele George Enescu îl considera ca un simbol al armoniei, păcii şi prieteniei dintre oameni. 3) Creator al unor cantate avînd ca tematică pacea (Ştefan). 4) Localitate în U.R.S.S. Apreciat. 5) La temă! Vasilescu Radu. Mijloc de intrare (fig.). 6) Din portul naţional românesc (pl.). Între trei şi cinci. 7) Remarcabil om de ştiinţă şi explorator norvegian (1861–1930), militant pentru pace şi înţelegere între popoare, laureat în 1922 al Premiului Nobel pentru pace. Comună în R.F.G. 8) Localitate în S.U.A. Compact (pl.). Acut. 9) Autorul melodiei „Pămîntul îl cuprind" (Adrian). A deshidrata. 10) Una din compoziţiile corale ale acestui compozitor contemporan se intitulează „Sub steagul luptei pentru pace". Nobila idee de pace a fost preluată şi de acest compozitor, în melodia purtînd titlul „O lume" (Ionel).

DICŢIONAR: AALE, SNO, EIME, TAD.

AL. RAICU
secretul de la fîntîna roşie
...itura Ion Creangă

Parcurgînd volumul de povestiri „Secretul de la Fîntîna Roşie", cititorul atent va descoperi „secretul" multor întîmplări palpitante, pe care autorul le-a aflat sau trăit în desele sale drumuri prin satele ţării, ca reporter al unor cunoscute ziare şi reviste. În „Fîntîna Roşie" scriitorul Al. Raicu dezvăluie cititorului întîmplări vesele sau duioase, obişnuite sau eroice, posibile în contextul vieţii de azi, cartea se remarcă prin siguranţa autorului în conturarea personajelor reprezentînd oameni maturi sau copii cu care orice elev şi pionier al României socialiste îşi poate găsi asemănări. Participînd cu imaginaţia alături de eroii cărţii, aprobîndu-le sau, dimpotrivă, condamnîndu-le atitudinile, cititorii se îmbogăţesc sufleteşte cu noi adevăruri despre viaţă, despre ei înşişi.

VINICIU GAFIŢA

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1										✿		
2									✿			
3						✿						
4		✿			✿							
5							✿			✿		
6								✿				✿
7			✿		✿							
8	✿					✿					✿	
9				✿				✿				
10		✿					✿			✿		
11						✿			✿			
12								✿				

ORIZONTAL: 1) Personajul descris de C. Collodi în cartea cu acelaşi nume. Curajos de la bun început. 2) Aşa va fi, pentru Pinocchio, Grillo, greierele vorbitor. Prepoziţie. 3) Prietenul împreună cu care şireata vulpe vrea să pună mîna pe cei cinci galbeni de aur daţi lui Pinocchio de către păpuşarul Mănîncă-Foc pentru bătrînul Geppetto. Consumîndu-le în Ţara Jucăriilor, Pinocchio va leşina. 4) În mijlocul hulei! Amicii lui Pinocchio. 5) Grad de rudenie. 2-3 fapte! Posezi. 6) Pisoiul şi vulpea îi garantează lui Pinocchio că, îngropînd cei cinci galbeni în Cîmpia Minunilor, pînă în zori ei se vor înmulţi (inf.). Grija lui Grillo faţă de neastîmpăratul Pinocchio. 7) E pe jumătate risc! Îi transporta pe copii în Ţara Jucăriilor. 8) Păcăleală folosită de Pinocchio pentru a-l induce în eroare pe Marele Rechin. Se învîrtesc. 9) Diminutiv. Pentru a-şi regăsi tatăl, Pinocchio se aruncă în mare (fem. pl.). Chiar Pinocchio. 10) Ouă de peşte. Invitaţie canină. Exclamaţie de uimire. 11) Unul din prietenii lui Pinocchio. „...racul roşu", hanul unde poposesc pisoiul şi vulpea împreună cu Pinocchio. În această stare, Pinocchio se vede într-o grădină plină de copăcei încărcaţi de monede de aur. 12) Dulăul trimis de cei doi poliţişti să-l prindă pe Pinocchio. Vapor (pl.).

VERTICAL: 1) Meseria lui Mănîncă-Foc. Năzdrăvăniile lui Pinocchio (sing.). 2) Ultimele trei aripi! Intrare ce apare pictată pe unul din pereţii camerei de lucru a meşterului Geppetto (dim. fem. pl.). Ultimele două sunete ale lui Fitil! 3) La fiecare minciună spusă de Pinocchio, acesta se mărea enorm (pl.). Plecaţi pe furiş de la han, pisoiul şi vulpea îl păcălesc pe Pinocchio. 4) Piesă din colecţia lui Geppetto. Acidă la mijloc! 5) Copiii-măgăruşi înlocuiesc aceste animale la trasul carului spre Ţara Jucăriilor. La mijlocul căruţei! Bătrînul meşter Geppetto. 6) Petice! Locul unde va vedea Pinocchio spectacolul de păpuşi al lui Mănîncă-Foc. Cap de peşte! 7) Pisoiul şi vulpea. Importanţa pe care şi-o dau pisoiul şi vulpea faţă de hangiu. Urmele lăsate de Grillo. 8) Nume de fată. Începe noaptea! Se încalecă la fiecare sfîrşit de poveste. 9) Renumitul meşter care îl creează pe micuţul Pinocchio. 10) Abecedarul cumpărat de tatăl său. Suprafeţe. Jumătate de navă! 11) Poreclă dată tîmplarului Antonio datorită nasului său. Lipsit de experienţă ca Pinocchio. 12) Cei doi prieteni – pisoiul şi vulpea. Şcoală pentru Pinocchio (pl.).

GEORGE NEGREA
Cercul rebusist „Cosînzeana",
Borzeşti.

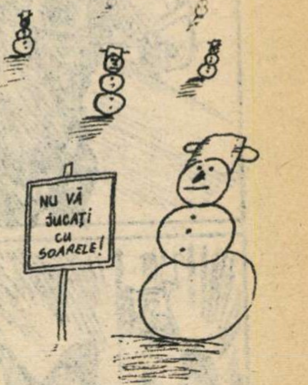
NU VĂ JUCAŢI CU SOARELE!

●●● **TRAIAN FURNEA**

FILME pentru voi

Afişul cinematografic al acestei vacanţe este foarte bogat. În localităţile din intreaga ţară, mai multe cicluri de filme vor fi prezentate în matinee special organizate pentru voi.

Vom viziona cu această ocazie mari creaţii ale cinematografiei româneşti inspirate din lupta partidului comunist pentru viitorul fericit al patriei.

Sub genericul „File din epopeea naţională", vom vedea cîteva filme mult îndrăgite „Vlad Ţepeş", „Buzduganul cu trei peceţi", „Întoarcerea lui Vodă Lăpuşneanu" — pentru a nu numi decît cîteva.

Din matineele vacanţei nu va lipsi nici veselia. În cadrul lor va putea fi urmărit un ciclu de filme din creaţia lui Gopo, printre care „Fetiţa mincinoasă", „Comedie fantastică" şi „Maria Mirabela". „Parada animaţiei" va reuni filmele lui Nell Cobar, alte filme de gen.

Vizionare plăcută!

– Fănele, ar trebui să-ţi scrii temele mai citeţ.
– Am încercat, tăticule.
– Şi? N-a mers bine?
– Deloc. Mi s-au văzut toate greşelile!

Cutezătorii

Redactor şef MIHAI NEGULESCU; Secretar responsabil de redacţie: OVIDIU ZOTTA; Responsabil de număr: ION DONCA; Prezentare artistica POMPILIU DUMITRESCU; Prezentare tehnică: LUCIA SICOMAŞ.

Redacţia: Piaţa Scînteii nr. 1, Bucureşti 33. Telefon: 17 60 10. ADMINISTRAŢIA: Editura „Scînteia". TIPARUL: C.P.C.S. ABONAMENTE: prin oficiile şi agenţiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona adresîndu-se la ILEXIM — departament export-import presă P.O.B. 136—137. Telex: 11226 Bucureşti.

Index 41633 12 pagini, 1,50 lei

Tudor

Scenariu: **Al. Mitru**
Desene: **Puiu Manu**

11

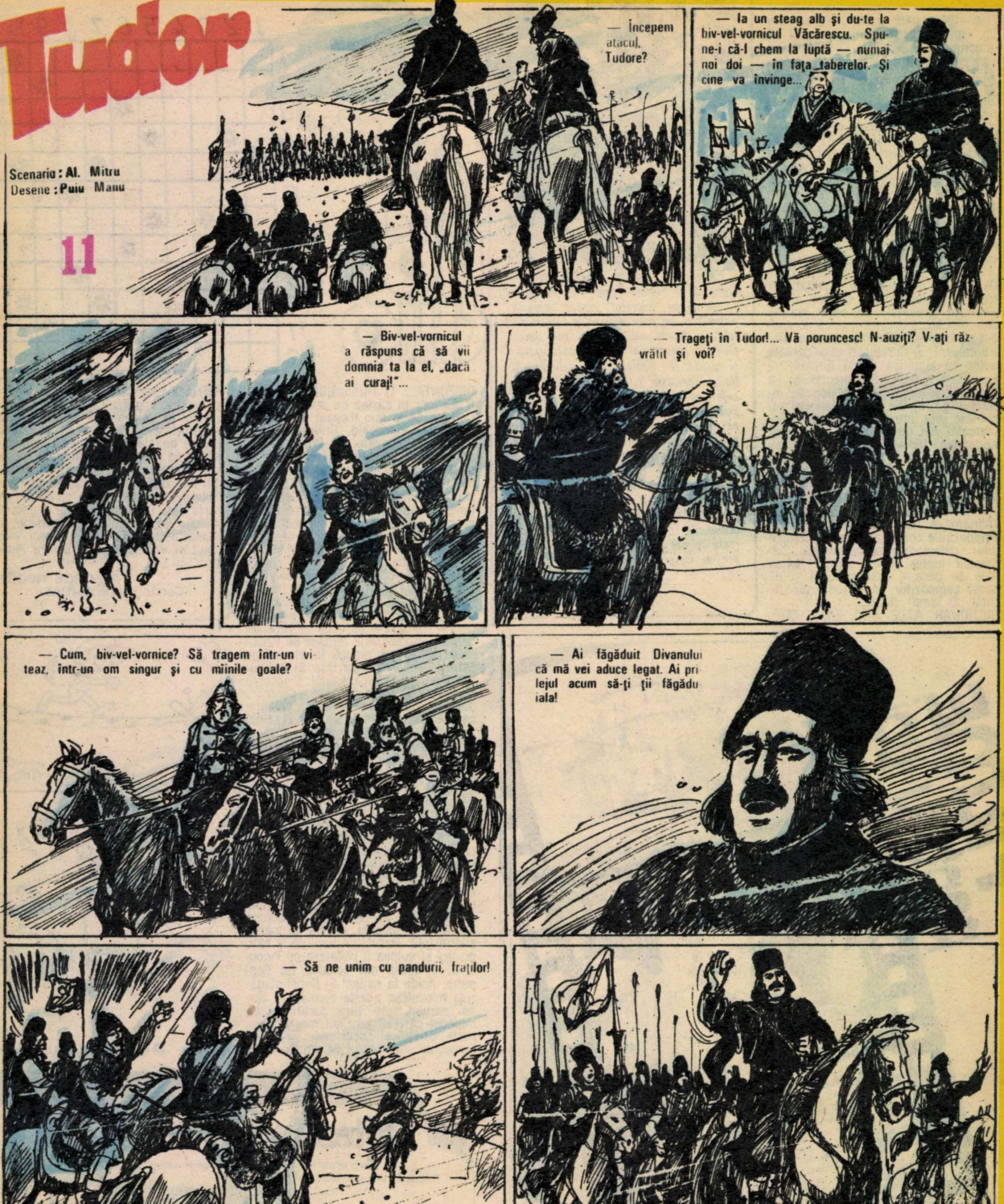
— Începem atacul, Tudore?
— Ia un steag alb şi du-te la biv-vel-vornicul Văcărescu. Spune-i că-l chem la luptă — numai noi doi — în faţa taberelor. Şi cine va învinge...
— Biv-vel-vornicul a răspuns că să vii domnia ta la el, „dacă ai curaj!"...
— Trageţi în Tudor!... Vă poruncesc! N-auziţi? V-aţi răzvrătit şi voi?
— Cum, biv-vel-vornice? Să tragem într-un viteaz, într-un om singur şi cu mîinile goale?
— Ai făgăduit Divanului că mă vei aduce legat. Ai prilejul acum să-ţi ţii făgăduiala!
— Să ne unim cu pandurii, fraţilor!

(Va urma)

REPUBLICA SOCIALISTA
ROMANIA

Țara

Țara-i vatră, țara-i neam,
tot ce drag pe lume am;
Țara-i neam și țara-i vatră,
ape, codri, munți de piatră!

Țara-i mamă, chip duios,
leagăn: vînt melodios,
Țara-i chip duios de mamă
care mîngîie și cheamă!

Țara-i grai și țara-i dor,
bărăganul stelelor,
Țara-i dor și țara-i grai,
hora florilor pe plai!

Țara-i soare, țara-i vis,
naltul cerului deschis,
Țara-i vis și țara-i soare,
libertatea domnitoare!

Țara-i gînd și țara-i faptă
din iubirea noastră dreaptă,
Țara-i faptă, țara-i gînd
viitorul cutezînd!

Țara-i bună, țara-i lină
— sat, oraș, ogor, uzină —
Țara-i lină, țara-i bună:
e Republica Română!...

RADU CÂRNECI

52
JOI, 30 DECEMBRIE 1982
ANUL XVI (NR. 795)

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

ÎMPLINIRILE

„Uitați-vă în această sală, ce tineri frumoși a făurit munca!" – spunea nu de mult secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, adresîndu-se participanților la ultimul Forum al tineretului. Erau în acea Sală polivalentă, unde avea loc evenimentul în urmă cu nici doi ani, toate generațiile din epoca republicană a țării – utecișți, pionieri, șoimi ai patriei, cu toții nu numai în plină formare în această perioadă glorioasă a istoriei contemporane, ci și născuți în aceste ultime decenii de viață și muncă libere.

Evenimentul revoluționar epocal pe care l-a reprezentat proclamarea Republicii a fost temelia pe care s-a ridicat zi de zi și an de an edificiul durabil al construcției socialiste, creație istorică minunat definită în Raportul prezentat de secretarul general al partidului la recenta Conferință Națională: **„În cei 35 de ani care au trecut de la acest eveniment epocal poporul român a obținut succese remarcabile în făurirea socialismului, în ridicarea bunăstării sale materiale și spirituale, în întărirea independenței și suveranității patriei, în întărirea generală a Republicii Socialiste România."**

Într-o societate ca a noastră, în care valoarea supremă e omul, trebuie ca acum, cînd facem bilanțul cuceririlor acestor ultimi 35 de ani de cînd România e Republică, iar de peste 17 și Socialistă, să punem, de asemenea, ca o deosebită realizare, această operă atît de complexă, de vie și de durabilă pe care o reprezintă noile generații umane. Adică tocmai acelea din rîndurile cărora faceți și voi parte, dragi purtători ai cravatei roșii cu tricolor, toți copiii țării!

În fapt, așadar, ceea ce a făurit prin munca sa liberă poporul suveran, „fără domni pe cap", cum aspira primul nostru mare republican, Nicolae Bălcescu, este înainte de toate acest nou chip uman al patriei care se vede cel mai frumos în oglinda în care apar tinerele generații. Știu, pentru aceasta a trebuit să se schimbe din temelii însăși țara, în tot ceea ce este mai trainic în făurirea ei: munca și roadele sale, întoarse firesc la cel ce a sădit și a făcut să înflorească, să crească și să ajungă la maturitate grădina ei cea întinsă, adică la omul muncii.

OMAGIU

Celui mai vrednic fiu
Al bravului partid,
Al scumpei noastre patrii –
Iubirea mea-i trimit.
Ne e înalt exemplu
Spre noi și noi victorii.
Prin tot ceea ce face
El luptă pentru pace
Și viitorul țării!
Mulți ani cu bucurie
La cîrma României,
Mulți ani să ne trăiască!
Urmîndu-l cu credință
Să facem să-nflorească
Din ce în ce mai mîndră
Patria românească!

Perjessy Imola,
Sfîntu Gheorghe, Covasna

CUNUNI DE SOARE

Din dulci și din suave flori
Am împletit o mie de culori,
Topite-n maci, în soare și-n izvor
Pecete în slăvitul tricolor.
Am împletit un zîmbet de copil
Cu blînda revărsare-a lui April;
Am împletit cu-ndreptățit fior
Pentru pămîntul țării și-al lui brav popor
Sculptînd adînc pentru vecie
Minuni de basm și poezie
Și le-am făcut cununi de soare
Republicii în sărbătoare.

Mirela Oncete,
Cîmpulung — Argeș.

TOT ÎNAINTE!

OMAGIU PIONIERESC LA CEA DE-A 35-A ANIVERSARE A REPUBLICII

Aniversarea celor 35 de ani de la proclamarea Republicii, ani prin care marile transformări revoluționare petrecute în viața țării înscriu luminoase pagini în milenara noastră istorie, constituie pentru pionieri un minunat prilej de exprimare a bucuriei de a învăța, de a se pregăti pentru muncă și viață, și de a dovedi prin faptele lor dragostea față de patrie, față de partid, față de tovarășul Nicolae Ceaușescu, cel mai iubit prieten și îndrumător al tinerei generații, care le veghează cu părintească grijă copilăria.

De-a lungul a trei anotimpuri – de la 21 martie și pînă astăzi, cînd sărbătorim 35 de ani de la proclamarea Republicii –, ei au înmănunchiat milioane de fapte frumoase, sub revoluționara deviză care simbolizează însăși calitatea de a fi pionier – TOT ÎNAINTE!

În sărbătorescul buchet sînt izbînzile lor școlare și faptele lor de hărnicie, victoriile în sport, creativitate, activitățile artistice și sportive, acțiunile de cunoaștere a istoriei și a făuritorilor ei, a celor care prin munca lor eroică au făcut ca în cei 35 de ani să înflorească fiecare sat, fiecare comună, fiecare oraș al țării. Exemplele sînt multe și zi de zi numărul lor crește. De la școala generala nr. 3 Vaslui, am aflat că la acțiunea intitulată „Tinerețea revoluționara a tovarășului Nicolae Ceaușescu", de la Casa pionierilor și șoimilor patriei, au venit toți pionierii claselor V–VIII. Cu toții s-au pregătit. Au citit, au străbătut itinerarul de luptă revoluționară a tînărului care s-a avîntat în lupta pentru dreptate, pentru libertate la o vîrstă cu puțin mai mare decît aceea pe care o au ei acum.

Dorința de a cunoaște documentele Conferinței Naționale a partidului a reunit 125 de pionieri de la Școala generală nr. 8 din Bacău în dezbaterea intitulată „De la comuniști învățăm cutezanța revoluționară". Pretutindeni copiii cunosc munca și realizările poporului și pretutindeni ei cresc în cultul muncii pe care o iubesc și o respectă. Hunedoara, orașul oțelarilor, a căpătat în acest an un plus de frumusețe și prin hărnicia pionierilor. Cei 2 000 de pomi ornamentali, care cresc acum de-a lungul marilor artere de circulație, sînt plantați de ei. Peste ani le vor aminti copiilor de astăzi că fapta lor au dedicat-o unui important moment istoric. Ca în toate județele și cei 11 000 de pomi fructiferi, plantați de pionierii județului Galați, în acest al 35-lea an al Republicii, îmbogățesc întinsele livezi ale țării.

Școala generală nr. 20 din Capitală (foto 1) și-a sporit în toamna aceasta zestrea cu 16 săli de clasă, o sală de gimnastică și trei laboratoare. Pionierii s-au aflat alături de constructori, încă de la turnarea fundației, ajutîndu-i, unde a fost nevoie, de la înălțarea clădirii și pînă la așezatul perdelelor la ferestre. Fresca de la parterul școlii (foto 2), pe care au numit-o „Ștafeta generațiilor", rămîne ca o luminoasă amintire a trecerii lor prin școala în care și-au format frumoasele deprinderi de a învăța si a munci cu dăruire.

REPUBLICII

cu toți ai săi și cu toate ale sale.

Cu toate că nu numai noi, cei care puteam spune împreună cu Poetul cu decenii în urmă „am cunoscut ce alții n-or cunoaște aceia care după noi s-or naște“, ci voi înșivă, și mai ales voi, născuții în aceste ultime două decenii, ați văzut ridicîndu-se sub ochii voștri, din iarbă, cum se zice și cum e și adevărat, zeci și sute de uzine moderne, noi înfățișări ale hărții patriei, noi școli sau lăcașuri de cultură, tot mai mult ne dăm seama că toate aceste creații fără pereche nu sînt destinate decît înălțării omului, de orice vîrstă ar fi el, profesie și orice limbă ar vorbi dacă maica sa l-a născut pe aceste meleaguri.

Tot umblînd prin țară, așa cum ne cere meseria noastră de scriitori, și văzînd că în fiecare colț al ei totul e schimbat, schimbări care au avut loc în acești mai bine de 17 ani de cînd la cîrma partidului și a țării, se află tovarășul Nicolae Ceaușescu, m-am gîndit că, de fapt, România are astăzi o nouă hartă pe care am numit-o într-o poezie „Harta Ceaușescu“. Se găsesc, desigur, pe această hartă toate acele forme de relief pe care le-am moștenit din tată-n fiu de cîteva mii de ani încoace, adică munții, dealurile, cîmpiile, apele. Dar iată, dacă vom lua Dunărea bătrînă, vechiul Istru sau Danubius, cum i s-a mai spus, vom observa că încă de la intrare, de la vestitele Porți de Fier, ea însăși a cunoscut atîtea schimbări, cele două hidrocentrale, una în funcțiune și alta în construcție mai jos de ea, și încă și mai jos, o a treia, și ea tot în construcție.

Orașele, de la Orșova complet nouă pînă la ultima clădire, pînă la Sulina, așezarea cea din urmă de pe una din cele trei guri pe care se varsă în Marea Neagră, au fost întemeiate din nou. Și cînd spun aceasta nu mă gîndesc numai la Zimnicea care, după ce a fost distrusă aproape în întregime de catastrofalul cutremur de acum cîțiva ani, își oglindește în apele Dunării o nouă statură, durată în timp record de fiii întregii țări, sau vechiul Drobeta-Turnu Severin, de lîngă podul boltit peste fluviu de vestitul Apolodor din Damasc, sau Calafatul de unde a pornit primul obuz în Războiul de independență din 1877, ci și la toate celelalte așezări dunărene care își arată o altă față bătrînului fluviu. Ba nu peste mulți ani, orașe și sate care nu i-au zărit de milenii apele, se vor afla pe noile sale maluri ale canalului care, pornind din Cernavodă, va străbate Dobrogea, îndrumînd mai repede valurile către „marea cea mare“, cum îi spunea viteazul Voievod Mircea cel Bătrîn.

Dacă făcînd numai cîteva popasuri pe un străvechi vad cum e cel al Dunării, am întîlnit atîtea puncte noi pe această „Harta Ceaușescu“, vă închipuiți cîte lucruri care nu se găseau acum 35 de ani, vom întîlni pe fiecare kilometru pătrat din cei 237 000 cîți numără întinderea țării noastre. Încercați s-o faceți singuri în zona în care trăiți, în orașul sau județul vostru.

Dar ce sînt toate acestea decît niște oglinzi clare, luminoase, care vă arată chipul mîndru încă de acum din cei mai fragezi ani, încît putem spune repetîndu-l pe tovarășul Nicolae Ceaușescu: Uitați-vă în această țară și vedeți ce tineri și copii frumoși a făurit Republica!

NICULAE STOIAN

Sub al țării tricolor

Cu partidul stea de pază
Și prin veac îndrumător
Socialismul-naintează
Sub al țării tricolor.

Cer albastru, șes cu grîne,
Soare roșu-n răsărit
Sînt culorile române,
Vechi tezaur moștenit.

Comuniștii au pus pragul
Erei noi spre viitor
Către care duce steagul
Harnicul nostru popor.

Neamuri, graiuri în unire
Pe acest pămînt străbun
Cu întreaga omenire
Luptă pentru trai mai bun.

Urcă munte după munte
Muncitoarele mulțimi,
Le răsfrîng lumini pe frunte
Comunistele-nălțimi.

Steagul flutură-n tărie
Și vestește tuturor
Comunista Românie
Într-un falnic viitor.

MIHAI BENIUC

Mii de flori plantate și îngrijite de pionieri au străjuit în toată țara monumentele eroilor care, cu prețul vieții lor, au apărat pămîntul strămoșesc. „Sîntem mîndri că trăim în acest leagăn de eroism și sîntem conștienți că acest lucru ne obligă la mai mult“, își încheia scrisoarea Daciana Popa, o fetiță din Păuliș, cînd ne relata despre felul cum îngrijesc pionierii monumentul eroilor din comuna ei.

„Cinstim patria, partidul și poporul“ este genericul care a reunit și reunește, în aceste zile, talentele pionierești în sute și sute de manifestări artistice. La Strugari, Orbeni și Horgești – județul Bacău, la Școala generală nr. 1 Huși – județul Vaslui, la Giurgița, Ghindeni, Malu și Dăbuleni-Dolj, pionierii au fost răsplătiți în această săptămînă, ca dealtfel în toate localitățile țării, cu multe aplauze pentru cîntecele și poeziile pe care le-au prezentat în fața părinților, a sătenilor.

Evocarea unor momente importante ale istoriei patriei și partidului de către copii a îmbrățișat pe tot parcursul acțiunii „Tot înainte“, ale cărei ample manifestări se încheie acum, în zilele vacanței de iarnă, multe modalități.

Prin vizite, excursii și drumeții, întîlniri cu comuniști, cu oameni ai muncii, ei s-au aflat permanent aproape de clocotitoarea muncă a celor care prin faptele lor scriu luminoasa istorie a zilelor noastre.

Cu gîndul la aniversarea Republicii, pionierii patriei și-au manifestat pe parcursul întregii desfășurări a acțiunii „TOT ÎNAINTE“ spiritul patriotic, de hărnicie, de creativitate, respectul, prin fapte, pentru tot ceea ce a creat poporul nostru în anii luminoși ai socialismului.

ECATERINA ROȘCA

ORĂȘELELE COPIILOR
ȘI-AU DESCHIS PORȚILE

Odată cu sosirea vacanței de iarnă și-au deschis porțile de basm, în întreaga țară, numeroase orășele ale copiilor. Aici, într-un decor minunat, își dau întîlnire personaje și peisaje care sugerează preocupările și pasiunile copiilor în timpul lor liber. Vizitatorii zilnici sînt mii și mii de copii. Pe „străduțele" orășelelor, la fiecare pas, răsar nenumărate surprize plăcute, jocuri, distracții oferite micilor vizitatori. În Capitala țării, parcurile Herăstrău, Obor, Titani, Moghioroș, precum și unul dintre cele mai populare parcuri ale copiilor bucureșteni, Parcul Tineretului, găzduiesc orășelele copiilor, deschise pînă la mijlocul lunii ianuarie, anul viitor. Zilnic, aici, prezența pionierilor este vie, grăitoare, atît prin sosirea lor ca vizitatori, dar și prin prezentarea lor ca tineri interpreți. Multe formații artistice din școli prezintă spectacole cultural-artistice pionierești.

La inaugurare, au răsunat prin glasul voioșilor și agerilor urători Plugușorul românesc, s-au prezentat datini străbune ale poporului nostru. Moș Gerilă – prietenul tradițional al copiilor – continuă să aibă întîlniri cu admiratorii săi, iar actori îndrăgiți poposesc în aceste vesele și feerice orășele încîntînd nenumărații spectatori cu „dialoguri" umoristice pline de învățăminte.

Așadar, vacanța de iarnă și-a sunat zurgălăii de argint ai bucuriei copilăriei de astăzi și în reședințele ei jucăușe și fermecătoare din orășelele copiilor.

M. MICU

JURNAL DE VIA

- Alo? Casa pionierilor și șoimilor patriei?

– Alo! Casa pionierilor și șoimilor patriei?

Telefonul sună prelung...

– Alo! Da! ne răspunde, încercînd să se facă auzită, o voce plăcută de fată. Știți, tocmai ne pregătim pentru „Carnavalul fulgilor de nea" și este mare zarva. Cred că-i și auziți pe instrumentiști... Avem și o mulțime de soliști vocali, dansatori, recitatori. În ateliere se fac costumele de carnaval, jucării pentru pom, podoabe și ornamente pentru întreaga casă. Totul va fi foarte frumos. Poate veniți să vedeți, ne-ar face multă plăcere...

Invitația îmbietoare a fiilor de siderurgiști din Reșița ne aduce în memorie o altă întîlnire cu ei atunci cînd inaugurau noua Casă a pionierilor și șoimilor patriei – dar oferit lor de către partid în chiar ziua dedicată copilăriei. Era numai cu doi ani în urmă. Și de-atunci pînă acum bilanțul împlinirilor, al realizărilor unor frumoase pasiuni este deosebit de bogat, în cele 21 de cercuri desfășurîndu-și activitatea peste 3 500 de pionieri.

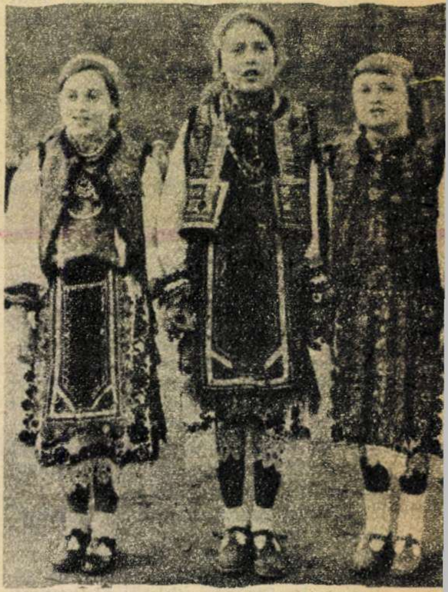

● *Iată ce costume frumoase sînt pe la noi, la Toplița (Fotografie realizată de Doina Sac, de la Casa pionierilor și șoimilor patriei din Hunedoara – foto 5).*

Ce vom face cu invitația prietenilor? La carnaval poate că nu vom putea fi prezenți. Dar în vacanță se vor mai deschide și cele trei expoziții: de artă plastică, de creație tehnică și de cusături naționale. Se vor desfășura și medalioane științifice, precum „Aripi românești", campionate sportive, spectacole, drumeții, activitățile obișnuite de cerc. La oricare dintre acestea ne-ar place să fim de față.

– Aici, Galațiul! Momentan sînt puțini pionieri în Casă... Au plecat, vreo mie și ceva, la patinoarul acoperit. Dau acolo un program artistic pe gheață. Și nici mîine nu vor fi aici. Au ultima repetiție, pe scena Casei de cultură, pentru spectacolul „Omagiu Republicii"...

Aflăm că, în urmă cu două zile, pe prietenii noștri i-am fi putut găsi reuniți în jurul mesei rotunde discutînd cu un specialist de la Combinatul siderurgic despre meseriile prioritare și

● *Au cuvîntul... trompetiștii (Casa pionierilor și șoimilor patriei, Drobeta-Turnu Severin – foto 1).*

● *Prieteni din toată țara, noi sîntem fericiți! (Cercul de radiotelegrafie, Casa pionierilor și șoimilor patriei, Costești, Argeș – foto 2).*

● *Celula... la dimensiuni uriașe (Casa pionierilor și șoimilor patriei, Costești, Argeș – foto 3).*

● *Gata pentru proiecție (Pionierii Paula Adam și Mircea Spinciu, doi dintre „veteranii" cineclubului de la Casa pionierilor și șoimilor patriei din Sibiu – foto 4).*

pregătirea, încă de pe acum, a pionierilor pentru a deveni muncitori cu înaltă calificare.

- Drobeta-Turnu Severin! La telefon, Irina Zoican, din formația de muzică populară. Tocmai eram într-o pauză de repetiție și am auzit sunînd. Ce facem? Nu știu cu ce să încep. Cei patruzeci de pionieri din fanfară s-au retras în sala lor și repetă. Vor să fie la înălțime în spectacolul „Te slăvim, Republică iubită". Membrii cercului de lucrări în lemn muncesc și ei de zor să-și instaleze în hol, în locul cel mai vizibil, ultima lor lucrare „Cabană cu moară", iar electroniștii au hotărît să expună și ei agregatele realizate de ei, destinate muncii în agricultură.

Ce să mai spun? În toate cercurile se lucrează intens. Ca peste tot, avem o vacanță cu multe bucurii și împliniri.

ELENA MĂNESCU

Reporter pe cărările vacanței

De mai bine de o săptămînă ați pornit la drum cu rucsacul vacanței, așa încît la această oră transmitem primele vești de pe itinerarele ei pline de bucurii și surprize, de impresii adunate în excursii și drumeții, dar și de cele dintîi trofee cucerite în arenele întrecerilor și jocurilor sportive specifice anotimpului zăpezii. Nu vă mirați, colegii voștri vîlceni din localitățile **Voișoara, Racovița, Cîineni, Brezoi** și **Voineasa** au beneficiat chiar de zăpada veritabilă cu prilejul participării lor la tradiționalul **„Festival al iernii loviștene"** — desfășurat în comuna **Perișani,** în zilele de 27 și 28 decembrie. Am aflat că prima după-amiază petrecută în ospeție la prietenii din această pitorească așezare montană a precedat, ca și în anii trecuți, seara carnavalului pionieresc. În dimineața următoare a luat startul, cu emoțiile de rigoare ale concurenților, simultanul întrecerilor artistice și sportive. Din repertoriul scenei n-a lipsit elementul de tradiție al acestui festival: prezentarea celor mai frumoase obiceiuri de iarnă din Țara Loviștei. Competițiile de șah, tenis de masă, orientare turistică, schi și săniuș și-au desemnat rînd pe rînd cîștigătorii care aveau să-i întîlnească la festivitatea de premiere pe colegii-artiști. La încheierea acestor zile petrecute împreună de către cei 1 000 de prieteni lovișteni, colegii din **Voineasa** au adresat tuturor o invitație-surpriza: aceea de a participa la **„Serbările zăpezii"**, organizate de ei în colaborare cu Casa pionierilor și șoimilor patriei din Rm. Vîlcea. Premiile vor fi și ele pe măsura hazului stîrnit de peripețiile comice prin care vor trece... temerarii concurenți!

Iată-ne acum și alături de membrii cenaclului **„Prietenii muzicii"** de la Casa pionierilor și șoimilor patriei din **Alba Iulia,** într-o călătorie muzical-folclorică. Ascultăm o suită de colinde, plugușoare și obiceiuri de iarnă. Mulțumindu-le gazdelor pentru audiția oferită, ne-am grăbit spre comuna **Ruginoasa-Iași,** fiindcă aici sînt în toi pregătirile premergătoare celei de-a II-a ediții a acțiunii **„Sînt suflet din sufletul neamului meu".** Acțiune la care participă pionierii membri ai cercurilor „Prietenii muzeului", dar și pionieri-pictori, poeți,

prozatori, artiști, care vor evoca emoționante file din istoria patriei. Cu acest prilej se va inaugura Muzeul din Ruginoasa, la realizarea căruia o mare contribuție și-au adus-o pionierii din comună. Se înțelege ca ghizii vor fi, în primul rînd, membrii cercului „Prietenii muzeului".

Un alt stop-cadru de vacanță — la **Aiud:** ca în fiecare an, tradiționalul **„Carnaval al veseliei"** se desfășoara la locul de muncă al părinților — Întreprinderea de prefabricate din beton. În sala de spectacole feeric împobobită, un numeros „popor" de eroi descinși din lumea basmelor, fabulelor sau povestirilor științifico-fantastice forfotește în jurul strălucitorului brad. Asistăm aici la o adevărată cavalcadă a veseliei unde nu numai copiii, ci și părinții se află în dificila ipostază de a ghici cine se ascunde sub cele mai năstrușnice măști.

ILEANA PITA

ÎN ATENȚIA CONSILIILOR ȘI COMANDAMENTELOR PIONIEREȘTI

O NOUĂ EDIȚIE A CONCURSULUI DE AMENAJARE A CELOR MAI BUNE BAZE SPORTIVE ȘI DE PREGATIRE A TINERETULUI PENTRU APARAREA PATRIEI

Şi în actualul an şcolar, Consiliul Național al Organizației Pionierilor, în colaborare cu Statul Major al Gărzilor Patriotice de la C.C. al P.C.R., Ministerul Educației și Învățămîntului și Consiliul Național pentru Educație Fizică și Sport organizează Concursul de amenajare a celor mai bune baze sportive și de pregătire a tineretului pentru apărarea patriei. Reamintim, pentru cei interesați, principalele prevederi ale regulamentului acestei acțiuni pionierești republicane.

Organizare şi desfăşurare

La concurs pot participa toate unitățile de pionieri din școlile generale cu clasele I—VIII sau I—X, cu excepția celor care în cele două ediții precedente s-au situat pe locurile 1—3 la etapa județeană. Perioada de desfășurare a concursului — 15 septembrie 1982 — 20 iunie 1983 — e împărțită în trei etape: de masă (între 15 septembrie 1982 și 1 mai 1983); județeană (între 1 și 15 mai 1983) și republicană (între 20 mai și 20 iunie 1983).

Obiective

Regulamentul prevede realizarea unei norme minime obligatorii de elemente componente ale bazei pentru activitățile sportive și de p.t.a.p. din fiecare școală participantă, pentru care se vor acorda un număr de puncte după cum urmează: două terenuri la alegere — de fotbal, volei, oină, tenis, baschet, handbal, badminton și altele — amenajate, marcate și cu toate instalațiile necesare pentru fiecare categorie de joc — 20 puncte; o pistă de atletism, amenajată și marcata pentru alergarea pe 60 de metri, cu minimum două culoare — 5 puncte; o pistă de elan cu groapă pentru sărituri în lungime și în înălțime, cu stîlpi și ștachetă — 10 puncte; o pistă cu obstacole, mobilă sau fixă, construită după modelul publicat în manualul de p.t.a.p. editat în 1978 — 20 puncte; un complet de materiale pentru instalarea unui poligon de tir cu arma cu aer comprimat, după modelele din manualul de p.t.a.p., paginile 327 și 328 — 10 puncte; un portic de gimnastică complet — 20 puncte; un sector pentru aruncarea mingii de oină, marcat permanent — 5 puncte; patru panouri (colțuri, vitrine) de propagandă sportivă și de p.t.a.p. — 10 puncte.

În total, vor fi acordate deci 100 de puncte. **Rețineți: la etapa județeană nu pot participa decît centrele de pregătire din unitățile de pionieri care au realizat aceste 100 de puncte, adică norma minimă obligatorie.** Pentru alte elemente în plus față de norma minimă obligatorie (terenuri de sport, patinoare naturale, piste pentru patinaj viteză, bazine de înot, poligoane de tir stabile și altele, precum și pentru inovații și raționalizări se vor acorda bonificații (puncte suplimentare).

Finalizare

În perioada 1—15 mai 1983, comisiile județene de jurizare vor aprecia realizările centrelor de pregătire înscrise în concurs **acordînd punctele și bonificațiile prevăzute de regulament numai obiectivelor real existente, realizate prin muncă patriotică, amplasate stabil, amenajate și marcate, dotate corespunzător și funcționale, fără a lua în calcul pe cele realizate prin investiții bugetare.** Pentru locurile 1—3 la etapa județeană, consiliile județene ale Oragnizației Pionierilor vor acorda diplome și premii în materiale și echipament sportiv în valoare de 2 500, 2 000 și, respectiv, 1 500 lei. Pentru locurile 1—3 la etapa republicană, la care vor participa toate centrele de pregătire situate pe locul întîi la nivelul județelor, C.N.O.P. va acorda cupe, diplome, precum și premii în materiale și echipament sportiv după cum urmează: 4 locuri 1, a 2 500 lei fiecare; 4 locuri doi, a 2 000 lei fiecare; 4 locuri trei, a 1 500 lei fiecare.

Cîștigătorii ediției precedente au fost: locul I — Școala generală Măneciu, Prahova; locul II — Școala generală nr. 4 Deva, Hunedoara; locul III — Școala generală Zlatna, Alba. Au mai fost acordate, de asemenea, trei mențiuni: Școlii generale nr. 2, Motru, Gorj; Școlii generale nr. 4 Cîmpulung Moldovenesc, Suceava și Școlii generale Marghita, Bihor. Care vor fi cîștigătorii noii ediții, 1982—1983? Noi vă dorim tuturor deplin succes!

DIN TEZAURUL ȘTIINȚEI ROMÂNEȘTI: ATOMUL

Ochiul care vede în metal

Construcția marelui pod s-a încheiat. O panglică de oțel se arcuiește peste apele învolburate ale rîului. Pe unul dintre maluri, o locomotivă e gata de drum. Cîteva clipe încă și vom asista la prima cursă pe linia ferată instalată pe pod. Privitorii sînt emoționați: Va rezista podul? Nu va rezista?

Conform tradiției, constructorul-șef este primul care traversează podul. Iată-l urcînd pe locomotivă alături de mecanic. Îi face acestuia un semn: putem porni! Locomotiva se pune în mișcare, intră pe pod, avansează, încet, mai repede, și mai repede. Viteza face podul să vibreze, ca orice pod, însă totul merge bine, locomotiva e pe malul opus, iar asistența izbucnește în strigăte de admirație. Constructorul salută, în vreme ce locomotiva pornește înapoi, de astă dată luînd viteză de la bun început. Probele vor continua în zilele următoare, folosindu-se vagoane încărcate cu balast. Rezultatul va fi însă același.

Ce îl face oare pe constructor să fie atît de liniștit? Podul e construit din piese metalice turnate. Oricare tronson poate ascunde un defect nevăzut, o fisură aflată adînc în carnea metalului, invizibilă la suprafață. Supunînd piesa la efort, fisura se poate lărgi, slăbind rezistența piesei și astfel a întregului ansamblu.

– Numai că nu există nici o fisură. Iar constructorul o știe.

– Cum poate să fie atît de convins?

– Fiecare piesă a fost controlată minuțios. Nu au trecut acest examen decît piesele absolut sigure. Le-a triat un ochi nemilos, căruia nu-i scapă nimic.

– Un ochi... care vede în interiorul metalului?

– Exact.

– Ca la radiografie?

– Cam așa. Numai că razele X folosite la radiografii nu pătrund în metal. Radiografierea pieselor metalice se face prin radiații gamma. Controlate astfel, elementele metalice ale oricărei construcții vor fi toate fără cusur.

Numele științific al „radiografierii metalului" este defectoscopie nedistructivă. Acest mijloc ultramodern este utilizat în mod curent la noi pentru verificarea componentelor unor utilaje industriale și poduri metalice, pentru controlul periodic al motoarelor de avion, iar integritatea giganticelor componente metalice ale platformelor de foraj marin „Gloria" și „Orizont" a fost controlată tot cu ajutorul radiațiilor penetrante. Aparatura necesară folosește izotopi radioactivi produși în țara noastră.

România se numără printre primele state din lume care au pus la dispoziția oamenilor de știință un reactor nuclear. În cei 25 de ani care au trecut de atunci, studierea aplicațiilor practice ale atomului pașnic s-a dezvoltat atît la Măgurele cît și în alte centre din țară.

Tehnică de vîrf

Unde iernează păsările călătoare? Pe un mic dreptunghi de aluminiu se gravează locul și data inelării, ca și rugămintea de a comunica locul și data regăsirii lui. Dreptunghiul metalic, foarte ușor, este înfășurat pe piciorul păsării cercetate, căreia i se redă libertatea. Inelîndu-se mai multe exemplare, probabilitatea descoperirii unuia la capătul călătoriei crește. Pe această cale au fost precizate itinerarele păsărilor migratoare.

Într-un mod asemănător se procedează în tehnica numită a atomilor marcați.

O conductă a fost blocată undeva, în interior. Unde? Imposibil de aflat fără a tăia conducta în zeci de locuri, la întîmplare. Iar dacă avem o conductă îngropată...

Ce-i de făcut? Se golește conducta și se pompează în interiorul ei un fluid care cuprinde atomi marcați, adică izotopi radioactivi. Fluidul înaintează pînă la locul blocării, care, utilizîndu-se o aparatură adecvată, se stabilește cu precizie.

Cum acționează asupra organismului un anumit medicament? În ce zone acționează substanțele care îl compun, unde se fixează ele? Se adaugă la compoziția medicamentului o cantitate infimă din elementul care ne interesează sub formă de atomi marcați. Acești trasori radioactivi indică pe un ecran special întreg itinerarul pe care îl parcurge prin organism elementul cercetat.

La fel sînt studiate unele procese tehnologice, cursuri de apă subterane, se stabilește nivelul conținutului unui rezervor închis, iar pe baza densității atomilor marcați se poate calcula densitatea unor gaze ori presiunea unui fluid. Acești sensori au avantajul că funcționează nestingheriți în medii corosive, la temperaturi și presiuni foarte joase sau extrem de ridicate. Specialiștii noștri au acordat cea mai mare atenție foloaselor practice ale acestor proprietăți. Aparatura creată de ei o aflăm în funcțiune la mai toate combinatele siderurgice și chimice din țară.

Alte aplicații: impregnarea cu izotopi radioactivi a căptușelii refractare la furnale permite urmărirea continuă a integrității acesteia și intervenția rapidă, în caz de nevoie. Totodată se evită intrarea prematură în reparații a furnalelor, obținîndu-se mari economii.

Instalații speciale create în țară permit măsurarea din mers a grosimii materialului produs în flux continuu. Ele se folosesc în industria sticlei, a izolatorilor chimici, la laminoare, fabrici de postav etc. Tehnica izotopilor radioactivi permite calcularea puterii calorice a fiecărui transport de cărbune și astfel stabilirea regimului termic optim în termocentrale.

Aplicată în anumite doze, inofensive pentru oameni, animale și plante, iradierea radioactivă distruge bacteriile, virușii, microorganismele dăunătoare. Această proprietate are largi perspective de utilizare în sterilizarea medicamentelor și în conservarea alimentelor. Sterilizarea conservelor alimentare prin radiații ar reduce operația la fracțiuni de secundă, iar costul acesteia, la 2,5 la sută din cel al sterilizării termice.

Tratarea prin iradiere a semințelor, boabelor, fructelor ar elimina pericolul atacării lor de către insecte și ar evita pagubele pricinuite de acestea.

Iradierea controlată inhibă sau stimulează, după voie, dezvoltarea celulelor vii. Astfel poate fi împiedicată încolțirea legumelor în depozite, dar și stimulată, după voie, creșterea plantelor. Efectele viitoare ale acestei proprietăți, studiate și la noi în țară, cu greu pot fi apreciate. Se are în vedere formarea, prin mutații genetice obținute datorită expunerii graduale la radiații, a unor specii noi, valoroase și rezistente. Ingineria genetică datorează imens tehnicii iradierii controlate.

*

Sîntem departe de a epuiza domeniile de aplicare în folosul societății ale atomului pașnic. Ele sînt studiate intens în institutele noastre de specialitate. Soluțiile cele mai valoroase sînt introduse în producție, marcînd noi și noi puncte în favoarea aplicării practice a cuceririlor revoluției tehnico-științifice mondiale.

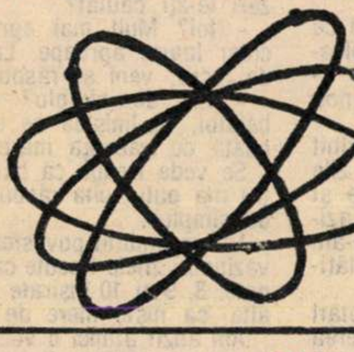

LEXICON „CUTEZĂTORII"

Ce este un izotop radioactiv? În natură, elementele chimice apar adesea în mai multe variante. Deși au aceleași proprietăți chimice, variantele, mai corect: izotopii elementului respectiv, prezintă o diferență: nucleele atomilor lor au același număr de protoni, însă un număr diferit de neutroni. Astfel, nucleul hidrogenului are un proton, al deuteriului (hidrogen greu), un proton și un neutron, al tritiului (alt izotop al hidrogenului), un proton și doi neutroni. Uneori, acești neutroni pot fi destabilizați și determinați să părăsească atomul, emițînd radiații. Este cazul izotopilor radioactivi. Identificarea izotopilor apți pentru o sarcină sau alta, supunerea lor la un tratament fizic adecvat, menit să-i transforme în izotopi radioactivi stabili este una din activitățile curente ale fizicienilor noștri atomiști.

Uriașul invizibil

- Un satelit artificial al Pămîntului asigură legăturile telefonice dintre cele 13 000 de insule ale Indoneziei. Energia necesară o furnizează generatorul atomic de la laboratorul satelitului.

- Un submarin navighează timp de o lună și mai mult pe sub nesfîrșita platoșă de gheață a Polului Nord, fără să se realimenteze. El a fost prevăzut cu o sursă atomică de energie.

- La Observatorul astronomic, ora exactă o indică ceasul atomic.

- De mărimea unei cutii de chibrituri, o baterie nucleară miniaturală alimentează timp de 20 de ani un stimulator cardiac, prelungind cu mult viața bolnavului.

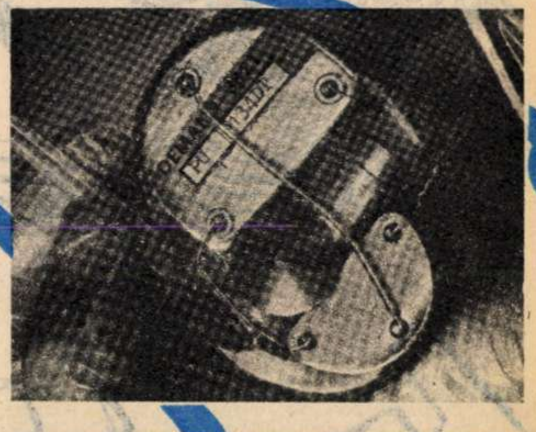

- Canalele imense care vor iriga, în viitor, Sahara, vor fi săpate, prevăd specialiștii, prin lanțuri de explozii atomice dirijate.

Să continuăm? Nu este cazul. Secolul nostru a impus definitiv, printre sursele energetice noi, energia atomică. Centralele nuclearoelectrice apar pretutindeni, una dintre cele mai moderne aflîndu-se în construcție la Cernavodă.

Principiul de funcționare al unei centrale electrice atomice este binecunoscut. O cantitate de uraniu 235 este bombardată cu un șuvoi de neutroni accelerați (într-un accelerator, firește!). Ei „sparg" nucleele atomilor de uraniu pe care îi întîlnesc. Particulele dislocate „sparg" necleele altor atomi și așa mai departe, reacția „în lanț" provocînd o temperatură foarte ridicată. Un fluid intermediar circulă în interiorul reactorului, captînd căldura obținută și transmițînd-o altui fluid, ai cărui vapori acționează un generator electric.

Iată, simplificat la extrem, principiul de funcționare al centralelor atomoelectrice. Îl vom regăsi și la aceea care se ridică pe malul Dunării. Desenul nostru descrie structura unei centrale nucleare.

Dar gigantul de la Cernavodă nu va fi decît primul dintr-o serie. După cum a stabilit recenta Conferință Națională a Partidului Comunist Român, în cincinalul viitor energia electrică produsă în centrale nucleare va avea un rol important în asigurarea bazei energetice a țării.

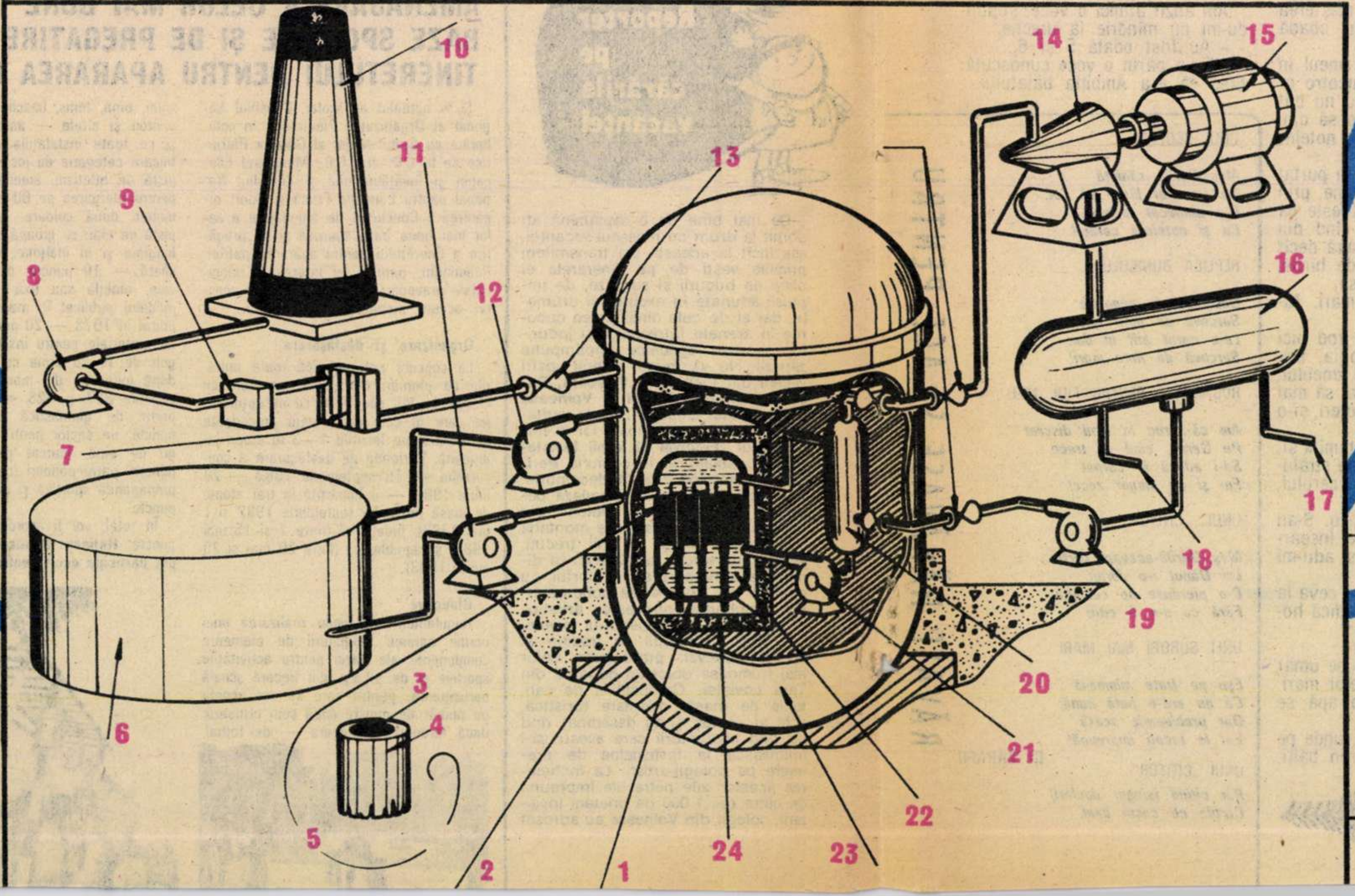

CĂLĂTORIE ÎNTR-O CENTRALĂ ATOMOELECTRICĂ

1. Camera de presiune a reactorului. 2. Bare de reglare a reacției. 3. Combustibil. 4. Înveliș protector. 5. Spațiu pentru combustibil. 6. Rezervor pentru fluidul purtător de căldură. 7. Filtru. 8. Suflantă. 9. Monitor. 10. Coș. 11. Pompă de siguranță. 12. Pompă pentru diminuarea presiunii în incinta de izolare. 13. Vane de siguranță. 14. Turbină cu aburi. 15. Generator electric. 16. Condensor. 17. Accesul apei răcite. 18. Spre turnul de răcire. 19. Pompă de condensare. 20. Schimbător de căldură. 21. Pompă acționînd asupra circuitului primar. 22. Fluid purtător de căldură. 23. Blindaj. 24. Izolare biologică.

DIN CATALOGUL UMORULUI

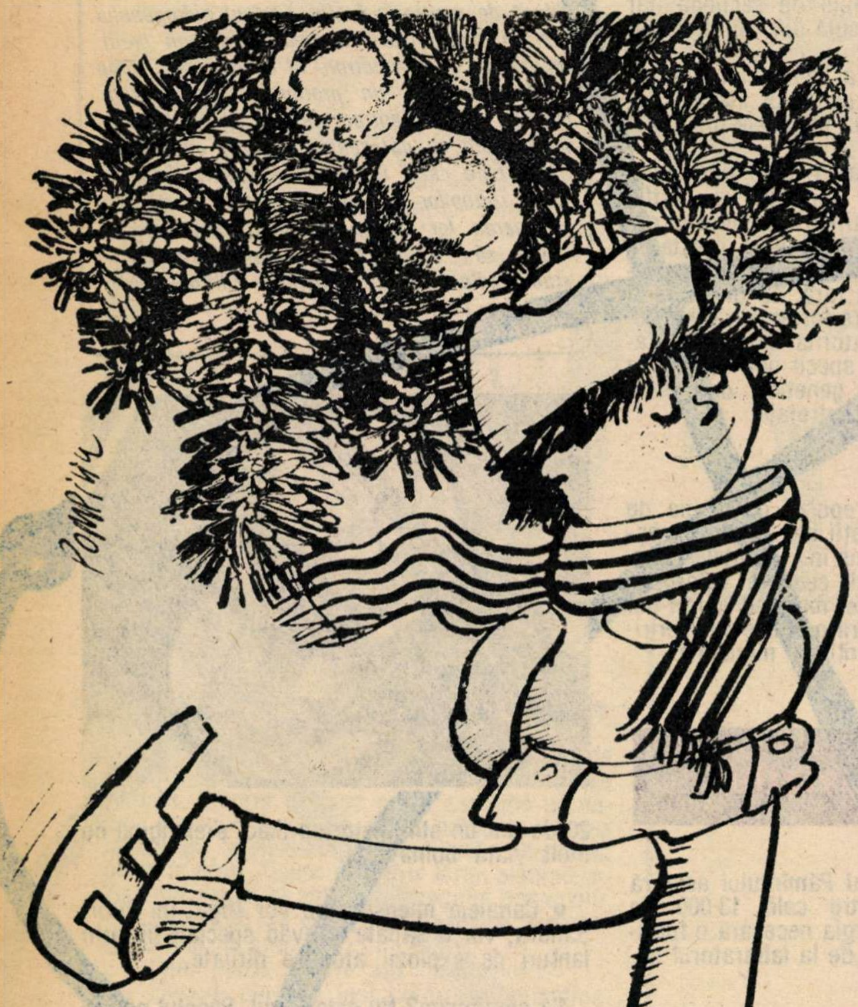

ATÎT DE SIMPLU

SCHIȚĂ DE Mircea Sîntimbreanu

Era pe vremea cînd 7, 8, 9 și 10 nu se născuseră încă. Firește, pentru băiatul din povestea noastră.

Iată însă că într-o bună zi, cînd zăpada proaspătă te chema la joacă, Ambiția, care pînă atunci nu se prea amestecase în treburile băiatului, îi spuse:

- Fătul meu, te-ai făcut mare, iar eu nu știu cîte zile oi mai avea; du-te, fă ce știi și adu-mi și mie o notă mare. Mi s-a urît de cînd tot aștept.

Băiatul nostru căzu pe gînduri. Ani de zile, trimestru după trimestru, nu ieșise din livada notelor mediocre. Se mulțumise cu poama chircită a unui 5 și 6 și acum, tam-nisam: „du-te, fă ce-i ști și adu-mi mere de aur!“ Ușor de zis. Dar unde? Cum? mormăia băiatul, făcîndu-și de lucru la patine. Deodată, tresări. Ce-ar fi să meargă după notele mari cu patinele? Pe ele aleargă doar ca vîntul. Nici nu mai are nevoie de cal năzdrăvan.

Și dus a fost. Era, cum am spune, o zi de iarnă, dar ce-i păsa băiatului! Era hotărît să răscolească pretutindeni după note mari. Și, ca să fim drepți, trebuie să recunoaștem că a răscolit toate drumurile, trotuarele, șanțurile, gîrla, bălțile, mă rog, fiecare lunecuș... Abia spre primăvară, cînd soarele prinse să încălzească și topi toată gheața, încetă căutarea.

- N-am găsit nicăieri note mari, oftă el.

- Se vede că nu rodesc iarna, murmură atunci Ambiția. Să te păsuiesc pînă la primăvară.

Așa s-a întîmplat. De îndată ce dădu firul ierbii și mugurii plesniră în crengile pomilor din livadă, Ambiția se înfățișă din nou și-i spuse:

- Fătul meu, am mai îmbătrînit cu un trimestru. Nu știu cîte zile oi mai avea de trăit... Du-te și adu-mi o notă mare, căci azi-mîine închid ochii și eu încă n-am văzut cum arată la chip și înfățișare.

Ce era să facă băiatul? Hotărî să plece. Și, cum tocmai meșterea un zmeu, încleindu-l cu coadă zbîrnîitoare, își zise:

- Ce-ar fi să plec cu zmeul în cautarea notelor mari? Încotro or bate vînturile... și încotro nu bat vînturile? Poate undeva o să dau și eu de mărul de aur al notelor mari...

Și dus a fost băiatul. L-a purtat zmeul prin livezi și maidane, prin crînguri și crengi... Fapt este că de-abia într-o bună zi, cînd din zmeul său nu mai rămaseră decît sfoara și cîteva petice de hîrtie, băiatul se întoarse acasă.

- N-am găsit notele mari. Nicăieri nu le-am găsit...

- Se vede că nu dau rod nici primăvara, suspină Ambiția, privind coada ferfenițită a zmeului. Să treacă și vacanța asta, să mai prindă băiatul niscaiva puteri, și-o să-l trimit din nou.

Mai trecură cîteva săptămîni și, într-o bună zi, cînd soarele strălucea fierbinte în înaltul cerului, Ambiția îi zise:

- Încă e cald, fătul meu. S-au copt căpșunile și cireșele. Încearcă-ți iar norocul. Pleacă și adu-mi o notă mare!

Băiatul tocmai meșterea ceva la cîrligul de la undiță. Se ridică hotărît în picioare și zise:

- Acum ori niciodată!

Își luă, așadar, undița pe umăr și plecă în căutarea notelor mari. Unde zărea un ochi de apă se oprea și zvîrlea undița.

Și a azvîrlit-o la gîrlă, unde pe fund sclipea roșioara, prin bălți unde pe fund scurmau obleți și bibănași, prin smîrcuri, unde, printre crenguțe de brădiș, se fugăreau plătica și zvîrluga... Unde nu și-a încercat norocul? Destul că într-o bună zi se întoarse dezamăgit acasă. Era serbarea de sfîrșit de an.

- N-am găsit note mari nicăieri, oftă băiatul. Poate că nu s-au născut încă...

- Dar colegii tăi cum au găsit? gemu Ambiția și nu mai scoase un cuvînt.

Într-adevăr, tocmai se împărțeau carnetele de note, iar notele mari se înșirau și ele ca niște mere de aur.

- Unde le-ați găsit? întrebă băiatul cu sufletul la gură. Doar le-am căutat și eu tot anul: pe luciul gheții astă-iarnă, prin nori cu zmeul primăvara, apoi cu undița și n-am găsit nici una, nicăieri. Voi pe unde ați scotocit? Prin care zări le-ați căutat?

- Noi? Mult mai aproape. Ba chiar foarte aproape. La măsuța de lucru, veni și răspunsul.

- Atît de simplu? murmură băiatul, în liniștea ce se lăsase odată cu vacanța mare.

Se vede treaba că băiatul nostru n-a putut uita răspunsul „atît de simplu“.

Mi-am amintit povestea aceasta văzîndu-i zilele trecute carnetul de note: 8, 9 și 10 înșirate una după alta, ca niște mere de aur...

Am auzit atunci o voce, șoptindu-mi cu mîndrie la ureche:

- Au fost odată 5 și 6...

Mi s-a părut o voce cunoscută. Cred că era Ambiția băiatului.

RĂVAȘE NĂRĂVAȘE ȘI ACE PENTRU

UNUI ȘCOLAR

Moș Gerilă săniuță
Nu i-a mai lăsat lui Zet,
C-a alunecat la vale...
Ca și notele-n carnet!

REPLICA BUNICULUI

Observînd la nepoțele
Sorcovă de note rele,
Le-a cerut atît în dar:
Sorcovă de note mari!

RUGĂMINTE PENTRU FIUL MEU

Am să-l rog în mod discret
Pe Gerilă, cînd va trece,
Să-i aducă în carnet
Fie și un singur zece!

UNUI... CITITOR

Moș Gerilă-aceeași carte
Lui Dănuț i-a dăruit,
C-o pierduse pe cealaltă...
Fără ca s-o fi citit!

UNEI SURORI MAI MARI

Ești pe frate mînioasă
Că nu are-o notă bună;
Dar problemele acasă
Voi le faceți împreună!

G. ZARAFU

UNUI „CITITOR"

Rar citind (singur declari)
Cărțile ce costă bani,

VEVERIȚA australiană

SCHIȚĂ DE
Ion Băieșu

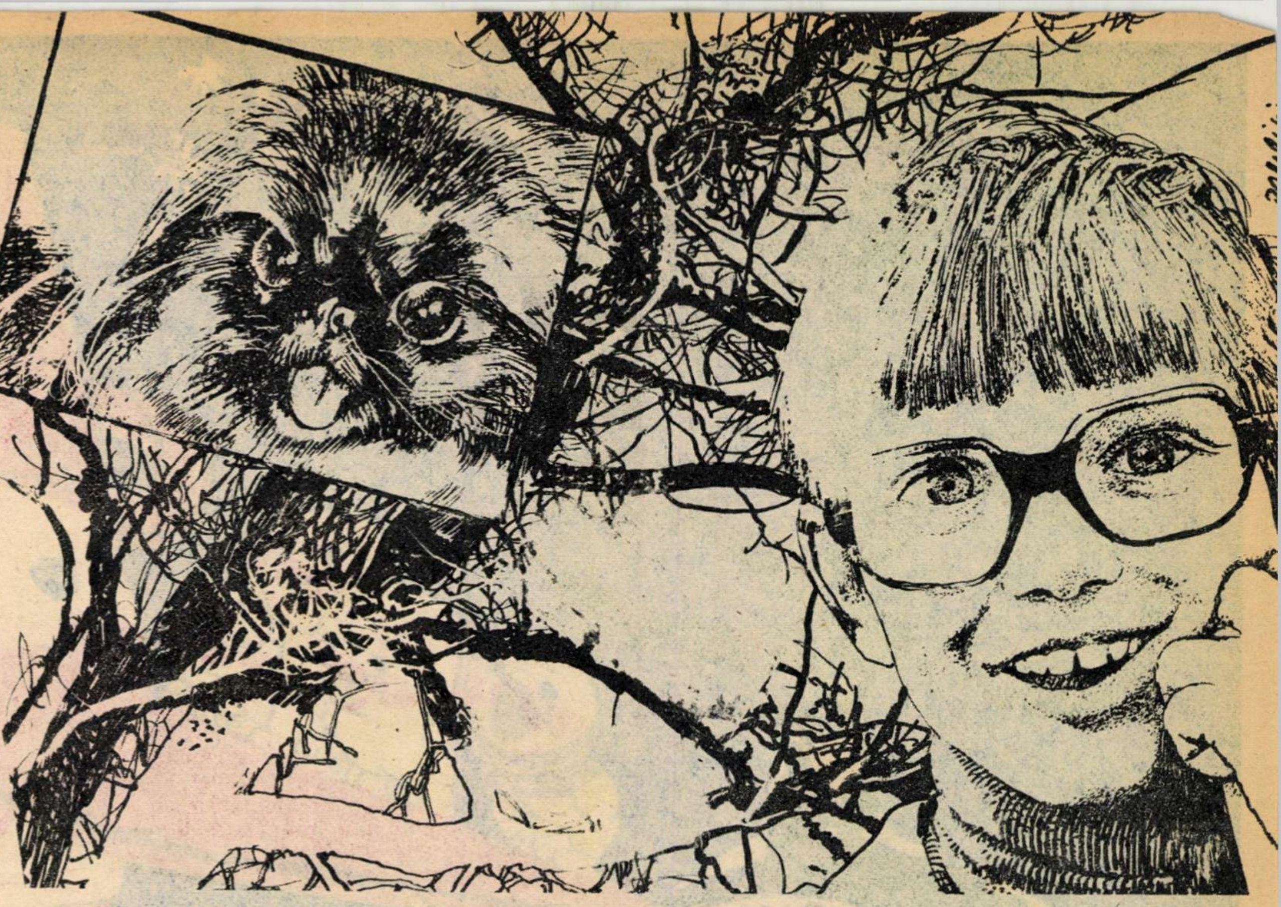

Acest Nelu Otobîcu (ce nume!) începuse să mă scoată din sărite. Și eu sînt deștept, n-am de ce să mă plîng, dar el e pur și simplu un monument. Le știe pe toate, absolut pe toate, din orice domeniu. Dar nu asta e enervant, ci faptul că acest morman de cunoștințe nu le ține doar pentru el, ne obligă să le ascultăm și noi, inclusiv în ore. Să luăm, de exemplu, istoria. Fiind vorba de Ioana d'Arc, el ne adună în jurul lui, în pauză, și completează lecția cu detalii despre materialul textil din care era confecționată cămașa celebrei eroine în momentul arderii pe rug, despre esența lemnelor care au stat la baza rugului, despre durata exactă a focului etc. Venind vorba în treacăt, la o altă lecție, despre pătrunderea viermilor de mătase în Europa, Nelu Otobîcu ne-a explicat, într-o expunere de o jumătate de oră, ce sînt viermii, cum produc ei mătasea, cum se fierb gogoșile, cum se prelucrează mătasea și de ce mănîncă ei, viermii, cu precădere, frunze de dud etc. Dacă există în el o urmă de îndoială că nu am înțeles temeinic învățăturile lui, vine a doua zi la școală cu ultimul Larousse ilustrat în două volume, cu dicționare englezești și în alte limbi și ne pisează pînă ne vine să ne luăm cîmpii. Geaba îi zicem noi că nu ne interesează fleacurile lui, noi avem belelele noastre pe cap, ne așteaptă examene de trepte, el – nimic: stați să vă explic. Fug și profesoarele și profesorii de el, le mănîncă recreațiile cu discuții prin care ține cu orice preț să le aducă la cunoștință care e ultima teorie în privința ingineriei genetice sau a galaxiilor extensive, informații pe care le ciupește, de obicei, din rubricile de curiozități ale ziarelor și revistelor. Nelu vrea să facă pe savantul, e clar ca lumina zilei, mi-am dat seama de chestia asta cînd l-am surprins aranjîndu-și regia cu colegul de bancă: „fii atent, cînd termin, tu te ridici și mă întrebi ce-ți scriu eu pe biletul ăsta". A doua zi, colegul de bancă i-a pus cinci întrebări despre infinit, dilatarea universului, meteoritul tungus, stele căzătoare și calendarul gregorian, de-am plecat acasă cu capul cît o roată de troleibuz, nu mi-am revenit decît cu un antinevralgic și cu un fasconal. „Hei, tăticule, lasă că-l liniștesc eu pe savantul ăsta de operetă, enciclopedicul ăsta ambulant, computer fără tranzistori!" Drept pentru care am aranjat următoarea figură cu cîțiva colegi. Într-o seară, ne-am dus la el acasă cu niște figuri desfigurate de spaimă și uluire. „Nelule, i-am zis, s-a întîmplat o chestie îngrozitoare, un fenomen unic și nemaiîntîlnit." „Ce?" a întrebat el, și în clipa aceea simțeam cum îi sfîrîiau degetele de viitoarea plăcere de a ne ține o conferință științifică privind un nou fenomen inexplicabil. „În parc a apărut un animal necunoscut, cu o coadă foarte mare, stufoasă, cu capul rotund și cu ochii mari." „Ce culoare are?" se interesă atotștiutorul. „Verde", am zis noi. Nelu Otobîcu s-a repezit imediat asupra dicționarelor, le-a răsfoit înfrigurat vreme de două minute, după care a ridicat un deget spre ochi. „Știu ce este! Este o veveriță australiană." „Și cum a apărut aici, în parc?" am întrebat. „Probabil a scăpat de la grădina zoologică."

Am plecat cu toții în parc. „Veverița australiană" ședea cuminte pe creanga cea mai de jos a unui copac. Nelu, omul care le știe pe toate, pentru care nu mai există nici un secret pe lume, a studiat-o pe toate părțile, după care a exclamat: „Nu m-am înșelat". În clipa următoare însă, veverița a început să latre ca un cățel autentic. Nelu s-a speriat groaznic, a luat-o la fugă și nu s-a oprit pînă acasă. Două zile n-a venit la școală, a zăcut în pat cu febră.

N-am spus nimănui despre trăsnaia noastră, mai ales despre faptul că am muncit două ore ca să-l spălăm de vopsea pe pechinezul meu, Peggy, un animal extrem de răbdător și inteligent, care își făcuse datoria fără reproș.

A treia zi, Nelu Otobîcu ne-a chemat de-o parte și ne-a zis: „Am fost la Biblioteca Academiei și am studiat totul în legătură cu veverița australiană. E foarte periculoasă. Nu mai umblați noaptea prin parc."

FEL DE FEL DE COJOACE!

Termini „Cei trei mușchetari"
„După 20 de ani".

UNUI CHIULANGIU
Pe la tine oricui trece
Îi spui fără reticențe:
– Eu la fizică am 10!...
Dar, de fapt, 10 absențe.

UNUIA CARE NU-ȘI ÎNVAȚĂ LECȚIILE
Dai de bănuit ușor
Că vrei să te faci actor.
Și la lecții, stînd stingher,
Ai nevoie de sufleor...

UNUI CURIOS

Am aflat-o de la mulți,
Care recunosc, ghiduși,
Că tu pe părinți i-asculți.
Din păcate, după uși.

UNUIA CARE NU RESTITUIE CĂRȚILE ÎMPRUMUTATE

Faci lecturi cu împrumutul,
Dar din carte, să mă ierți,
Se reține conținutul,
Fără... file și coperți!

UNUI NEPOLITICOS

Și în tramvaiu-aglomerat
Pe bancă stai mereu, blazat.
Dar știu de ce. Ai tăi ți-au spus:
„Bătrînii, nu-i privi de sus!"

V.D. POPA